2. Dominicale secundum ordinem Sancti Hieronimi.

A la fin la même déclaration du volume précédent: sous la direction du Prieur Frey Braz d'Olivença, 1548, par les ordres du Roi D. Jean III.

163 ff. La marge latérale de 14 ff en partie coupée; les ff. IV et V (orig. sur parch.) sont remplacées par ff. de papier, de la même époque.

Même exécution que le no 1. Ce volume ne contient pas de musique notée. Encadrement (fleurs et arabesques) en or et couleurs sur la première page, mais la moitié de l'encadrement est enlevée. Très belle lettre initiale E(cce), or sur fond bleu, 122 mm de hauteur sur 135 de largeur. Près de 1100 lettres initiales en rouge ou en bleu, même genre artistique que celles du no 1.

La reliure bien peu endommagée. Dimensions: 64×42 cm.

P091 D71 no. 2 on shelf

E.
Ms. 222

LITURGICAL MANUSCRIPT

NUMBER II.

A Dominicale according to the Order of St. Jerome.

The Dominicale is a book in which is contained the lections and other matter belonging to the Office for Sundays and Dominical Festivals. At the end of the volume it is stated in the colophon that this book of Divine Offices was completed in the month of June, 1548 (like Number I), during the rectorship of Father Blasius D'Olivenca, the terms being the same as in the colophon to Number I; and it is added that the expenses were borne by King John III. of Portugal.

This volume consists of one hundred and sixty-three folios. The principal decoration can be found on page 1, of which part of an elaborate border is still preserved, and there is a large initial letter E(cce).

About eleven hundred initial letters will be found in the volume, in red or in blue, of the same artistic character as the letters in Volume I. In this volume, however, no Plain Chant is given. It will be noticed that a delicate floriated decoration will be found in the margins to accompany each of the beautiful initial letters. These are much varied. Folios 4 and 5 of the original on parchment are wanting, and in their stead two folios of paper of the same period, have been inserted with the text in black, but without initial letters.

CLASS P091 BOOK D71
Thomson List No. 2

In noīe sanctissime trinitatis
Incipit dñicale secūdū ordi
nē sancti hieronimi. Sabbato
ante primā dñicā aduentus. ad
vs. añ. Missus est. Cū rel's de
lib. hym. Conditor al. ℣. Rorate ce
li desup et
Ad magnificat. añ.
nubes pluāt
iustū. ℟. Api.

Ecce nomē dñi
venit de lōgi
quo: et clari-
tas eius replet
orbem terrarum. Deīde fit cōme. d btā
virg. a. Spūs sctūs..
℣. Aue maria.

Dñica. j. d. aduentu
Inuit. Regē ventu
rū dñm. Venite adoremus. ps.
Venite. hym. Verbū supernū.
In. j. n. an. Veniet ecce rex. cū
Aspiciens a longe j. ℟.
ecce video dei potentiā

veniente. et nebulā totā ter
ram tegentē. Ite obuiā ei et
dicite. Nuntia nobis si tu es
ipse. Qui regnaturus es ī po
pulo israel. ℣. Quiqꝫ terrige
ne. et filij hominū simul in
unū diues et pauper. Ite. usqꝫ
Nūcia. ℣. Qui regis israel intē
de: qui deducis velut ouē io
seph. Nūcia. usqꝫ. Qui regnū. ℣.
Tollite portas principes ves
tras: et eleuamini porte eter
nales: et introibit rex glorie. Qui
℣. Gloria pri. et repetit. ℞. Aspi
ciens. et dicit totū. ℞. ij.

Aspiciebā in visu noctis
et ecce in nubibus celi
filius hominis veniebat: et
datū est ei regnū et honor.
Et omnis populus tribus ⁊

ij.

lingue seruiēt ei. ℣. Potestas e
ius potestas eterna que nō au
feretur: et regnū eius quod nō
corrūpet. Et ōnis. Respōso. iij.

MIssus est gabriel angelus
ad mariā virginē despō
satā ioseph: nūtians ei verbuz
et expauescit ỽgo de lumine:
ne timeas maria inuenisti gra
tiam apd dn̄m. Ecce cōcipies
et paries: et vocabit altissimi
filius. ℣. Dabit ei dn̄s deus se
dē dauid patris eius: et regn̄
bit in domo iacob ineternuz.
Ecce. ℣. Gloria. Ecce. Et sic sēper in
vltimo ℞. cuiuslibet. n̄. dr̄. Glia. cū repitiōe ℞.
In ij. n̄. añ. Gaude et letare. ℞. iiij.

AVe maria gratia plena
dn̄s tecū. Spūs sāctus
superueniet inte et vir

3075

tus altiſſimi obũbrabit tibi:
qđ eni ex te naſcetur ſanctus:
vocabitur filius dei. V̄. Quomõ
do fiet iſtđ' qm virũ nõ cogno
ſco: et reſpondẽs angelus dixit
ei. Spũſſctus. Reſponſ. v.
Saluatorẽ expectam⁹ do
minũ ieſũ christũ. Qui re
formabit corpus humilitatis
noſtre cõfiguratũ corpori clari
tatis ſue. V̄. Sobrie et iuſte et
pie viuam⁹ in hoc ſeculo: expec
tantes beatã ſpẽ: et aduẽtũ glie
magni dei. Qui re. Reſpõſ. vi.
Obſecro dñe mitte quẽ
miſſurus es: vide afflic
tionẽ ppli tui. Sicut locutus
es veni et libera nos. V̄. Qui re
gis iſrael intẽde: qui deducis
velut ouẽ ioſeph: qui ſedes ſu

per cherubin. Sicut. In .iij. n°. añ.
Ecce virgo có Gaude et leta. R. vij.
Ecipiet: et pariet filiũ di
cit dñs. Et vocabitur n°
mẽ eius admirabilis deus fortis.
V. Sup soliũ dauid et sup regnũ
eius: sedebit ineternũ. Et. R. viij.
Udite verbũ dñi gentes
et annuntiate illud in finib'
terre. Et in insulis que pcul sũt
dicite: saluator nr̃ adueniet. V.
Annũciate et auditũ facite: lo
quimini: et clamate. Et in. R. ix.
Ecce dies veniũt dicit do
minus et suscitabo dauid
germẽ iustũ: et regnabit rex: et
sapiẽs erit. et faciet iudiciũ et
iusticiam in tra. Et hoc est nomẽ
qd vocabũt eũ: dñs iustus nr̃.
V. In diebus illis saluabit' iuda:

et iſrael habitabit confidenť.

Et Glo. Dñs iuſt⁹ nr̄. ..ētus dñi uſ
q; ad natiuitatē. ⁊ a dñica ſeptuageſſime
uſq; ad paſcha cātat̄. nō. R. i dñicis dieb⁹ quia
Te deū laudam⁹ nō dr̄. Ad ld's ⁊ p hor. añ.

IN illa die ſtillabunt
mōtes dulcedinē: et col
les fluēt lac et mel allā. ps.
Dñs reg. añ. Iocūdare filia
ſyō: et exulta ſatis filia hieruſ
alē. allā. ps. Jubilate. añ. Ecce dñs
ueniet: et omnes ſcti eius cum
eo: et erit in die illa lux magnā
allā. ps. Deus ds. añ. Omnes
ſitientes uenite ad aquas q̄ri
te dñz dū inueniri poteſt allā.
ps. Bndicite. añ. Ecce ueniet
propheta magn⁹: et ipſe reno
uabit hierl'z allā. ps. Laudate.

Hym. Vox clara. V. Vox clamātis in deſerto
parate uiā dñi. R. Rectas facite. Ad bñs añ.

Piritꝰ ſãctus ĩ te deſcen-
det Maria: ne timeas
habebis ĩ utero filiũ dei all'a.

E timeas maria ĩveniſti
enĩ gratia apud dnũ: ecce
cõcipies ⁊ paries filiũ all'a.
Ngelus dñi nũtia
vit marie et cõcepit de
ſpiritu ſancto all'a.
Eva jeruſalẽ oculos tu
os ⁊ vide potẽtiã regis:
ecce ſalvator venit ſolvere te a
vinculo.
Ntequã cõveniret ĩvẽ
ta eſt maria habens ĩ
utero de ſpiritu ſãcto all'a.
Uerite dominũ
dum inveniri poteſt: ĩ
vocate eũ dũ prope eſt all'a.

E ſion exibit lex et
verbum domini de
hieruſalem.

Eniet fortior me poſt me
cujus non ſum dign9 ſol-
vere corrigiã calceamẽtoꝝ.

Enedicta tu ĩ mulieri-
b9 ꝛ bñdict9 fruct9 vẽtris tui.

X pectabo dominũ
ſalvatorẽ meũ: ꝛ preſto-
labor eũ cũ prope eſt allã.

Ecce veniet dñs ꝛ homo de
domo david ſedere ĩ thro-
no alleluia.

X egipto vocavi filium
meum: veniet ut ſalvet
populum ſuum.

Jon noli timere ecce dñs
tuus vniet alleluia.

Veni dñe visitare nos in
pace: vt letemur corã te
corde perfecto. Dñica .ij. d' aduētu.
Regem venturū dñz. inuit.
Venite adorem9. Quia ne-
scimus horã qñ veniet dñs. ps.
Venite. Hymn. añe. de dñica preterita. j. R.
Hierusalē cito veniet salus
tua: quare merore consu
meris: nūqd consiliarius
nō est tibi: quia innouauit te
dolor. Saluabo te: et liberabo
te: noli timere. V. Ego enī sum
dñs deus tuus: sctus israel re
dēptor tuus. Saluabo. R. ij.
Ecce dñs veniet et oēs scti
eius cū eo: et erit in die
illa lux magna: et exibunt de
hierl'z sicut aqua mūda: et reg
nabit dñs ineternū. Sup oēs

gentes. ℣. Ecce dn̄s cū virtute
veniet: et regnū in manu eius
et potestas et i͞periū. Sup. ℟. iij.
Civitas hier̄l̄z noli flere:
q͞m doluit dn̄s super te.
Et auferet a te omnē tribulatio
nē. ℣. Ecce dn̄s in fortitudine ve
niet: et brachiū eius dn̄abit᷑.
Et auferet. ℟. iiij.
Ecce veniet dn̄s protector
n͞r sc͞tus israel. Coronā
regni habēs in capite suo. ℣. Et
dn̄abitur a mari vsq̧ ad mare
et a flumine vsq̧ ad terminos
orbis terrar̄. Coronā reg. ℟. v.
Sicut mater cōsolatur fi
lios suos: ita cōsolabor
vos dicit dn̄s: et de hier̄l̄z ciui
tate quā elegi veniet vobis au
xiliū. Et videbitis et gaudebi^t

cor vi͞m. ℣. Dabo in syō salutem
et in hierl͞z gloriā meā. Et. ℟. vj.
Jerusalē plātabis vineas
in mōtibus tuis exulta
bis q͞r dies dn̄i veniet: surge sy
on cōuertere ad dn̄m deū tuū:
gaude et letare iacob. Quia de
medio gentiū saluator tuus ve
niet. ℣. Exulta satis filia syō: iu
bila filia hierl͞z. Quia de. ℟. vij.
Egredietur dn̄s de samaria
ad portā que respicit ad
orientē: et veniet in bethleē ambu
lans super aquas redēptionis
iude. Tūc saluus erit oīs homo:
quia ecce veniet. ℣. Et preparabi
tur in mīa soliū eius: et sedebit
super illud in veritate. Tūc. ℟. viij.
Festina ne tardaueris do
mine. Et libera populuz

tuū. ℣. Veni dn̄e et noli tardare relaxa facinora plebi tue. Et lu.

Ecce dn̄s veniet cum ℟. ℟. splendore descendēs: et virtus eius cū eo. Visitare ppl'm suū in pace: et cōstituet sup eū vitā sempiternā. ℣. Ecce dn̄s nr̄ cū virtute veniet. Visitare. ℟. x.

Ecce ab austro venio ego dn̄s vester. Visitare vos in pace. ℣. Aspiciā vos et crescere faciā: multiplicabimini et confirmabo pactū meū vobiscū. Visi. ℟. xj.

Rex noster adueniet chr̄us. Quē ioānes p̄dicauit agnū esse venturū. ℣. Super ipsū continebūt reges os suū: ipsū gentes deprecabuntur. Quē io. ℟. xij.

Montes israel ramos vr̄os expādite: et florete ⁊ fruct⁹

facite. Prope est ut veniat di
es dñi. ℣. Rorate celi de super ⁊
nubes pluãt iustũ: aperiatur
t̃ra et germinet saluatorẽ. Pro.

Ad laudes ⁊ per horas diei. añ.

Ecce in nubibꝫ celi dñs ve
niet cũ potestate magna
alleluia. ps. Dñs regñ. cũ reli. añ
Urbs fortitudinis nr̃e syõ
saluator ponetur in eamu
rus et ante murale: aperite por
tas qꝛ nobiscũ deus alleluia. añ.
Ecce apparebit dñs et nõ
mẽtietur: si morã fecerit
expecta eũ: quia veniet et non
tardabit alleluia. Aña.
Montes et colles cãtabũt
corã deo laudẽ: et oĩa ligñ
siluarũ plaudẽt manibꝫ: qm̃ ve
niet dñs dominator in regnum

viii.

eternum alleluia alleluia. An.

Ecce dñs noster cũ virtute veniet: et illuminabit oculos servorum suorũ all'a. Ad bñs a.

Iohannes autẽ cũ audisset in vinculis opera christi: mittẽs duos de discipulis suis ait illi: tu es qui venturus es: an aliũ expectamus. Ad vs. a. Ecce. cũ rel'. ò. psal'. Ad mgt an.

Tu es qui venturus es an aliũ expectamus: dicite iohanni que vidistis: ad lumẽ redeũt ceci: mortui resurgũt: pauperes evãgelizantur all'a. Fer. ij. Ad bñs. an.

De celo veniet dñator dñs: et in manu eius honor et imperium. Ad magnificat añ.

Ecce rex veniet dominus terre: et ipse auferet iugũ captivitatis nostre. Fer. iij. ad bñs a.

dns

Super te hierusalē orietur
dñs: et gloria eius in te
videbitur. Ad mgt. aña.
Vox clamātis in deserto
parate viā dñi: rectas fa
cite semitas dei nr̄i. Fr̄a. iiij. ad bñs. a⁹.
Ecce ego mitto angelū meū q̄
preparabit viā meā ante
faciem tuam. Ad mgt aña.
Sion re nouaberis: et vi
debis iustum tuū qui vē
turus est in te. Fr̄a. v. ad bñs. aña.
Tu es qui venturus es dñe
quē expectamus: ut sal
uus facias p̄plm tuū. Ad magt. añ.
Qui post me venit ante me
factus est cuius nō sum
dignus calciamēta soluere. Fr̄ vj. ad
Deicite pusillanimes: bñs añ.
cōfortamini: ecce dñs d̄s

noster veniet. Ad mgt an.
Cantate dño canticũ no
uũ: laus eius ab extre
mis terre. Sabbato ad bñdictus. Ana.
Levabit dñs signũ in na
tionibus: et congregabit
dispersos israel. Ad magnificat. ana.
Ante me nõ est formatus
deus: et post me nõ erit:
quia mihi curvabitur õe genu
et cõfitebitur omnis ligua.
Dñica. iij. de adventu. Invitatoriũ.
Prope est iam Dominus.
Venite adoremus.
Et dissolvas iugũ captivitatis
nostre. ps. Venite exul. R. j.
Ecce apparebit dñs su
per nubẽ cãdidã. Et cum
eo sanctorũ milia. Et ha
bebit in vestimẽto et in femo

re ſuo ſcriptū: rex regū et do
minus dn̄antium. ℣. Apparebit
in finē et nō mētietur ſi morā
fecerit expecta eū: quia veniēs
veniet. Et cū [illegible]. ij. ℟.
Bethleē ciuitas dei ſūmi
ex te exiet dn̄ator iſrael:
et egreſſus eius ſicut a pricipio
dierū eternitatis: et magnifica
bitur in medio vniuerſe tre. Et
pax erit in terra noſtra. dū ve
nerit. ℣. Loquetur pacē in gentibꝰ:
et poteſtas eius a mari vſqꝫ ad
mare. Et pax erit. ℟. iij.
Qui venturus eſt veniet ꝛ
nō tardabit: et iam nō erit
timor in finibus noſtris. Qm̄
ipſe eſt ſaluator nr̄. ℣. Deponet
omnes iniquitates noſtas: et
proijciet in profundū maris

omnia peccata nr̃a. Q m. R. iiij.
EGypte noli flere: quia do
minator tuus veniet tibi: an
te cuius cõspectũ movebuntur
abyssi. Liberare populũ suũ de
manu potentie. V. Ecce veniet do
minus exercituũ: deus tuus cũ
potestate magna. Liberare. R. v.
PRope est ut veniat tẽpus
eius: et dies eius nõ elõ
gabũtur. Miserebitur dñs ia
cob: et israel salvabitur. V. Rever
tere virgo israel: revertere ad ci
vitates tuas. Misere. R. vj.
DEscendet dñs sicut pluvia in
vellus. Orietur in diebus
eius iusticia: et abundãtia pac.
V. Et adorabunt eum omnes re
ges: omnes gentes servient
ei. Orietur. R. vij.

Veni dñe et noli tardare: relaxa facinora plebi tue. Et revoca dispersos in terrã suã. ℣. Excita dñe potentiã tuã et veni: ut salvos facias nos. Et. ℟. viij.

Ecce radix iesse descendet in salutẽ populorũ: ipsũ gentes deprecabunt᷑. Et erit nomẽ eius gl'iosuʒ. ℣. Dabit ei dñs ds̃ sedẽ david patris eius: et regnabit in domo iacob i etñũ. Et. ℟. ix.

Docebit nos dñs vias suas et ãbulabimꝰ in semitis eius. Quia de syon exibit lex: ⁊ verbũ dñi de hierusalẽ. ℣. Venite ascendamꝰ ad montẽ dñi: et ad domũ dei iacob. Quia. ℟. x.

Ante multũ tẽpus prophetavit ezechiel: vidi portã clausã. ecce deus ante secula

ex ea procedebat pro salute
mūdi. Et erat iterū clausa de
mōstrans virginē: quia post
partū permāsit virgo. ℣. Porta
quā vidisti: dn̄s solus transibit
per illam. Et erat. ℟. xi.
Erūpant mōtes iocundi
tatē: et colles iusticiam.
Quia lux mūdi dn̄s cū poten
tia veniet. ℣. De syon exibit lex:
et verbū dn̄i de hierl'm. Quia.
Ad laud'. et per horas diei. añ.
Veniet dn̄s et nō tardabit:
et illuminabit abscōdita
tenebrarū: et manifestabit se ad
oēs gētes all'a. ps. Dn̄s reg. cū reli. a'.
Hierusalē gaude gaudio mag
no: quia veniet tibi saluator all'a.
Dabo in syon salutem: et a'.
in hierusalē gloriā meā. all'a. a'.

Montes et o̅nes colles humi
liabunt᷑: et erũt praua in direc
ta et aſpa in vias planas: veni
dn̄e et noli tardare alla͞. an̄.
Iuſte et pie viuamus expec
tantes beatam ſpem et aduen
tum domini. Ad. bn̄s. Añ.
Super ſolium dauid et ſu
per regnum eius: ſedebit
ineternum alla͞. Ad. vs. an̄. Veniet dn̄s.
cũ reliquis. ps̄. Dixit dn̄s. cũ rel. ꝯ. psal. Ad mgt. an̄.
Beata es maria que credi
diſti: perficientur in te q̄
dicta ſũt tibi a dño alla͞. Fr. ij. ad bn̄s an̄.
Dicit dn̄s penitentiã agi
te: appropinquabit enim
regnũ celorũ alla͞. Ad. mgt. an̄.
Beatã me dicẽt omnes ge
nerationes: quia ancillã
humilẽ reſpexit deus. Fr. iij. ad bn̄s. an.

Consurge consurge indue te fortitudinē brachium domini. Ad magt. Aña.

Elevare elevare consurge hierusalē: solue vincula colli tui captiua filia syō. Fr. iiij. ad bn̄. aña.

Ponam in syon salutē. et in hierusalē gliā meā all'. Ad mag. aña.

Ponēt dño gloriam: et laudē eius in insulis nunciabūt: quia ecce veniet et nō tardabit. Fra. v. ad bn̄s. aña.

Consolamini consolamini popule meus dicit deus vester. Ad magt. Aña.

Letamini cū hierusalem: et exultate in ea oēs qui diligitis eā ineternū. Fra. vj. ad bn̄s añ.

Dies dñi sicut fur ita in nocte veniet: et vos estote

paraTi: quia qua hora nō puta
tis filius hominis veniet. Ad mgt. aā.
Hoc est testimoniū quod
phibuit ioānes: qui post
me venit āte me factꝰ ē. Sbbto. ad bñs aā.
Quomodo fiet istud āge
le dei. quia virū incōcipi
endo nō pertuli. audi maria vir
go christi: spūs sāctus superue
niet ī te et virtꝰ altissimi obum
brabit tibi. Ad mgt. aña.
Dabit ei dominꝰ sedē da
uid patris eius: et regna
bit ineternum. Aña.
O Sapientia que ex ore
altissimi prodisti: attin
gēs a fine vsqꝫ ad finem
fortit': suauiter disponēsqꝫ ōia
veni ad docēdum nos viam
prudentie. Aña.

O Adonay et dux domus
israel: qui moysi in igne
flāme rubi apparuisti: et ei in sy
na legē dedisti: veni ad redimē
dū nos in brachio extenso. añ.
O radix iesse qui stas in signū
populoꝝ: sup̄ quē continebūt
reges os suū: quē gentes depre
cabūtur: veni ad liberandum
nos: iam noli tardare. Aña.
O clauis dauid et sceptrū do
mus israel: qui aperis et nemo
claudit: claudis et nemo aperit.
veni et educ victū de domo car
ceris: sedentē in tenebris et
vmbra mortis. Aña.
O oriens splēdor lucis eterne
et sol iusticie veni et illumina
sedētes in tenebris ⁊ vmbra mortꝭ.
añ. O rex gentiū et desideratus

carū: lapisq; angularis: qui fa
cis utraq; unū: veni salua ho
minē quē de limo formasti. añ.
O emanuel rex et legifer nost:
expectatio gentiū et saluator ea
rū: veni ad saluandū nos domi
ne deus nr̄. Fer. ij. Ad laud' et p horas. añ.
Ecce veniet dn̄s princeps
regū terre: beati qui parati
sūt occurrere illi. ps. Miserere. cū rel' de. psal'. añ.
Cū venerit filius hois:
putas inueniet fidē super t'ra3. ã.
Ecce iā venit plenitudo tēpo
ris: in q° misit ds̄ filiū suū i terr. ã.
Haurietis aquas in gaudio d
fontibus saluatoris. añ.
Egredietur dn̄s de loco sc̄to suo:
veniet ut saluet pp'lm suū. Ad bn̄s ã.
Egredietur virga de radice
iesse: et replebitur omnis

terra gloria dñi: et videbit oĩs
caro salutare dei. Ad. vẽ. añ. Inclina
uit. cũ rel' de psal. Cap. añ. iii. ad lau. t per horas añ.

Rorate celi de super et nu
bes pluat iustũ: aperiat' ter
ra et germinet salvatorem. ps.
Miserere. cum reliquis de psal. añã.

Emitte agnũ dñe dñato
rem terre: de petra deserti
ad montẽ filie syon. Añã.

Ut cognoscamus domine in t'
ra viã tuam: in omnibus gen
tibus salutare tuum. Añã.

Da mercedem dñe sustinẽti
bus te: vt prophete tui fideles
inueniantur. antiphona.

Lex per moysẽ data est: grã
et veritas p iesũ chrm facta ẽ alla. ad
bñ. añ.

Tu bethleẽ terra iuda
nõ eris minima: ex te eni

exiet dux qui regat populum
meū israel. Itẽ alia. aña.
Nolite timere quinta enim die
veniet ad vos dominus noster.
Hec autẽ añ. sẽper cãtatˀ i festo scti thome. ad mgt. añ.
Maria autẽ conseruabat om
nia verba hec: conferens in
corde suo. ¶ Fer. iiij. q̃tor tẽpo. inuit.
Prope est iam dñs. Veni
te adoremus. ps. Venite.
Et cantatˀ q̃tidie in ferialibꝫ dieb⁹ vsq; ad vigiliã nat. dñi.
Clama in fortititudĩe R. j.
qui annũcias pacem in
hierusalẽ. Dic ciuitatib⁹
iude et habitatoribus syon: ecce
deus nr̃ quẽ expectabam⁹ adue
niet. V. Super montẽ excelsum
ascende tu qui euangelizas syõ:
exalta in fortitudine vocem tuã.
Dic ciuitati. R. ij.

Orietur stella ex iacob: et exurget homo de israel: et cōfringet ōnes duces alienigenarum. Et erit omnis terra possessio eius. ℣. Adorabūt eū ōnes reges terre omnes gētes seruiēt ei. Et. ℟. iiij.

Modo veniet dominator dn̄s. Et nomē eius emanuel vocabitur. ℣. Orietur in diebus eius iusticia et abūdantia pacis. Et.

Ad laudes et per horas diei. Añ.

Prophete predicauerunt nasci saluatorē de virgine maria. ps. Miserere. cū rel' de psal. Añ.

Spiritus dn̄i super me: euāgelizare pauperibus misit me. Añ.

Propter syon nō tacebo donec egrediatur vt splēdor iustus eius. Añ.

Ecce veniet dn̄s vt sedeat cum principibus: et soliū glorie teneat. Añ.

Annũciate ppl'is et dicite: ec
ce deus ſaluator noſter veniet.
Miſſus eſt gabriel an Ad bs. añ.
gelus ad mariã virginem
deſponſatã ioſeph. Ad magt. Ana.
Ecce ancilla domini fiat
mihi ſecundũ verbũ tuuz.
Hec añ. Ecce anci. dr ad mgt. in iiij. fra qtuor tpm. niſi
aliq de ſeptẽ maioribus añis illa die dicenda ſit.
¶ Fra quinta. R. primo.
Egredietur dñs et prelli
abitur contra gẽtes. Et
ſtabũt pedes eius ſupra
mõtes oliuarũ ad orientẽ. V.
Et eleuabitur ſuper õnes colles
et fluẽt ad eũ oẽs gẽtes. Et sta. R. ij.
Precurſor pro nobis ingre
ditur agnus ſine macula
ſecũduz ordinẽ melchiſedech.
Pontifex factus eſt ineternum
et in ſeculũ ſeculi. V. Ipſe eſt rex

iusticie: cuius generatio non habet finē. Pontifex. R̷ iij.

Videbunt gentes iustum tuū: et cūcti reges inclitū tuuz. Et vocabit̄ tibi nomē nouū qd̄ os domini nominauit. V̷ Et eris corona glorie in manu dn̄i: et diadema regni in manu dei tui. Et. Ad laud. ꝛ ꝑ horas diei. añ.

De syon veniet dominus ōnipotēs: vt saluū faciat populū suū. ps. Benedixisti. cū rel. de psal. añ.

Conuertē dn̄e aliquātuluz: et ne tardes venire ad seruos tuos. añ.

De syon veniet qui regnaturus est: dn̄s emanuel magnū nomē eius. añ.

Ecce deus meus et honorabo eū: deus patris mei ꝛ exaltabo eū. añ.

Dn̄s legifer noster: dominus

rex noſter: ipſe veniet et ſalua
bit nos. Ad bñs añ.
Vigilate animo in proxi
mo eſt dñs deus nr̃. Ad mg̃ añ.
Intuemini quãtus ſit glo
rioſus iſte qui ingreditur
ad ſaluandos pplos. Fã. vj. R. j.
Emitte agnũ dñe domina
torẽ terre. De petra deſerti
ad montẽ filie ſyon. V. Oſtende
nobis dñe miſericordiã tuã: et
ſalutare tuũ da nobis. De pe. R.
Rorate celi de ſuper: et nu
bes pluant iuſtũ. Aperi
atur terra et germinet ſaluato
rẽ. V. Emitte agnũ dñe dñatorẽ
terre: de petra deſerti ad montẽ
filie ſyon. Aperiat. R. iij.
Germinauerũt campi heremi
germẽ odoris iſrael: quia

ecce deus noster cũ virtute veni
et. Et splẽdor eius cũ eo. ℣. Ex sy
on species decoris eius: deus nos
ter manifeste veniet. Et. Ad lau. ꝑ ho. a.

Constantes estote: videbi
tis auxilium domini sup
vos. ps. Miserere. Cum rel. de psal. Añ.

Ad te dñe leuaui animã meã:
veni et eripe me: dñe ad te cõfugi.

Veni dñe et noli tardare: re añ.
laxa facinora plebi tue israel. añ.

Deus a lybano veniet et splẽ
dor eius sicut lumẽ erit. Añ.

Ego autẽ ad dñm aspiciã: et
expectabo deũ saluatorẽ meũ. Ad
bñ. a.

Ex quo facta est vox sa
lutationis tue in auribus
meis: exultauit in gaudio in
fans in vtero meo all'a. Nota etiam
hec añ. s. Ecce cõpleta. sẽp dicit' ad bñs vltio die

añ vigliã nat. dñi. Et ſi dici cõtigat i dñica. tūc
añ. Aue maria. Or. ad mgt. eadem die. añ.

Ecce completa ſūt omnia:
que dicta ſunt per angelū
de virgine maria. ¶ Sabbato. R. j.

Egredietᷣ virga de radi
ce ieſſe: et flos de radice
eius aſcendet. Et erit
iuſticia cingulū lumboꝝ eius:
et fides cinctoriū renū eius. V.
Et requieſcet ſuper eū ſpiritus
dñi: ſpiritus ſapientie et intel
lectus: ſpiritus conſilij et forti
tudinis. Et erit. R. ij.

Radix ieſſe qui exurget iu
dicare gentes: in eū gentes
ſperabūt. Et erit nomē eiꝰ be
nedictū in ſecula. V. Super ipſū
continebūt reges os ſuū: ipſum
gentes deprecabūt. Et. R. iij. dñica.

Ad lau. añ. Benigne fac. cū rel. de pſal. Ad cãticū. añ.

Expectetur ſicut pluuia
eloquium meū: et deſcēdat
ſuper nos ſicut ros deus noſt.
ps. Audite celi. Niſi vigilia natiuitatis
dñi venerit in ſabb. tūc cū dr. añ. Expectet. in ſabbo
precedenti. Ad bñs. añ.

Quomodo fiet iſtud ange
le dei: qm̄ virū non cog
noſco [illegible]: audi maria virgo
[illegible] ſpūs ſctus ſuperueniet
in te: et virtus altiſſimi obum
brabit tibi. ¶ Dñica. iiij. de
aduentu inuitatorium.

Prope eſt iam Domi
nus. Venite adoremus
noſtro. ps. Venite exul. R. ſ.
Canite tuba in ſyon: vo
cate gentes annunciate
populis et dicite. Ecce

deus ſaluator noſter adueniet.
℣. Annũciate et auditũ facite. lo
quimini et clamate. Ecce. ℟. ij.
NOn auferetur ſceptrũ d iu
da. et dux de femore eius:
donec veniat qui mittẽdus eſt.
Et ipſe erit expectatio gentium.
℣. Pulchriores ſũt oculi eius vi
no: et dentes eiꝰ lacte candidio
res. Et ipſe erit. ℟. iij.
ME oportet minui illũ aũt
creſcere. qui poſt me vẽit
ante me factus eſt. Cuius nõ ſũ
dignus corrigiã calciamẽtorũ ſol
uere. ℣. Ego baptizaui vos aqua
ille autẽ baptizabit vos ſpiri
tu ſancto. Cuius nõ. ℟. iiij.
NAſcetur nobis paruulus:
et vocabitur deus fortis.
Ipſe ſedebit ſuper thronũ dauid

patris ſui: et imperabit cuius po
teſtas ſuper humerū eius. ℣. In
ipſo benedicētur oēs tribus ter
re: oēs gentes ſeruiēt ei. Ipe. ℟. v.
Ecce iam venit plenitudo tē
poris: in quo miſit deus fi
liū ſuū in terris: natū de virgīe:
factū ſub lege. Ut eos qui ſub le
ge erant redimeret. ℣. Propter
nimiā charitatē ſuā qua dilexit
nos deus: filiū ſuū miſit in ſimi
litudinē carnis peccati. Ut. ℟. vi.
Uirgo iſrael reuertere ad ci
uitates tuas. Uſquequo
dolens auerteris: generabis do
minū ſaluatorē oblationē nouā
in terra. Ambulabūt homines ī
ſaluationē. ℣. In charitate: ppe
tua dilexi te: ideo attraxi te mi
ſerans tui. Uſqueq. Glo. Am.

Iurauit dicit dñs ut ultra
iam nō iraſcar ſup terram:
mōtes eni et colles ſuſcipiēt iuſ
ticiā meā. Et teſtamentū pacis
erit in hieruſalē. ℣. Iuxta eſt ſa
lus mea ut veniat: et iuſticia
mea ut reueletur. Et. ℟. viij.
Non diſcedimus a te vi
uificabis nos domine: et
nomē tuū inuocabimus Oſtende
nobis faciem tuā. Et ſalui eri
mus. ℣. Memēto noſtri dñe in
beneplacito populi tui: viſita
nos in ſalutari tuo. Oſtē. ℟. ix.
Intuemini quātus ſit iſte
qui ingreditur ad ſaluan
das gentes: ipſe eſt rex iuſti
cie. Cuius generatio nō habet
finē. ℣. Precurſor pro nobis in
greditur ſecundū ordinē mel

chiſedech pontifex factus eſt
ineternū. Cus: Ad lau. et p ho. añ.
Canite tuba in ſyō: quia
prope eſt dies dñi: ecce ve
niet ad ſaluādū nos allā allā. ps.
Dñs regnauit. Cū rel'. Aña.
Ecce veniet deſideratus cūct
gentibus: et replebitur gloria
domus domini alleluia. Aña.
Erunt praua indirecta et aſpe
ra in vias planas: veni domine
et noli tardare allā. Aña.
Dñs veniet occurrite illi dicē
tes: magnū principiū et regni
eius non erit finis: deus fortis
dñator: princeps pacis allā allā. ar.
Omnipotēs ſermo tu9 dñe
a regalib9 ſedib9 veniet allā. Ad bñ. ar.
Aue maria gratia plena do
min9 tecū: benedicta tu in

mulieribus all'a. Ad vs. an. Canite tu-
ba. ps. Dixit dñs. cu rel. Ad mgt aña.
Ioseph fili david noli ti-
mere accipere mariã con-
iugẽ tuã: quod enĩ in ea natũ
est de spiritu sancto est alleluia.
In vigl'a nativi. dñi ad mat. invit.
Hodie scietis quia veniet
dominus. Et mane vide-
bitis gloriã eius. Venite. Hym. de
adventu. añe. et ps. de fer. V. Hodie scietis quia ve-
niet dominus. R. Et mane videbit' gl'iam eius. R. i.
Sanctificamini hodie et
estote parati: quia die
crastina videbitis. Ma-
iestatem dei in vobis. V. Ho-
die scietis quia veniet dñs: et
mane videbitis. Maiestatẽ R. ii.
Constantes estote: videbi-
tis auxiliũ dñi super vos

iudea et hieruſalē nolite time
re. Cras egrediemini: et domi
nus erit vobiſcū. ℣. Sanctifica
mini filij iſrael: et eſtote para
ti. Cras egre. ℟. iij.

Sanctificamini filij iſrael
dicit dn̄s die eni craſti
na deſcendet dominus. Et au
feret a vobis omnē languorē.
℣. Craſtina die delebitur iniq
tas terre: et regnabit ſup nos
ſaluator mundi. Et auf. non dr.
Te deū laudam9. Ad laud' et per horas dici. aña.

Iudea et hieruſalē nolite ti
mere: cras egrediemini: et
dominus erit vobiſcū allā.
ps. Dn̄s regnauit. cū rel'. aña.

Hodie ſcietis quia veniet dn̄s:
et mane videbitis gloriā eius. ℟.

Craſtina die delebitur iniq

tas terre: et regnabit ſuper nos
ſaluator mundi. Aña.
Dominus veniet occurrite
illi dicentes: magnū principiū
et regni eius non erit finis
ns deus fortis: dñator priceps
pacis alleluia alleluia. Aña.
Craſtina erit vobis ſalus:
dicit dñs deus exercituū. hym.
Vox cla. ℣. Craſtina die delebitur iniquitas terre.
℟. Et regnabit ſup nos ſaluator. Ad bñs añ.
Orietur ſicut ſol ſaluator
mūdi: et deſcendet in vte
rum virginis ſicut imber ſup
gramen allā. ¶ Ad. iij. ℟. Hodie ſcietis.
Quia veniet dñs. ℣. Et mane videbitis gliā eius.
Quia. ℣. Glia. ℟. Hod. ℣. Conſtites eſtote. ℟. Videbi
tis auxiliū dñi ſup vos. ¶ Ad vj. ℟. Craſtina die.
Delebit' iniqtas tre. ℣. Et regnabit ſuper nos ſalua
tor mūdi. Delebitur. ℣. Craſtina erit vob ſalus. ℟.
dicit dñs ds exercituū. ¶ Ad. ix. ℟.

xxiiii

Crastina. Erit vobis salus. ℣. Dicit dñs deus exercituũ. Erit. ℣. Crastina die delebit͛ iniquitas terre. ℟. Et regnabit sup nos saluator mundi.

¶ In vigilia natiuit͛. dñi ad vs͛ añ.

Rex pacificus magnificatus est: cuius vultum desiderat vniuersa terra. ps͛. Dixit dñs. Cũ rel͛. in fine. ps͛. Laudate dñz oẽs. Añ.

Magnificatus est rex pacificus super oẽs reges vniuerse terre. Añ.

Cõpleti sũt dies marie: vt pareret filiũ suũ primogenitũ. Añ.

Scitote quia prope est regnũ dei: amẽ dico vobis quia non tardabit. Añ.

Leuate capita vestra: ecce appinquabit redẽptio vestra. Hẏ. Christe redemptor. ℣. Crastina die delebitur iniquitas terre. ℟. Et regnabit super nos saluator mundi. Ad mgt añ.

Cum ortus fuerit sol de
celo: videbitis regē regum
procedentē a prē: tanq̄ʒ spon
sus de thalamo suo. Ad matu. invit.
Christus natus est nobis:
Venite adorem9. ps̄. Venite ex[ul].
hym. Christe redēptor. In .j. n°. añ.
Dominus dixit ad me: fi
lius meus es tu: ego ho
die genui te. ps̄. Quare fre. Añ.
Tanq̄ʒ sponsus dn̄s: proce
dens de thalamo suo. ps̄. Celi. añ.
Diffusa est gratia in labijs
tuis: propterea benedixit te de
us in eternū. ps̄. Eructauit. V.
Tanq̄ʒ spons9. R. Dn̄s p̄cedēs de thalamo. R. ij.
Hodie nobis celorū rex
de virgine nasci digna
tus est: ut hominē per
ditū ad celestia regna reuoca

rer. Gaudet exercitus angelo
rũ: quia ſalus eterna humano
generi apparuit. ℣. Gloria in ex
celſis deo: et in terra pax ho
minibus bone voluntatis. Ga.
Gloria. ℟. Hodie. ℟. ij.

Hodie nobis de celo pax
vera deſcendit. Hodie per
totum mundũ melliflui facti
ſũt celi. ℣. Hodie illuxit nobis
dies redẽptionis nr̃e: repara
tionis antique: felicitatis eter
ne. Hodie p. ℟. iij.

Quem vidiſtis paſtores di
cite: annũciate nobis in
terris quis apparuit. Natum
vidimus et choros angelorum
collaudãtes dñm. ℣. Dicite quid
nã vidiſtis: et anũciate xp̃i
natiuitatẽ. Natũ. In ij. n°. Añ.

Suscepimus deus miseri
cordiā tuā: in medio tem
pli tui. Ps̃ Magnus. Añ.
Orietur in diebus domini
abundantia pacis: et dominā
bitur. Ps̃. Deus iudiciū. Añ.
Veritas de terra orta est: et
iusticia de celo prospexit. Ps̃.
Bñdixisti. V. Speciosus forma: p̄ filijs
hoīū. R. Diffusa ē grã in labijs tuis. R. iij.
O Magnū mysteriū et ad
mirabile sacramentū: ut
animalia viderēt dñm natum
iacentē in presepio. Beata vir
go cuius viscera meruerēt porta
re dominū chrm̄. V. Aue mari
a gratia plena dñs tecū. Be. R. v.
Beata dei genitrix maria:
cuius viscera intacta per
manet. Hodie genuit saluato

rem seculi. ℣. Beata que credidit
qm̄ perfecta sūt oīa que dicta
sūt ei a domino. Hodie. ℟. vj.

SAncta et immaculata vir
ginitas: quibus te laudi
bus efferā nescio. Quia quez
celi capere nō poterant tuo gre
mio contulisti. ℣. Benedicta tu
in mulieribꝰ: et benedictꝰ fruc
tus vētris tui. Quia. In iij. n°. añ.

IPse inuocabit me alle
luia: pater meus es tu al
leluia. ps̄. Misericordias d. añ.

LEtentur celi et exultet ter
ra ante faciem dn̄i: quoniam
venit. ps̄. Cantate dn̄o. j. añ.

Notū fecit dn̄s all'a. salutare
suum all'a. ps̄. Cantate dn̄o. ij.

℣. Ipse inuocabit me all'a. ℟. Pat' meus es tu
alleluia. ℟. vij.

Bta vis.

Beata viſcera marie vir
ginis que portauerunt
eterni patris filiū: et be
ata vbera que lactauerūt chriſ
tū dn̄z. Quia hodie pro ſalute
mūdi de virgine naſci dignat⁹
eſt. ℣. Dies ſctificatus illuxit
nobis: venite gētes ⁊ adora
te dominū. Quia hodi. ℟. viij.
Verbū caro factū eſt et ha
bitauit in nobis. Et vi
dimus gloriā eius: gloriā q̄ſi
vnigeniti a patre: plenū gra
tie et veritatis. ℣. Omnia per
ipſū facta ſūt et ſine ipſo fac
tū eſt nichil. Et vidi. finito. Te
deū lau. dr̄ or̄o. Concede. Dicto Bn̄dicam⁹. nō
dicat᷑ fideliū ⁊c. ſed abſolute celebrat᷑ miſſa or
dine ſuo. qua finita dr̄r laudes. ℣. Deus in ad
Quē vidiſtis Cantau. ⁊ p. ho. ar.
paſtores dicite: annū

ciate nobis in terris quis ap
paruit: natũ vidimus et cho
ros angelorũ: collaudãtes dñz
all'a all'a. ps̄. Dñs reg. cũ. rel'. añ.
Genuit puerpera regẽ: cui
nomẽ eternũ: et gaudiũ m̄ris
hñs cum virginitatis honore:
nec primã similẽ visa est: nec
habere sequentẽ alleluia. Añ.
Angelus ad pastores ait:
annũcio vobis gaudiũ mag
nũ: quia natus est vobis ho
die saluator mundi all'a. añ.
Facta est cũ angelo multi
tudo celestis exercitus laudã
tiũ et dicentiũ: gloria in excel
sis deo: et in terra pax homi
nibus bone volũtatis all'a. ꝛ.
Paruulꝰ filius hodie natus
est nobis: et vocabitur deus

fortis all'a. all'a. ℣. Notū fecit dñs all'. ℟. Salutar. suū all'a. Ad bñdictus. aña.

Gloria in excelsis deo: et in terra pax hominib9 bone voluntatis all'a all'a. ℣. Verbū patris hodie: processit ex virgine: virtutes angelice. cū canoro iubilo: benedicamus dño. ℟. Pacem bonis ōnibus: nunciauit angelus refulsit pastorib9: veri solis claritas: dicāt deo gratias. Et sic dr ad vs. 7 in matut. 7 vs duor dierū seqntiū. Sciendū q' oēs hymi tā de natiuit. q̄ʒ de alijs festis cātant' in tono de natiuit' 7 in fine dr vsqʒ ad octaʒ natiuita. Gloria tibi dñe qui nat9 es. Except hym. Sctor merit. et Iste cōfes. qui cantāt' in suo tono. Ad .j. ℟. Chre fili dei viui. Miserere nob. ℣ Qui natus es de maria virgīe. Et sic dr q'tidie vsqʒ ad octaʒ inclusiue. Ad .iij. Verbuʒ caro factū est. All'a all'. ℣. Et habitauit i nob. ℣ Ipse inuocauit me all'a. ℟ Pater meus es tu all'a. Ad .vj. ℟ Notū fecit dñs. All'a all'a. ℣. Salutare suū. ℣. Viderūt ōnes fines tre all'.

R. Salutare dei nr̄i. all'. ℂ Ad. p̄x R. Viderūt oēs fines terre. All'a all'a. V. Salutare dei nostri. V. Verbū caro factū ē all'. R. Et habitauit. Ad vs an̄.

Tecum principiū in die virtutis tue: in splendoribus sanctor: ex vtero ãte luciferū genui te. p̄s. Dixit dn̄s. an̄.

Redēptionē misit dominus pplo suo: mādauit in eternuz testamentū suū. p̄s. Cōfitebor. an̄.

Exortū est in tenebris lumē rectis corde: misericors et miserator et iustus dominus. p̄s. Beatus vir. an̄.

Apud dn̄m mīa et copiosa apud eū redēptio. p̄s. De pfun. an̄.

De fructu ventris tui ponaz super sedē tuam. p̄s. Memēto.

Hy9 Xp̄e re. V. Notū fecit dn̄s all'. R. Salutare.

Hodie christus. Ad mgt. an̄. natus est: hodie saluator

apparuit: hodie in terra canūt angeli: letantur archangeli: hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo alleluia.

Pro sancto stephano. Aña.

Stephanus autem plenus gratia et fortitudine: faciebat signa magna in populo

℣. Gloria et honore coro. ℟. Et constituisti.

Christum natum Ad mat. inuit. qui beatū hodie coronauit stephanū. Venite adoremus. Ps. Venite. Hynus. añ. noct. cū suis ps. ℣. et ℟. bre. dñi. de uno martyre. ℟. j.

Stephanus autē plenus gratia et fortitudine. Faciebat signa magna et prodigia in pplo. ℣. Surrexerunt quidā de synagoga disputātes cū stephano et nō poterāt re

ſiſtere ſapientie et ſpiritui q̄
loquebatur. Faciebat. R. ij.
Videbat omnes ſtepha
nū qui erant in concilio.
Et intuebatur vultū eius: tā
q̄ʒ vultū angeli ſtantis inter
illos. V. Plenus gratia et forti
tudine: faciebat ſigna magn̄
et prodigia in pplō. Et in. R. iij.
Intuēs in celū beatꝰ ſte
phanus vidit gloriā dei
et ait. Ecce video celos aper
tos: et filiū hominis ſtantem
a dextris virtutis dei. V. Cum aūt eſſet
ſtephanus plenꝰ ſpiritu ſancto:
intēdens in celū vidit gloriaʒ
dei et ait. Ecce. R. iiij.
Lapidabant ſtephanū in
uocantē et dicentē. Dñe
ieſu chriſte accipe ſpiritū meū

et ne statuas illis hoc pecca
tum. ℣. Positis autẽ genibus
clamauit voce magna dicens.
Domine iesu. ℟. v.

Impetũ fecerũt vnani
miter in eũ: et eiecerunt
eum extra ciuitatẽ: inuocãtez
et dicentẽ. Domine Iesu accipe
spiritũ meũ ℣. Et testes depo
suerut vestimẽta sua secus pe
des adolescentis qui vocaba
tur saulus: et lapidabãt stepha
nũ inuocantẽ et dicentẽ. Dñe.

Impij super iustuz ℟. vj.
Iacturã fecerũt: vt eum
morti traderẽt. At ille gau
dens suscepit lapides: vt me
reretur accipere coronã glie.
℣. Continuerũt aures suas et
impetũ fecerunt vnanimiter

in eum. Et ille. ℟. vij.
Stephanus ſeruus dei
quē lapidabant iudei.
vidit celos apertos vidit et i
troiuit. Beatus homo cui ce
li patebāt. ℣. Cum igit̃ ſaxoꝝ
crepitantiū turbine quateret
tur: inter ethereos aule celeſtis
ſinus: diuina ei claritas ful
ſit. Beatus homo. ℟. viij.
Patefacte ſūt ianue celi
christi martyri beato ſte
phano: qui in numero marty
rum inuēctus eſt prim9. Et i
deo triūphat in celis corona
tus. ℣. Mortē enī q̄3 ſaluator
noſter dignatus eſt pro nobis
pati: hanc ille primus reddi
dit ſaluatori. Et ideo. ℟. ix.
Heſterna die dn̄s natus eſt

in terris: ut ſtephanus naſce
retur in celis. Ingreſſus ē do
minus mundū: ut ſtephanꝰ
ingrederetur celū. V. Verū enī
rex noſter trabea carnis idu
tus: de aula uteri virginalis
egrediēs: viſitare dignatus ē
mundū. Ingre. Ad lau. ī p. ho. a.
Lapidauerūt ſtephanū:
et ipſe inuocabat dn̄m
dicens: ne ſtatuas illis hoc pec
catum. ps. Dn̄s regn̄. cū rel. an̄.
Lapides torrentis illi dl'ces
fuerūt ipſum ſequuntur om
nes anime iuſte. an̄.
Adheſit anima mea poſt te:
quia caro mea lapidata eſt p
te deus meus. an̄.
Stephanus vidit celos ap
tos: vidit et introiuit. beatus

homo cui celi patebũt. añ.

Ecce video celos apertos: et iesũ stantẽ a dextris virtutis dei. ℣. Sepelie

rũt stephanũ viri timorati. ℟. Et fecerũt. Ad bñ. añ.

Stephanus autẽ plenus gratia et fortitudine: faciebat signa magna in pplo.

Deinde fit cõmemoratio de nat. añ. Glõa in excel. ℣. Notũ. ℟. Salutare. ℭ Ad. vs. añ. Tecũ princi. cũ reł. añ. ꝛ pis suis. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Vidit et introiuit. Ad mgt. añ.

Sepelierũt stephanũ viri timorati: et fecerũt planctũ magnũ sup eũ. pro scto ioañe añ.

Iste est ioãnes qui sup pectus dñi in cena recubuit: beatus apostolus cui reuelata sũt secreta celestia. ℣. Valde honorãdus ẽ beatꝰ ioãnes. ℟. Qui sup pectus domini in cena recubuit. De inde fit cõm. de nat. añ. Hodie. ℣. Notũ. ℟. Saluta. ℭ In scti ioannis apli ꝛ euãg. Ad mat. inuit. hym. añe noct.

pſ. v. et R. brc. de cōmuni apoſtolorꝝ. R. j.

Valde honorādus ē be
atus ioānes: qui ſupra
pectus dn̄i in cena recu
buit. Cui chriſtus in crucē ma
trē virginē virgini comenda
uit. V. Virgo eſt electus a dn̄o:
atq3 inter ceteros magis di
lectus. Cui chriſt9. R. ij.
Hic eſt diſcipulus ille qui teſ
timoniū perhibet de hiſ
et ſcripſit hec. Et ſcimus quia
verū eſt teſtimoniū eius. V.
Fluēta euāgelij: de ipſo ſacro
dn̄ici pectoris fonte potauit.
Et ſcimus. R. iij.
Hic eſt beatiſſimus euan
geliſta et aplſus ioannes.
Qui preuilegio amoris preci
pui: ceteris altius a dn̄o me

tuit honorari. ℣. Hic ē diſcipu
lus ille quē diligebat ieſus:
qui ſupra pectus domini in
cena recubit. Qui priui. ℟. iiij.
Qui vicerit: faciā illū colū
nam in tēplo meo dicit
dn̄s. Et ſcribā ſuper eum no
mē meū: et nomē ciuitatis
noue hieruſalē. ℣. Vincenti da
bo edere de ligno vite: quod
eſt in paradiſo dei mei. Et. ℟. v.
Diligebat autē eū ieſus:
quoniā ſpecialis ꝓroga
tiua caſtitatis: ampliori dilec
tione fecerat dignū. Quia v
go electus ab ipſo: virgo in
euū permāſit. ℣. In cruce deni
qꝫ moriturus: huic matrem
ſuā virginē: virgini commen
dauit. Quia virgo. ℟. vj.

In medio ecclesie aperu
it os eius. Et impleuit
eũ dñs spiritu sapientie: et in
tellectus. ℣. Jocũditatẽ et exul
tationẽ thesaurizauit super e
um. Et imple. ℟. vij.
In illũ diẽ suscipiã te ser
uũ meũ et ponã te sicut
signaculũ in conspectu meo.
Quoniã ego elegi te dicit do
minus. ℣. Esto fidelis usq; ad
mortẽ: et dabo tibi coronã
vite. Quoniã ego. ℟. viij.
Iste est ioãnes qui sup̃
pectus dñi in cena recu
buit. Beatus aplus cui reuela
ta sũt secreta celestia. ℣. Fluenta
euãgelij de ipso sacro dñici
pectoris fonte potauit. Iste.
Ad laudes et per horas dici añ.

Valde honorādus eſt be
atus io.ānes: qui ſupra
pectus dn̄i in cena recubuit.
ps. Dn̄s regn̄. cū rel̄. Anā.
Hic eſt diſcipulus ille qui
teſtimoniū perhibet de his: et
ſcim9 quia verum eſt teſtimo
nium eius. an̄.
Hic eſt diſcipulus meus:
ſic eū volo manere donec veniā.
Sūt de hic ſtantibus qui a.
nō guſtabūt mortē: donec vi
deant filiū hoīs in regno ſuo.
Ecce puer meus electus: a.
quē elegi: poſui ſuper eū ſpi
ritū meū. V. Hic eſt diſcipulus ille: q teſti
moniū phibet de his. R. Et ſcim9. Ad bn̄s an̄.
Iſte eſt io.ānes qui ſup̄
pectus dn̄i in cena recu
buit: beatus apoſtolus cui

reuelata sūt secreta celestia.

¶ Et fit cō. ď nati. de scto stepha. ã. Stephan⁹. ỽ. Steph. Ad vs. aň. Tecū princi. cū rel'. añis. ⁊ p̄s suis. ỽ. Val de hono. R. Qui supra. Ad mgt Aña.

Exijt sermo inter fratres quod discipulus ille nō moritur: et nō dixit iesus nō moriť: sed sic cū volo manere donec veniā. ¶ deinde p inocentib⁹ aň.

Hi sunt qui cū mulierib⁹ nō sūt coinquinati: vir gines eni sūt et sequūtur ag nū quocūq ierit. ỽ. Herodes iratus: occidit m'tos pueros. R. In bethelē iude ciui tate dauid. Et fit cōme. de nať. ⁊ de scto phano. vt s.

¶ In festo sctoꝝ inocentiū ad mat. inuit. et ce tera alia dicuntur de comuni plurimorum. martyrum. Responsū primū.

Centū quadraginta qua tuor milia qui empti sūt de terra: hi sunt: qui cū mulieribus nō sunt

coinquinati. Virgines enim
permaserũt ideo regnat cum
deo: et agnus dei cũ illis. V.
Isti sunt qui venerũt ex mag
na tribulatione: et laverunt
stolas suas in sanguine agni.
Virgines. R.

Sub altare dei audivi vo
ces occisor(um) dicentium.
Quare nõ defendis sanguinẽ
nostrũ: et acceperũt divinũ
responsũ: adhuc sustinete mo
dicũ tempus: donec impleat(ur)
numerus fratrũ vestrorum. V.
Vidi sub altare dei animas
interfector(um) propter verbum
dei: et propter testimonium
quod habebant: et clamabat
voce magna dicẽtes. Quare.
R.

Adorauerunt uiuentē in ſecula ſeculorū. Mittētes coronas ſuas ante thronum domini dei ſui. ℣. Et ceciderūt in conſpectu throni in facies ſuas et bn̄dixerūt uiuentē in ſecula ſeculorū. Mitten. R̄ iij.

Effuderunt ſanguinē ſanctorum uelut aquas in circuitu hieruſalē. Et nō erat: qui ſepeliret. ℣. Poſuerūt mortalia ſeruorū tuorū eſcas uolatilibus celi: carnes ſanctoruꝫ tuorꝝ beſtijs terre. Et. R̄. v.

ISti ſunt ſancti qui paſſi ſunt propter te domine. uindica eos. Quia clamat ad te quotidie. ℣. Vindica domine ſanguinē ſanctoruꝫ tuorꝝ qui effuſus eſt. Quia R̄ vj.

Isti sunt sancti qui non
inquinauerūt vestimēta
sua. Ambulabūt mecū in al
bis: quia digni sunt. ℣. Hi sūt
qui cū mulieribus non sūt co
inquinati: virgines eni st. Am.
Cantabāt sancti can ℟. vij.
ticū nouū ante sedē dei
et agni. Et resonabat terra in
voces eorum. ℣. Hi empti sunt
ex hominibꝫ primitie deo et ag
no: et in ore ipsorū nō est in
uentū mendatiū. Et re. ℟. viij.
Vidi sub altare dei aīas
interfectorꝝ propt̄ verbū
dei qd habebant: et clara voce
dicebant. Vindica dn̄e sāgui
nem seruorꝝ tuorū: qui effusꝰ
est. ℣. Sub throno dei: oēs sāc
ti clamāt. Vindica. ℟. ix.

Isti qui amicti sũt sto
lis albis qui sunt et un
de venerũt et dixit mihi. Hi
sunt qui venerũt de tribula
tione magna: et laverunt sto
las suas: et de albaverunt eas
in sãguine agni. V. Vidi sub al
tare dei animas interfectorũ
propter verbũ dei: et ꝑpter tes
timoniũ qd̃ habebãt. Hi sũt. Gl. Hi sũt.

Et nota q̃ .ix. R. cãtat̃ q̃r Te deũ nõ dr̃ nisi festũ ve
nerit in dñica. ¶ Ad lau. ap ho. añ.

Herodes iratus occidit
multos pueros in be
thleẽ iude civitate david. Ps.
Dñs regnavit. cũ rel. añ.
Abimatu et infra: occidit
multos pueros herodes prop
ter dominum. añ.
Angeli eorum: semper vi

dent faciem patris. añ.

Vox in rama audita eſt plo
ratus et vlulatus: rachel plo
rans filios ſuos. añ.

Sub throno dei: omnes ſanc
ti clamant: vindica ſaguinem
noſtrū deus noſter. ℣. Herodes irat9
occidit mltos pueros. ℟. In bethleē iude ciuitate
dauid. Ad bñs. Añ.

Hi ſunt qui cum mulieri
bus nō ſunt coinquina
ti virgines eni ſunt: et ſequun
tur agnū quocūqȝ ierit. deinde
fit cō. de nat. ⁊ de ſcto ſteph. vt s. pro ſcto ioāne. añ.
Iſte ē ioān. ℣. Hic eſt diſcip. ℟. Et ſcim9. Ad. bñs. añ.
Tecū princ. cū reł. añis ⁊ pſis ſuis. ℣. Sub throno
dei: omnes ſancti clamāt. ℟. Vindica ſan
guinē nrm deus nr. Ad mgt. añ.

Innocētes pro chriſto in
fantes occiſi ſunt ab ini
quo rege lactentes interfecti
ſūt ipſum ſequūtur agnum

ſine macula: et dicu͞t ſe͞per glͥa tibi dn͞e. Dicit͞ p ſcto thom. a͞.

Iſte ſanctꝰ pro lege dei ſui: certauit uſq3 ad mortē: ⁊ a verbis impioꝝ non timuit: fundatus enim erat ſupra firmā petrā. ℣. Glia ⁊ hono. ℟. Et conſ.

Et fit co͞me. de nat. ⁊ de ſcto. ſtephano. vt ſ. p ſcto ioāne. an͞. Exijt ſmo. ℣. Hic ē diſcip. ℟. Et ſcunꝰ.

¶ In feſto ſcti thome mrt. Ad mat. inuit. ⁊ oīa alia dn͞r de co͞e vniꝰ mart. Ad vs. an͞. Tecū pric. cū rel. vt. ſ. Sciendū q͛ in co͞m. octā pōt nati. dn͞i. dn͞r iſti v͛ſi. p nat. dn͞i. Notū fe. p ſctō ſteph. ℣. Stephanꝰ vid. p ſcto. ioāne. ℣. Hic ē diſcip. p īnocētibꝰ. ℣. Sub throno. et hoc tā in v͛s q͞3 in matutī. Illo die qͦ nō agit͛ de feſto alio q͞3 de octā natiuit. dn͞i icipit͛ an͞. ℟. nati. ⁊ octiu3 ℟. ponit͛. O regē celi.

¶ Si feſtū natiuit. dn͞i. ſcti ſteph. ſcti ioānis ſctoꝝ. inocētū. vl͛ ſcti thome mt͞is venerit i dn͞ica. ipā die nihil fit de dn͞ica. ſ͞ʒ die ꝑimo poſt feſtū ſcti thom. mt͞is fit offin. ō dn͞ica. ¶ De dn͞ica vero q̄ tūc venit in octā feſti. nichil penitus agitur. ¶ Sabbo infra natiuitat͛ dn͞i ad. vs. hymnus. Chriſte redeptoꝝ oīum. ℣. Verbum caro factū eſt alleluia. ℟. Et habitauit in nobis alleluia.

Ad. mgt. an͞a.

Dum mediũ ſilentiũ te
nerẽt omnia et nox in
ſuo curſu mediũ iter perage
ret omnipotẽs ſermo tuus do
mine a regalibus ſedibꝫ venit
alleluia. Deinde fit cõ. de oĩbꝫ octauis. C dñic.
infra octauã nati. dñi ſi feſtũ nõ ſit agit̃ offiñ diei nati.
p̃t añas. ad mgt̃ et ad bñs et p̃mũ ℟ q̃ obmitit̃. et oc
tauũ ℟ ponit̃. O regẽ celi. ℟.

O Regem celi cui talia
famulãtur obſequia
ſtabulo ponitur qui
continet mundũ. Jacet in p̃
ſepio et in celis regnat. V. Nat
eſt nobis hodie ſaluator qui
eſt chriſtus dominus in ciui
tate dauid. Jacet. Ad lau. hy.
A ſolis ortu. V. Verbũ caro. Ad bñs. añ. Dum
mediũ. et fit cõm de oibus oc̃tis. Ad vs. a. Tecũ p.
cũ rel. añ. et p̃s. et a capl̃a in antea fit de ſcto ſilõ pp̃.
deinde fit cõm de dñica. Ad mgt̃ añ.

Puer ieſus proficiebat

etate et ſapiencia corā deo et
hominibus. ℣. Verbū caro factū ē alla.
¶ Si feſtū ſcti ſilveſtri i dñica venerit agit' de feſto
cū cōe dñice. Ad mgt' ⁊ bñs. ¶ In vigilia octe. nat.
dñi ad vs. añ. O admirabile cōm. cū rel'. de lbs pſal
mi de ſcta mª. hym. Chrīe rc. ℣. Verbū caro. Ad mgt. ar.

Propter nimiā charitatē
ſuam qua dilexit nos de
us: filiū ſuum miſit in ſimili
tudinē carnis peccati. alla.

Et nō fit aliqua cō. Ad mt. invit. ⁊ hyz ð nat. in j. nº.

Dominus dixit ad me: añ.
Filius meus es tu: ego
hodie genui te. ps. Quare fre. ar.
In ſole poſuit tabernaculū
ſuum: et ipſe tanq̃ ſponſus p
cedens de thalamo ſuo. ps. Celi.
Elevamini porte eterna ar.
les: et introibit rex glorie. ps.
Dni eſt terra. ℣. Tanq̃ ſponſus. ℟.
Dñs procedēs de thalamo ſuo. ℟. j.

Ecce agnus dei: ecce qui
tollit peccata mūdi: ecce
de quo dicebā vobis: q̄
post me venit āte me factꝰ est.
Cuius nō sū dignꝰ corrigiā
calciamēti soluere. V̄. Qui de ter
ra est de terra loquitur: qui de
celo venit super oēs est. Cu. R̄ij.
Dies sanctificatus illuxit
nobis: venite gentes et
adorate dn̄m. Quia hodie des
cendit lux magna in terris. V̄.
Hec dies q̄ fecit dn̄s: exulte
mus et letemur in ea. Quia. R̄.
Benedictus qui venit iij.
in nomine dn̄i: deus do
minꝰ et illuxit nobis. Allelu
ia alleluia. V̄. Hec dies quā fe
cit dominus: exultemus et le
temur in ea. Alla. In .ij. nº. Añ.

Speciosus forma pre filijs
hominū: diffusa est grā
in labijs tuis. ps. Eructauit. R.
Homo natus est in ea: et ipse
fundauit eam altissimus. ps.
Fundamenta. Aña.
Exultabunt omnia ligna
siluarum ante faciem domini:
quoniā venit. ps. Cantate. V. Spe
ciosus forma p̄ filijs hoīu. R. Diffusa ē grā. R. iij.
Congratulamini mihi
omnes qui diligitis dn̄m.
Quia cum essem paruula
placui altissimo: et de meis
visceribus genui deū et homi
nē. V. Beati me dicent omnes
generationes: quia ancillā hu
milē respexit dn̄s. Quia. R. v.
Confirmatū est cor virgi
nis: in quo diuina mys

teria angelo [a]nunciante conce
pit: tunc forma pre filijs ho
minū castis suscepit visceri
bus. Et benedicta in eternū:
deū nobis protulit ⁊ hominē.
℣. Domus pudici pectoris: tē
pluȝ repente fit dei: intacta
nesciēs virū: verbo concepit
filium. Et bene. ℟. vi.
B Enedicta et venerabilis
virgo que sine tactu pu
doris inuēta es mater salua
toris. Jacebat in presepio et
fulgebat in celo. ℣. Domine au
diui auditū tuū et timui: cō
sideraui opera tua et expaui:
in medio duoꝝ aīaliū. Jace.
In . iij. nocturno. Aña.
I N principio et ante se
cula deus erat verbum

et ipse natus est hodie salua
tor mũdi. ps. Dñs regna. Añ.
Ante luciferum genitus: et
ante secula dñs saluator nost
hodie nasci dignatus ẽ. ps. Cãtate. ij.
Nato dño angelorum chorus
canebat dicens: salus deo no
stro sedenti super thronum
et agno. ps. Dñs regna. v. Notũ
fecit dñs all'. R. Salutare suũ all'a. R. vij.
Sancta et immaculata v
irginitas, quibus te laudibus
efferam nescio: Quia
quem celi capere non poterant
tuo gremio contulisti.
v. Benedicta tu
in mulieribus et benedictus
fructus ventris tui. Quia.

R. viij.

Nesciens mater virgo vi
rum: peperit sine dolore.
Saluatorē seculorū: ipsuz re
gē angelor sola virgo lacta
bat vbere de celo pleno. ℣. Do
mus pudici pectoris: tēpluz
repente fit dei: intacta nesciēs
virū: verbo cōcepit filiū. Sal.
Ad lau. et per horas. aña.
O admirabile comerci
um: creator generis hu
mani animatū corpus sumēs.
de virgine nasci dignatus est:
et procedēs homo sine semine
largitus est nobis suam dei
tatem. ps. Dñs reg. cū rel. Añ.
Quādo natus es ineffabili
ter ex virgine: tūc iplete sunt
scripture: sicut pluuia in vellꝰ
descendisti: vt saluū faceres ge

nus humanū: te laudamus
deus noſter. añ
Rubum quē viderat moy
ſes in conbuſtū: cōſeruatam
agnouimꝰ tuā laudabilē vir
ginitatē: dei genitrix interce
de pro nobis. Añ.
Germinauit radix ieſſe: or
ta eſt ſtella ex iacob: virgo
peperit ſaluatorē: te laudamꝰ
deus noſter. Añ.
Ecce maria genuit nobꝭ ſal
uatorē: quē ioānes videns
exclamauit dicēs. ecce agnus
dei: ecce qui tollit peccata mū
di alleluia. hyꝰ. A ſolis. ℣ Verbū caro. Ad
Mirabile myſterium bñs. aꝰ.
declaratur hodie: inno
uatur nature: deus homo fac
tus eſt: id qđ fuit permanſit:

et qđ nō erat aſſupſit: nō cō
mixtionē paſſus neq3 diuiſi
onem. R̄. bre. 7 V. ad iij. vj. 7 ix. dr̄ ſicut in nat.
dni. Ad vs. a̅. O admirab. cū rel. p̄s. ꝺ ſcta m̄. Ad mg. a̅. (V. Notū fecit.)

Magnū hereditatis myſ
teriū: templū dei factus
eſt vterus neſciēs virū: nō eſt
pollutus ex ea carnē aſſumēs
ōnes gentes veniēt dicentes
gloria tibi dñe. Pro ſcto ſteph. a̅. Stepha
nus aūt. V. Stephanꝰ vi. ꝑ alijs vero oct. nihil fit

¶ In oct ſcti ſteph. oīa dñr ſicut i die feſti. 7 fit cōm.
de alijs oct. Ad vs aī. Lapidauerūt. Hyn. Exultet. V.
Valde ho. Ad mgt aī. Iſte ē ioānes. Poſtea fit cō.
de ſcto ſteph. aīa. Sepelierūt. V. Stephanꝰ vi. deīde
fit cōme. de inocētibꝰ. In oct. ſcti ioānis oīa dñr.
ꝑ ordinē ſicut in feſto eiꝰ. 7 fi cōm. de inocētibꝰ. Ad vs.
aī. Valde hono. Hyn. Sanctorū. V. Sub throno.
Ad mgt aī. Hi ſūt. Pro ſcto ioāne. a̅. Exijt ſ
mo. V. Hic ē diſci. In oct. ſctorū inocētū oīa dñr ſic
in feſto. Sz nonū. R̄. nō cātatᷣ: ꝗ. Te deū. dr̄. Ad
vs. aī. Herodes iratꝰ. pſal. de cōi plurimorū mr̄z.
Hyn. Chriſte re. V. Notū fe. Ad mgt. aī. Puer ieſus.
pro inocētibꝰ. aī. Innocētes. p. V. Sub throno.

¶ In vigilia epiphanie Ad mat. ⁊ ad oẽs hos.
dici oīa dnīr sicut in oct. nat. ⁊ añ. Ad bñs dr de
dñica. In oībꝫ vero hym. dr. Glia tibi dñe q na.
Ad vs añ. Ante lucife. cū rel. de lbs. ps. Dixit
dñs. cū rel. In fine ps. Laudate dñz oēs. hymꝰ.
Hostis hero. ℣. Reges tharsis et insule mune
ra offerēt. ℟. Reges arabū. Ad mgt añ.

Magi videntes stellā dixerunt ad inuicem: hoc signū magni regis est: eamꝰ et inquiramus eum: et offeramus ei munera aurū thus et mirrham. Versꝰ.

Stella fulget hodie: que ducit ad presepe: magos ab oriente: qui inuento puero: benedicamꝰ domino. ℟. Offerentes munera thus et aurum regum: mirrhāq; mortalium: reuertentes ad sabbat: deo dicamus gratias. Et dr in

vtrisq; vis ⁊ mat. ¶ In epiphia dñi. ad matut.

Invitatorium. Christus apparuit nobis, venite adoremus. ps. venite

nõ dr. Dñe labia. nec. Deus in ad. nec invit. sed ab
solute incipit hẽdarius. aña.

Afferte domino filij dei:
adorate dominũ in aula
sancta eius. ps. Ipsum. aña.

Fluminis impetus leti
ficat alleluia: ciuitatem dei al
leluia. ps. Deus nr ref. aña.

Psallite deo nostro psallite:
psallite regi nostro psallite sa
pienter. ps. Omnes gẽ. v. Ois terra
adoret te deus. & psallat tibi. R. Psalmũ dicat. R.

Hodie in iordane bapti
zato dño aperti sũt ce
li: et sicut colũba super
eum spiritus mãsit: et vox p
tris intonuit. Hic est filius me
us dilectus: in quo mihi bene com
placui. V. Descendit spiritus sãc
tus corporali specie sicut colũ

ba in ipsum: ⁊ vox de celo
facta est. Hic est. R. ij.
IN columbe specie spiritus
sanctus visus est paterna
vox audita est. Hic est filius
meus dilectus: inquo mihi
bene complacui. V. Celi aperti
sunt super eum: et vox patris
intonuit. Hic est. R. iij.
REges tharsis et insule
munera offerent. Reges
arabum et sabba: dona domi
no deo adducent. V. Omnes de
sabba venient: aurũ et thus de
ferentes. Reges. In .ij. noct. a.
OMnis terra adoret te ⁊
psallat tibi psalmus di
cat nõi tuo dñe. ps. Jubilate. a.
Reges tharsis et insule mu
nera offerẽt regi dño. ps. Deus iu. a.

Omnes gẽtes quascũqȝ fe
cisti venient et adorabũt co
ram te dñe. ps. Inclina. V. Reges
tharsis ⁊ insule: munera offe. R. Reges arab. R. iiij.
Illuminare illuminare
hierusalẽ quia venit lux tu
a. Et gloria domini
super te orta est. V. Et ambu
labunt gentes in lumine tuo
et reges in splendore ortus
tui. Et gloria. R. v.
Omnes de saba veniẽt
aurum et thus deferen
tes: et laudẽ domino annũti
antes. Alleluia alleluia all'a. V.
Reges tharsis et insule mune
ra offerẽt: reges arabũ et sab
ba dona adducẽt. All'a. R. vj.
Magi veniũt ab oriente
hierosolymã: querẽtes

et dicentes: Ubi est qui natus
est: cuius stellam vidimus.
Et venimus adorare dn̄m. ℣.
Uidimꝰ stellam eius in oriēte.
Et venimꝰ. In. iij. nº. Aña.
Venite adoremus eū: quia
ipse est dn̄s deus nr̄. Primꝰ chorꝰ.
Venite exultemus do
mino iubilemus deo sa
lutari nr̄o. Secundus chorus.
Preoccupemus faciem eius
in confessione: et in psalmis
iubilemꝰ ei. Aṅ. Venite ado. Pmꝰ choꝰ.
Quoniā deus magnꝰ dn̄s: et
rex magnus sup̄ oēs deos. Scd̄s cho.
Quia in manu eius sunt
fines terre: et altitudines
montiū ipsius sūt. Aṅ. Venite a
doremꝰ. Pmꝰ cho. Quoniā ipsiꝰ
est mare et ipse fecit illud: et

ſiccã manus eius formauerũt.
añ. Venite ado. ſcd'ſ cho. Et nos
populus paſcue eius et oues
manꝰ eius: hodie ſi vocem eius
audieritis: nolite obdurare cor
da veſtra. pͥmꝰ cho. Sicut in irri
tatione: ſecundũ diẽ temptati
tionis in deſerto.
Idem chorus Ubi temptauerũt me patres
veſtri: probauerũt et viderũt
opera mea: Venite. Quadragin
ta annis offenſus fui generatio
ni illi: et dixi ſẽp hi errãt corde.
ſcd'ſ cho. Et iſti
nõ cognouerũt vias meas: vt
iuraui in ira mea: ſi introibũt
in requiẽ meã. R. Venite a. pͥmꝰ cho.
Gloria patri et filio et ſpũi
ſancto. ſcd'uſ cho. Sicut erat in
principio et nũc et ſẽper. aña.

Ant. Homo natus est in ea; et ipse fundavit eam altissimus; per fundamenta.

Venite adoremus &c. An.

Adorate dnm alla. in aula sancta eius alla. Ps. Cantate. An.

Adorate dnm alla. omnes angeli eius alla. Ps. Dns regnavit exul.

V. Adorate dnm alla. R. In aula scta eius all. R. vij.

Stella quam viderant magi in oriente antecedebat eos: donec veniret ad locum ubi puer erat. Videntes autem eam gavisi sunt gaudio magno. V. Et intrantes domum invenerunt puerum cum maria matre eius: et procidentes adoraverunt eum. Videntes. R. viij.

Videntes stellam magi gavisi sunt gaudio magno. Et intrantes domum invenerunt puerum cum maria matre eius: et procidentes adoraverunt

cum: Et apertis thesauris suis:
obtulerunt ei munera aurum
thus et mirram. ℣. Stella quam
viderant magi in oriente an
tecedebat eos: usque dum ve
niens staret supra ubi erat
puer. Et intr. Glo. Et ap.

Tria sunt munera precio
sa que obtulerunt magi
dño in die ista: et habent in se
diuina mysteria. In auro: ut
ostendatur regis potentia: in
thure: sacerdotem magnum consi
dera: et in mirra dominicam se
pulturam. ℣. Salutis nostre auc
torem magi venerati sunt in cu
nabulis: et de thesauris suis
mysticas ei munerum species ob
tulerunt. In auro. ℟. x.

Venit lumē tuū hierusa
lem: et gloria domini
super te orta est. Et ambula
būt gentes in lumine tuo: et
reges in splendore ortus tui.
V. Filij tui de longe venient: et
filie tue de latere surgēt. Et. R. xj.
Descendit de celis deus
verus a patre genitus:
introiuit in vterū virginis: et
nobis vt appareret visibilis:
indutus carne humana ꝓtho
parentis edita. Et exiuit per
clausam portā deus et homo:
lux et vita: conditor mūdi. V.
Tanq̄ sponsus dn̄s procedēs
de thalamo suo. Et exi. R. xij.
Hic est dies preclarus: in
quo saluator mūdi app̄
ruit. Quē prophete predixe

runt angeli annũciauerunt cuius stellã magi videntes gauisi sunt: et munera ei obtulerunt. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gentes et adorate dominũ. Quē. p. ℟.

Interrogabat magos herodes: quod signuz vidistis super natũ regem: stellam magnã fulgentē: cuius splendor illuminat mundũ. Et nos cognouimus: et venimus adorare dñm. ℣. Magi venīut ab oriente: inquirentes faciē dñi et dicētes. Et. Ad lau. et p ho. añ.

Ante luciferũ genitus: et ante secula: dñs saluator noster hodie mundo apparuit. ps. Dñs reg. cũ rel'. añ.

Uenit lumē tuũ hierusalē

et gloria dñi super te orta est et ambulabût gentes in lumine tuo alleluia. añ.

Apertis thesauris suis: obtulerunt magi domino aurû thus et mirrã alleluia. añ.

Maria et flumina benedicite domino: hymnû dicite fôtes domino alleluia. añ.

Stella ista sicut flãma coruscat: et regê regum deû demonstrat: magi eam viderût: et magno regi munera obtulerût. Hymn. [illegible]s. Et dr tantû hodie in ibus qr infra octaz. dr ad laud. hym. Enixa ê puerp. ỽ. Adorate deû all'a. Ꝛ. Oĩs angeli ei9 all'. Ad bñs añ.

Hodie celesti sponso iûcta est ecclesia: quoniam iordane lauit christus eius crimina: currût cû muneribꝫ

magi ad regales nuptias: et
ex aqua facto vino letantur
conuiue alleluia. Sciendū q̄ oēs hȳ
ni cantāt᷑ in tono de epphia vsq; ad octāz epphie.
⁊ dr̄ in fine. Glīa tibi dn̄e q̄ appa. ¶ Ad .j. ℞. brē.
Chr̄e fili dei viui. ℣. Qui apparuisti hodie. ℣. Exur
ge. ℞. Et libera. ⁊ sic dr̄ p̄ octāz. Ad .iij. ℞. Reges
tharsis ⁊ insule. Munera offerēt. ℣. Reges ara
bū ⁊ saba dona adducēt. ℣. Oēs de saba venīet al̄.
℞. Aurū thus. Ad vj. ℞. Oēs de saba venīet all̄a
all̄a. ℣. Aurū ⁊ thus deferentes. ℣. Adorate dn̄z all̄.
℞. In aula. Ad .ix. ℞. Adorate dn̄z. All̄a all̄a. ℣.
In aula scā eius. ℣. Adorate dn̄z all̄a. ℞. Oēs ange
li eius all̄a. Ad vs. añ. Ante luciferū genitus.
ps̄. Dixit dn̄s. cū rel̄. In fine. ps̄. In exitu isrl̄.
et sic dr̄ per octauā. hym̄. Hostis herodis. ℣.
Reges tharsis. ℞. Reges arabū. Ad mgt̄ Añ.

Tribus miraculis orna
tum diem sanctū coli
mus: hodie stella magos du
xit ad presepium: hodie vinū
ex aqua factum est ad nupti
as: hodie a ioāne christus
baptizari voluit: vt saluaret

nos alleluia. Infra octaz epphie. inuitato.

Christus apparuit nobis. Venite adoremus. ps. Venite.

oia alia dnr. de epphia pt. añ septimā loco cuius dr añ.

Homo ~~factus~~ natus est in ea: et ipse fundauit eā altissimus. ps. Fūdamēta. Añe subscripte dnr infra octaz epphie Ad bñs. et mgt. Ad bñs añ.

Ab oriente venerūt magi in betleē adorare dominū: et apertis thesauris suis p̄ciosa munera obtulerūt aurū sicut regi magno: thus sicut deo vero: mirrā sepulture eius alleluia. Ad mgt añ.

Videntes stellā magi gauisi sunt gaudio magno: et intrantes domū obtulerūt domino aurū thus et mirrā.

Ad bñs. añ.

Tria ſunt munera que
obtulerunt magi dño:
aurum thus et mirram filio
dei regi magno. allã. Ad mḡt. añ.
Lux de luce apparuiſti chr̄e
cui magi munera offerũt
alleluia alleluia. Ad bñs añ.
Vidimus ſtellam eius in
oriente: et venimus cū
muneribus adorare dñm. Ad mḡt
Interrogabat magos añ.
herodes: qđ ſignū vidiſ
tis ſuper natū regem: ſtellā vi
dimus fulgentē: cuiꝰ ſplēdor
illuminat mūdū. Ad bñs. añ.
Omnes nationes veniēt
a longe: portantes mu
nera ſua alleluia. Ad mḡt an.
Omnes de ſaba venient:
aurum et thus deferētes

alleluia alleluia. Ad bñs. añ.

Venient ad te qui detrahebant tibi: et adorabunt vestigia pedũ tuorum Ad mgt. añ.

Admoniti magi in sõnis ab angelo: per aliã viam reuersi sunt in regiones suam.

Sabbato infra oct. epphie. Ad vs. hỹ. ꝛ ỹ. sicut in epiphia. Et qñ ephia dñi occurrit in sabbo ad cõm dñice dr. ỹ. Omnes de saba. Ad mgt. añ.

Remansit puer iesus in hierusalẽ: et nõ cognouerũt parentes eius: et existimantes illum esse in comitatu: et req̃rebant eum inter cõgnatos et notos. Deinde dr de ephia añ. q̃ cõpetit. ỹ. Oẽs de saba venıẽt all'a. R. Aurũ. ¶ Dñica infra oct̃as ephie. totũ officiũ fit de ephia. pret̃ añã. ad bñs ꝛ ad mgt. Ad bñs añ. Remansit. vt sup. deide fit cõm de ephia añ. Hodie celesti. ỹ. Oẽs de saba. Ad. iij. vj. ix. R. bre. dñe de epphia. Ad mgt. añ.

Fili quid fecisti nobis sic:

ego et pater tuus dolentes querebamus te: et quid eſt quod me querebatis: neſcie batis: quia in his que patriſ mei ſunt oportet me eſſe. Et fit zme. de ephia an. Tribus miraclis. V. Oẽs de ſaba. ¶ In vigilia. oct epiphanie ad. vs an. Añ luci ferũ. ps. Dixit dñs. cũ rel. in fine ps. In exitu iſ. hym. de ephia. V. In colũbe ſpecie ſpũſſctus viſꝰ eſt. R. Paterna voxe audita eſt hic ẽ. Ad mgt an.

Deſcendit ſpiritus ſanctꝰ corporali ſpecie ſicut columba in ipſũ: et vox de celo facta eſt: hic eſt filius meus dilectus alleluia. In oct. ephia. invita.

Christus apparuit nobis. Venite adoremꝰ. ps. Venite. hym. Hoſtis he. In .i. n°. añ.

Veterẽ hominẽ renovãs ſalvator: venit ad baptiſmũ: vt naturã que corrup

ta est per aquã recuperaret: in corruptibili veste circum amictes nos. ps. Dñe dñs. añ.

Te qui in spiritu et igne purificas humana contagia: deum ac redẽptorẽ omnes glorificemꝰ. ps. Celi enarrãt. añ.

Caput draconis salvator contriuit in iordane flumine: ab eius potestate omnes eripuit. ps. Dñi est terra. ℣. Vox dñi: super aquas. ℟. Deus maiestatis intonuit. Reliqua dñi sicut in ephia. pter octis q erit. Hodie celi. In .ij. n. a.

Baptista cõtremuit: & nõ audet tangere sanctum dei verticẽ: sed clamat cũ tremore sanctifica me salvator. ps. Afferte. añ.

Magnũ mysteriũ declarat hodie: quia creator omnium

in iordane expurgat nostra
facinora. ps. Quemadmo. an.
Aqua comburit peccatū ho
die apparēs liberator: et rorat
omnē mūdus diuinitatis ope.
ps. Deus nr̄ re. v. Venient ad te qui detra
hebāt tibi. R. Et adorabūt vestigia pedū tuorū. In .iij.
Pater de celis filiū tes n. an.
tificatur: spiritus sancti
presentia aduenit: unus edo
cens qui baptizatur christus.
ps. Deus iudici. an.
Peccati aculeus conteritur
hodie baptizato dn̄o: et nob
donata est regeneratio. ps. Vox in.
Baptizatur christus: et an.
sanctificatur omnis mūdus: et
tribuit nobis remissionē pec
catorū: aqua et spiritu omnes
purificamur. ps. Cantate. ij.

℣. Et erit nomē eius: bñdictū in secl'a. ℟. Ante solem permanet nomen eius. ℟. viij.

Hodie celi aperti sunt et mare dulce factū est terra exultat: montes et colles letatur. Quia in iordane a iohāne christus baptizatus est. ℣. Quid est tibi mare quod fugisti: et tu iordanis quare conversus es retrorsū. Quia.

Ad lau. et per horas diei. Añ.

Baptizat miles regē: servus dominū suū: iohannes salvatorē: aqua iordanis stupuit: columba protestat': paterna vox audita est: hic est filius meus dilectus. ps. Dñs regna. cū rel'. Añ.

Celi aperti sūt sup eum: et vox facta est de celo dicens:

hic eſt filius meus dilectus
in quo mihi complacui. an̄.
Chriſto datus eſt principa
tus et honor regni: omnis po
pulus tribus et lingue ſer
uiēt ei ineternum. an̄.
Fontes aquarū ſanctifica
ti ſunt: chriſto apparente in
gloria: orbis terrarū haurite
aquas de fonte ſaluatoris:
ſanctificauit enim nūc omnē
creaturā chriſtus deus nr̄. an̄.
Vox de celo ſonuit: et vox
patris audita eſt: hic eſt filiꝰ
meus dilectus in quo mihi
complacui. ipſū audite. hym.
Enixa. V. Hodie celeſti ſponſo iūcta eſt eccliā. R.
Quoniā in iordane lauit chr̄s eiꝰ cri. Ad bn̄s an̄.
Precurſor ioānes exul
tat: cū iordane baptiza

to domino facta est orbis ter
rarum exultatio: facta est pec
catorum nostrorum remissio: sanc
tificans aquas ipsi omnes cla
m mus miserere nobis.

Ad .iij. vj. et ix. R. brev. et v. dñic. de epiphia. Ad vs. añ.
Baptizat miles. cũ rel. pls. hym. sicut in epiphania
v. Hodie celes. R. Qm in iord. Ad mgt. añа.

Super ripam iordanis
stabat beatus iohannes: in
dutus est splendore baptizans
salvatorẽ: baptiza me iohannes
baptiza benedicam te: et tu ior
danis cõgaudẽs suscipe me.

Sabbato primo post oct epiphie. Ad vs. hym.
O lux beata. q dr. usq ad dñica primã. xl. et ab octa.
pentecos. usq ad adventũ. v. Vespertina oro: ascẽdat
ad te dñe. R. Et descẽdat sup nos mia tua. Ad mgt añ.

Suscepit deus israel pue
rum suũ: sicut locutus
est ad abrahã et semẽ eius:
exaltare humiles usq in sclm.

que d'r ad m̄gt q̄lz sabo. usq̄ ad. lxx. deinde p apl'os.

Petrus apostolus et pau
lus doctor gentiū ipsi
nos docuerūt legē tuam dn̄e.

V. Cōstitues eos p̄ricipes: sup oēs t'ram. R. Memores
erunt nominis tui dn̄e.

O Beate iacobe omniū cor
de ore et voce cantande:
o patrone singularis et ama
bilis: intercede pro nobis ad
dominū. V. Nimis honorati sūt amici tui
deus. R. Nimis cōfortatus. p scto p̄re nr̄o hieronimo.

Clarus doctor et lux aū.
fideliū hieronim9: can
doris lilium: norma vite: lex
morū omniū deū nobis red
dat propitiū. V. Ora pro nobis bte p̄r
hieronyme. Ut digni. postea. p scto augustino. an.

Presul sanctissime: via
morū. scripture sacre

tum: doctor egregie: lux doc
torum: vite nr̄e decretum: ro
ga mitiſſime chriſti nos adi
re ſecretū. ℣. Elegit eū dn̄s: ſacerdotē ſibi.
℟. Ad ſacrificādū ei ho. Deinde pro pace. An̄.

Da pacem dn̄e in diebus
noſtris: quia nō eſt alius
qui pugnet pro nobis niſi tu
deus noſter. ℣. Fiat pax i virtu tua. Et
abundātia in turrib. Supra dicta ſuffragia dr̄ ab
hac die uſq; ad dn̄cam paſſiōis. et ab octa pentecoſ
tes uſq; ad aduentū in omnib; ḡs feſtiuitatū. ix lec
tionū except. feſtis dupl. et oct. et in mat. de p aplis. an̄.

Glorioſi principes terre
quomodo in vita ſua di
lexerūt ſe: ita et in morte non
ſūt ſeparati. ℣. In oēm terram. Pro ſcto iacobo an̄.

Sanctiſſime iacobe: inter
cede pro nobis: ut con
ſortes glie ſctorum tecū effici me
reamur. ℣. Nimis hono. Pro ſcto hieronymo an̄.

ORtus virtutū floridus: virginitatis lilium. liber cunctorum splendidius sit nob in auxiliū. ℣. vt. s. pro scto augustino. añ.

CAnō vite canonice lucer na nostris pedibus: ro ga christū pro famulis vt nr̄is assit mētibus: et in eterna requie suis iungat agminibus. ℣. vt. s.

Complet̄ or sicut in psalmista continet̄. ¶ Dñica. ij. post ephias inuitat̄.

Venite exultemus dn̄o: iu bilemus deo salutari nostro. ps. Ve occupemus. Hym. Primo dierū.

In. j. n. ar. Secuntur. cū tel. añe. pie. r. v. ō psalmis. R. j.

Domine ne in ira tua ar guas me: neqꝫ in furore tuo corripias me. Mi serere mei dn̄e: quoniā infirmus sū. ℣. Timor et tremor venerūt

ſuper me: et cõtexerũt me te
nebre. Miſerere. R. ij.
Deus qui ſedes ſup thro
nuz et iudicas equitatez:
eſto refugiũ pauperũ in tribu
latione. Quia tu ſolus labores
et dolorẽ conſideras. V. Tibi e
nĩz derelictus eſt pauper: pu
pillo tu eris adiutor. Quia. R.
Adextris eſt mihi dñs
ne cõmouear. Propter
hoc dilatatũ eſt cor meũ et exl'
tauit lingua mea. V. Dñs pars
hereditatis mee et calicis mei.
Propter. R. iij.
Notas mihi feciſti dñe vias vi
te. Ad implebis me leti
cia cũ vultu tuo: delectatioẽs
in dextera tua vſq; in finem. V.
Tu es qui reſtitues hereditatẽ

mei mihi. Ad imp. R. v.
Diligi te domine virtus
mea: dn̄s firmamentum
meū. Et refugiū meus. V. Li
berator meus deus meus: ad
iutor meus. Et te. R. vi.
Domini eſt terra et pleni
tudo eius. Orbis ter
rarum et vniuerſi qui habitāt
in eo. V. Ipſe ſuper maria fun
dauit eam: et ſuper flumina
preparauit illā. Orb. R. vii.
Ad te domine leuaui aīam
meā. Deus meus in te
confido nō erubeſcam. V. Cuſto
di animā meā et eripe me. Deus.
Duo ſeraphin clama R. viii.
bant alter ad alterū. Sctꝯ
ſctꝯ ſctꝯ dn̄s d̄s ſabaoth. Plena ē
ōis terra gl'ia eiꝯ. V. Tres ſūt qui

teſtimoniũ dant in celo: pater
verbũ: et ſpiritusſanctus: et hi
tres unũ ſunt. Sanctus. Gloria.
Plena. predictũ R. citat' in dñicis dieb9. ab hac
dñica vſq3 ad ſeptuageſſimã. & ab oct' pẽth. vſq3 ad ad-
uẽtũ qñ fit officiũ de dñica & ponitur octauũ. Ad
laudes ſicut in pſalmiſt. Ad bñs. aña.

Nuptie facte ſunt in cha
na galilee: et erat ibi ie
ſus cũ maria matre eius. Per hõ.
diei oia dñe ſicut in pſalm. Ad v̄. a. Dixit dñs. cũ rel'.
añis. & pſis. hy9. v. de pſalm. ad mgt. aña.

Deficiente vino iuſſit ie
ſus impleri hydrias a
qua: que in vinũ conuerſe ſũt
alleluia. ¶ Dñica. iij. poſt ephia. Inuitatoꝛ.

Preoccupemus faciẽ domini.
Et in pſalmis iubilem9 ei. R.
dñr ð dñica pcedẽti in oĩb9 dñicis vſq3 ad lxx. Ad

Cum autẽ deſcendiſ bñs. añ.
ſet ieſus de mõte: ecce

leprosus veniēs adorabat eū
dicens: domine si vis potes
me mūdare: et extendēs ma
nū tetigit eū dicens: volo mū
dare. Ad mgt añ.
Domine si vis potes me
mundare: et ait iesus: vo
lo mūdare. Dñica. iiij. pōt epphiã. Inuit.
Quoniā deus magnꝰ domi
nus. Et rex magnus sup om
nes deos. Ad bñs. añа.
Ascendente iesu in navicu
lam: ecce motus magnꝰ
factus est in mari: et suscitaue
runt eū discipuli eius dicētes:
dñe salua nos perimꝰ. Ad mgt.
Domine salua nos pe añ.
rimus: impera et fac de
us tranquillitatē. Dñica. v. post
epphia. inuitator.

In manu tua domine. Om
nes fines terre. ps. Venite. ad hẏ.
Domine nõne bonũ añ.
semẽ seminasti in agro
tuo: vnde ergo habet zizania
et ait illis: hoc fecit inimicus
homo. Ad mgt. añ.
Colligite primũ zizania.
et alligate ea in fasciculos
ad cõburendũ: triticum autem
congregate in horreũ meũ di
cit dñs. ¶ Dñica in hex. in p̄mis v̄is hẏ.
O lux bta. ℣. Vespertina orõ. ℟. Et desce. Ad mag. añ.
Dixit dominus ad adam:
de ligno qd̄ est in medio
paradisi ne comedas: in qua
hora comederis morte mori
eris. ℣. Benedicamus dño allã
allã. ℟. Deo gratias allã allã.

Et deinceps nõ dr̃. all'. vsqȝ ad sabbatũ sanctum.

Dñica in lxx. Ad matut. Inuitatorium.

Venite adoremus dominũ. Qui fecit nos. ps. Venite. hymn. Primo dierũ. Añe noct. ꝛ vs. cũ suis ps. dñt. in dñicis diebꝰ ꝛ ferialibꝰ vsqȝ ad pascha de officio psalmiste. Itẽ versiculi nocturnoꝝ ꝛ vesporꝝ vsqȝ ad dñicã pmã quadragessime de psal'. R. j.

In principio creauit deus celũ et terrã: et fecit ꝫ in ea hominẽ. Ad ymaginem et similitudinẽ suã. V. Formauit igitur deus hominem d' limo terre: et inspirauit in faciẽ eius spiraculũ vite. Ad. R. ij.

In principio deus creauit celũ et terrã et spũs dñi ferebat̃ super aquas. Et vidit deus cũcta que fecerat: et erãt valde bona. V. Igitur perfecti sũt celi et terra: et oĩs ornatꝰ eoꝝ. Et. R. iij.

este invitatorio non se dize mas (?) Iam Prio(?) capuz et in Dominica sequente

FOrmauit igitur dn̄s hominē de limo terre. Et inſpirauit in faciē eius ſpiraculū vite: et factus eſt homo in animā viuentē. ℣. In principio fecit deus celū et terrā: et plaſmauit in ea hominē. Et. ℟. iiij.

TUlit ergo dominus hominē: et poſuit eū in paradiſo voluptatis. Ut operaretur et cuſtodiret illū. ℣. Plantauerat autē dn̄s deus paradiſuꝫ voluptatis a principio: in quo poſuit hominē quē formauerat. Ut opa. ℟. v.

DIxit dominus deus: nō eſt bonū eſſe hominē ſolū. Faciamus ei adiutoriuꝫ ſimile ſibi. ℣. Adā vero non inueniebatur adiutor ſimilis ſibi.

dixit vero deus. Facia. R. vj.

Immisit dñs soporem
in adã: et tulit vnã de
costis eius. Et edificauit cos
tã quã tulerat dñs de adã in
mulierẽ: et adduxit eã ad adã:
vt videret quid vocaret eam:
Et vocauit nomẽ eius virago:
quia de viro sũpta est. V. Cumq;
obdormisset: tulit vnã de cost
eius: et repleuit carnem pro
ea. Et edi. Glo. R. Et voc.

Plantauerat autẽ dñs de
us paradisũ voluptatis
a principio. In quo posuit
hominẽ quẽ formauerat. V. Pro
duxitq; dominus deus dẽ hu
mo oĩe lignũ pulchrũ visu
et ad vescendũ suaue. lignũ
etiã vite in medio paradisi.

In quo. ℟. viij.
Ecce adā quaſi vnus ex
nobis factus eſt. ſciens
bonū et malū. Videte ne forte
ſūmat de ligno vite et viuat
ineternū. ℣. Fecit quoqꝫ dn̄s de
ade tunicā pelliceā: et induit e
um et dixit. Videte. ℟. ix.
Ubi eſt abel frater tuus di
xit dn̄s ad chain neſcio
dn̄e: nūquid cuſtos fratr̄ mei
ſū ego: et dixit ad eum: quid
feciſti. Ecce vox ſanguinis fr̄is
tui abel clamat ad me de terra. ℣.
Maledictus eris ſuper terrā:
que aperuit os ſuū: et ſuſce
pit ſanguinem fratris tui de
manu tua. Ecce vox ſang.
Nonū ℟. iꝫ cantat᷑ vſqꝫ ad paſcha in dn̄icis dieb9
quia. Te deū. nō dr̄. ℟. x.

Cum deambularet dominus
in paradisũ ad aurã post me
ridiẽ: clamauit et dixit: adaz
vbi es: audiui domine vocem
tuã. Et abscondi me. ℣. Vocẽ
tuam audiui in paradiso et ti
mui: eo q nudus essẽ. Et. ℟. xj.
In sudore vultus tui ve
sceris pane tuo dixit do
minus ad adã: cum operatus
fueris terrã non dabit fructus
suos. Sed spinas et tribulos
germinabit tibi. ℣. Quia audis
ti vocẽ vxoris tue: et comedis
ti de ligno: ex quo preceperaz
tibi ne comederes: maledicta
terra in opere tuo. Sed spin.
Ad laud. & per hor. añ.
Miserere mei deus: et a de
licto meo mũda me:

quia

quia tibi ſoli peccavi. ps. Miſere.
Confitebor tibi domine: quoniam exaudiſti me. ps. Cōfitemini. aña.
Deus deus meus ad te de luce vigilo: quia factus es adiutor meus. ps. Ipſum. aña.
Benedictus es in firmamēto celi: et laudabilis in ſecula deus noſter. ps. Bñdicite. aña.
Laudate dominū de celis. ps. Ipſum. ps. ſupradicti nō mutantur in laudibus dñice uſque ad paſcha. hym. Eterne rerum. v. Dñe refugiū factus es nobis. R. A generatione et progenie. Ad bñs aña.
Simile eſt regnū celorum homini patri familias: qui exijt primo mane cōducere operarios in vineā ſuam: dicit dominus. Ad .i. aña.
Conuentione autē facta cum operarijs: ex dena

rio diurno: misit eos in vineā
ſuam. ps̄. Deus deus. cū rel. de psal.
dñica libꝫ. excepto q loco psal. Cōfitemini. dr ps̄.
Dñs reg. ò. in dñicis diebꝫ vſq ad pſcha. Ad iij. añ.

Ite et vos in vineā meam:
et qđ iustū fuerit dabo
vob. R̄ br. et v̄. dīr ò psal. vſq ad primā do
minicā. xl. Ad vj. aña.

Quid hic statis tota die
ociosi: respōderūt et dixerūt q
nemo nos conduxit. Ad ix. añ.

Voca operarios: et redde
illis mercedē suā dicit
dominus. Ad vs̄. añ. Dixit dñs. cū rel.
de psal. Ad mgt añ.

Dixit pater familias ope
rarijs suis: quid hic sta
tis tota die ociosi: at illi respō
dentes dixerūt: quia nemo
nos conduxit: ite et vos in

vincā meā: et qđ iustū fue
rit dabo vobis. Añe subscripte di
cuntur ad mgt. per hebdōā. añ.

Hi novissimi una hora fe
cerūt: et pares illos nob
fecisti qui portavim⁹ pond⁹
diei et estus. añ.

Dixit autē pater familias:
Amice nō facio tibi iniuriā
nōne ex denario convenisti
mecū: tolle qđ tuū est et vade.

Amice nō facio tibi iniuri
am: nōne ex denario conve
nisti mecū: tolle qđ tuū est ⁊
vade. Sabbto in lx. Ad mgt. aN.

Dixit dñs ad noe: finis
universe carnis venit
coram me: fac tibi arcā de lig
nis levigatis: ut salvetur u
niversū semē in ea. Dñica in lx. invit.

Preoccupemꝰ faciē domini.
Et in psalmis iubilemꝰ ei. Ps.
Venite exul. R. j.
Dixit dominꝰ ad noe: fi
nis vniuerse carnis ve
nit corā me repleta est
terra iniquitate eoꝝ. Et ego
disperdā eos cū terra. V. Facti
bi arcam de lignis leuigatis:
mā siūculas in ea facies. Et. R.
Noe vir iustus atq̃ p ij.
fectus: cū deo ābulauit.
Et fecit omnia quecūq̃ prece
pit ei deus. V. Fecit sibi arcam
vt saluaret vniuersū semē. Et.
Quadraginta dies et R. iij.
noctes aperti sūt celi: et
ex omni carne habente spiritū
vite ingressi sūt in arcā. Et clau
sit a foris ostiū dñs. V. In arti

culo dicti illius ingressus est
noe in arcam: et filij eius uxor
illius et uxores filiorum eius. Et.
Edificauit noe altare R. iiij.
dño: offerens super illud
holocaustum: odoratusque est do
minus odorem suauitatis: et be
nedixit eis dicens. Crescite et
multiplicamini et replete ter
ram. V. Ecce ego statuam pactum
meum vobiscum et cum semine ves
tro post vos. Crescite. R. v.
Ponam arcum meum in nubi
bus celi: dixit dominus
ad noe. Et recordabor federis
mei quod pepigi tecum. V. Cumque ob
duxero nubibus celum: appare
bit arcus meus in nubibus. Et re.
Per me metipsum R. vj.
iuraui dicit dominus:

nō adijciam vltra aquas di
luuij ſuper terrā: pactū mei re
cordabor. Et nō perdā aquis
diluuij omnē carnē. V. Arcuz
meū ponā in nubibus celi: et
erit ſignū federis inter me et
inter terrā. Et nō. R. vij.

Benedixit deus noe et fi
lijs eius: et dixit ad eos.
Creſcite et multiplicamini et
replete terrā. V. Ecce ego ſtatu
am pactum meū vobiſcū ⁊ cuz
ſemine vro poſt vos. Cre. R. viij.

Ecce ego ſtatuā pactū me
um vobiſcū: et cū ſemie
veſtro poſt vos. Neqꝫ erit de
inceps diluuiū diſſipās terꝫ
V. Arcū meum ponā in nubi
bus: et erit ſignū federis int̄
me et inter terrā. Neqꝫ. R. ix.

Cum turba plurima cō
uenirēt ad ieſū: et de ci
uitatibus properarēt ad eū:
dixit per ſimilitudinē. Exijt
q̄ ſeminat ſeminare ſemē ſuū. ℣. Et
dū ſeminat: aliud cecidit in
terrā bonā: et ortū fecit fruc
tū centuplū. Exijt. Glo. Exi. infra heb
domadā quia ē de euāgelio dn̄ice. ℟. x.

In articulo diei illiuſ in
greſſus eſt noe in arcam
et filij eius. Uxor illius et u
xores filiorū eius. ℣. Deleta
ſunt uniuerſa de terra: rema
ſit autē ſolus noe et qui cū
eo erant in arca. Uxor. ℟. xj.

Recordatus dominus noe
adduxit ſpiritū ſuper ter
ram et iminute ſūt aque. Et
prohibite ſūt pluuie de celiſ. ℣.

Reuerseqꝫ sūt aque de terra
euntes et redeūtes: et ceperūt
minui post centū quadragin
ta dies. Et. Ad laud. añ.
Secundū magnam mise
ricordiā tuam: miserere
mei deus. psal. sicut in pcedēti dñica. añ.
Si mihi dñs saluator fuerit:
nō timebo quid faciat mihi hō.
In uelamento clamaui val
de diluculo: ds ds meus ad te
de luce vigilo. añ.
Hymnum dicamus domi
no deo nostro. añ.
In tympano et choro in cor
dis et organo: laudate deum.
℣. Dñe refugiū fact⁹ es nob. ℟. A generatiōe. Ad bñs añ.
Cum turba plurima con
uenirēt ad iesū: et de ci
uitatibus properarēt ad eū

dixit per ſimilitudinē: exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum. Ad .j. añ.

Semē cecidit in terrā bonam: et attulit fructum in paciencia. Ad .iij. añ.

Qui verbum dei retinent corde perfecto et optimo: fructū afferūt in pacietia. Ad .vj. añ.

Semen cecidit in terrā bonā: et attulit fructus aliud centeſimū: et aliud ſexageſimum. Ad ix. añ.

Si vere fratres diuites eſſe cupitis: veras diuitias amate.

Ad vš. añ. Dixit dñs. cū rel. de pſal. Ad mgt. añ.

Vobis datū eſt noſſe myſteriū regni dei: ceteris autem in parabolis. dixit ieſus diſcipulis ſuis. Infra hebdā. Ad mgt. aȩ

SI culmē veri honoris q̄ritis: ad illā celestē patriam quā totius properate. añ.

Semē est verbum dei: sator autē christus: omnis qui inuenit eum manebit ineternū. añ.

Quod autē cecidit in terrā bonā: hi sunt qui in corde bono et optimo fructū afferunt in paciencia. Sabbo i. l. ad mgt. añ.

Pater fidei nostre abrahā sūmus: obtulit holocaustum sup altare pro filio.

Dñica in l. ad mat. Inuit.

Quoniā deus magnus dñs. Et rex magnus super oēs deos.

ps. Venite exul. R. j.

LOcutus est dñs ad abrahā dicens: egredere de terra tua et de cognatiōe

tua: et veni in terrā quā mōstrē
uero tibi. Et faciā te crescere i
gentē magnā. ℣. Benedicēs bñ
dicam tibi: et magnificabo no
mē tuū: erisq; bñdictꝰ. Et. ℟. ij.
Cum staret abrahā ad illi
cē mabre: vidit tres viros
ascendētes per viā. Tres vidit
et vnū adorauit. ℣. Ecce sara v
xor tua pariet tibi filiū: et vo
cabis nomē eiꝰ ysaac. Tres. ℟.
Tentauit dñs abrahā iij.
et dixit ad eū. Tolle filiū
tuū quē diligis ysaac: et offer
illuz ibi in holocaustū: sup vnū
montiū quē dixero tibi. ℣. Vo
catus quoq; a dño respondit
assum: et ait ei dñs. Tolle. ℟. iiij.
Angelus dñi vocauit a
brahā dicens. Ne extē

das manū tuam ſup̄ puerū:
eo q̄ timeas dn̄z. V̄. Cūq3 ex
tendiſſet manū ut imolaret
filium: ecce angelus dn̄i de
celo clamauit dicens. Ne. R. v.
Vocauit angelus dn̄i a
brahā de celo ſecundo dicens: be
nedicā tibi. Et multiplicabo
te ſicut ſtellas celi. V̄. Poſſide
bit ſemē tuū portas inimico
ruz tuoꝝ: et benedicent in ſe
mine tuo oēs tribus terre. Et.
Deus dn̄i mei abra R. vi.
ham dirige viā meā. Et
cum ſalute reuertar in domū
domini mei. V̄. Obſecro dn̄e
fac miam cū ſeruo tuo. R. vii.
Veni hodie ad fontē aq̄:
et oraui dn̄m dicēs. Do
mine deus abrahā: tu proſpe

rum fecisti desiderium meũ. ℣.
Igitur puella cui dixero da
mihi aquã de hydria tua vt
bibã: et illa dixerit: bibe do
mine: et camelis tuis potuȝ
tribuã: ipsa est quã prepara
uit dñs filio dñi mei. Dñe. ℟.
Factus est sermo do viii.
mini ad abrahã dicens.
Noli timere abrahã: ego pro
tector tuus suȝ: et merces tua
magna nimis. ℣. Ego enĩ suȝ
dñs deus tuus: qui eduxi te
de hur caldeoꝝ. Noli. ℟. ix.
Cecus sedebat secus viã
transeũte dño: et clama
uit ad eũ: et ait illi dominus.
Quid vis vt faciã tibi. Dñe vt
videam lumẽ. ℣. Stans autẽ
iesus iussit illũ duci ad se. et

cum appropinquasset: interroga uit eum dicens. Quid. Glo. Dñe.

R. nō dr per hebdam. R. x.

Moues igitur abraham tabernaculū suū: venit et habitauit iuxta conualles mābre. Edificauitqȝ ibi altare dño. V. Dixit autē dñs ad eum: leua oculos tuos et vide: omnē terrā quā conspicis: tibi dabo et semini tuo in sempiternum. Edificauit. R. xj.

Credidit abrahā deo: et reputatū est ei ad iusticiā. Et ideo amicus dei appellatus est. V. Fuit autē iustus corā domino: et ābulauit in vijs eius. Et ideo. Ad laud. Añ.

Secundū multitudinem miserationū tuaꝝ dñe:

dele iniquitatē meā. ps. Miserere.
cu rel'. sicut in dñica septuagessimæ.
aña. Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. Aña.
Ad te de luce vigilo deus: vt videam virtutē tuam. añ.
Hymnum dicite et super exaltate eum in secula. añ.
Omnes angeli eius lauda te dominū de celis. v. Dñe refug.
Ecce ascendimus Ad bñs ar.
hierosolymā: et consu mabūtur oīa q̄ scripta sūt d̄ fi lio hoīs: tradet' eni gētibꝰ et illudet': ꝛ flagellabit': et cōspuet' ꝛ postq̄ꝫ flagellauerit occidēt euꝫ: ꝛ tertia die resurget. Ad. j. añ.
Iter facienteiesu: dū ap propinquaret hierico:

cecus clamabat ad cū: vt lu
men recipere mereret᷑. Ad .iij. aň.

TRanseunte domino: cla
mabat cecus ad eum: mi
serere mei fili dauid. Ad vj. aň.

ET qui preibāt increpa
bant eum vt taceret: ipse
vero multo magis clamabat:
miserere mei fili dauid. Ad .ix. aň.

CEcus magis ac magis
clamabat: vt cū dn̄s il
luminaret. Ad vš. aň. Dixit. cū rel'o psal'.

STans autē iesus Ad mgt. aň.
iussit cecū adduci ad se:
et ait illi: quid vis vt faciā tibi:
dn̄e vt videā: et iesus ait illi:
respice fides tua te saluū fecit:
et confestim vidit et sequeba
tur illū magnificans deum.

Fra .ij. Ad mgt aña.

Et qui preibant increpabant eum ut taceret: ipse vero multo magis clamabat: miserere mei fili david. Fa. iij. ad mgt. a.

Miserere mei fili david: quid vis ut faciam tibi: domine ut videam. ¶ Fa. iiij. cinerum.

Invit. hym. et an. et ps. ferial. Kia. ad mat. dnr de dnica preterita. Ad laud. an. Amplius cum rel. de ps. V. Repleti su. et or. usque ad sabb. inclu. Ad bns. an.

Cum ieiunatis: nolite fieri sicut hipocrite tristes.

Thesaurizate vo- Ad mgt. an. -bis thesauros in celo: ubi nec erugo nec tinea exterminat. V. Dirigatur. et or. usque ad ves. sabbi sequentis exclusive. ¶ Fa. quinta. R.

Domine puer meus iacet paralyticus i domo et male torquetur. Amen dico tibi: ego veniam et curabo

cum. ℟. Domine nō ſū dignus
vt intres ſub tectū meū: ſed tā
tum dic verbo et ſanabit᷑ pu
er meus. Amē. Ad bñs añ.

Domine puer meus iacet
paralyticus in domo et
male torquetur: amē dico tibi
ego veniā et curabo eū. Ad mgt

Domine nō ſum dignus
vt intres ſub tectum me
um: ſed tantū dic verbo et ſana
bit᷑ puer me⁹. ℭ Fr̃a. vj. ad bñs a᷑.

Cum facis elemoſynas:
neſciat ſiniſtra tua quid
faciat dextera tua. Ad mgt añ.

Tu autem cum oraueris
intra in cubiculū tuum:
et clauſo oſtio ora pr̄em tuū.
tū Sabbato ad. bñs. Añā.

C

Me etenim de die in diē
querunt: et ſcire vias
meas volunt. Ad vš hym. Audi beni. ṽ.
Angelis ſuis deꝰ mādauit de te. R̷. Ut cuſto
diant te in oībus vijs tuis. Ad mgt anā.
Tunc inuocabis et dn̄s
exaudiet: clamabis et
dicet ecce aſſum. ¶ Dn̄ica. j.
in quadrageſſima. Inuitat.
Non ſit vob vanū mane
ſurgere ante lucem. Quia p
miſit dn̄s coronā vigilātibꝰ.
ps. Venite. Hym. Ex more docti. In .j. n̄.
an̄. Seruite. ps. Btūs vir. cū rel̄. an̄ ⁊ p̄s. ōpſal.
ṽ. Ipſe liberauit me: de laqueo venātiū. R̷. Et a
verbo aſpo. R̷. j.
Ecce nunc tempus ac
ceptabile: ecce nūc di
es ſalutis: cōmēdemꝰ
nos metipſos in multa patiē
tia. In ieiunijs multis per ar

ma iuſticie virtutis dei. ℣. In omnibus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa paciencia. In ieiu. R. ij.

IN omnibus exhibeam' nos [metipſos] ſicut dei miniſtros i multa patientia. Ut nõ vituperetur miniſteriũ noſtrũ. ℣. Ecce nũc tempus acceptabile: ecce nũc dies ſalutis cõmẽdem' noſmetipſos in multa patientia. Ut nõ. R. iij.

IN ieiunio et fletu orabũt ſacerdotes dicentes. Parce domine: parce populo tuo: et ne des hereditatẽ tuã in perditionẽ. ℣. Inter veſtibulũ et altare plorabũt ſacerdotes dicentes. Parce. In. ij. n. ℣. Scapulis ſuis: obũbrabit tibi. R. Et ſub pẽnis ei' ſp. R. iiij.

Emendemus in melius que ignoranter peccauimus: ne subito preoccupati die mortis: queramus spatium penitentie: et inuenire non possimus. Attende domine et miserere: quia peccauimus tibi. V. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter honorem nominis tui domine libera nos. Atte. R. v.

Derelinquat impius viam suam. et vir iniquus cogitationes suas: et reuertatur ad dominum: et miserebitur eius. Quia benignus et misericors est: et prestabilis super malicia dominus deus noster. V. Non vult dominus mortem peccatoris: sed vt conuertatur et viuat. Quia. R. vj.

Paradisi portas aperuit
nobis ieiunij tempus: sus
cipiamus illud orantes et dep
cantes. Ut in die resurrectionis
cum dño gloriemur. V. In om
nibus exhibeamus nosmetipsos
sicut dei ministros: in multa pa
tientia. Ut in. In iij. n. V. Scuto circūda
bit te veritas eius. R. Nō timebis a timore noct. R. vij.
Scindite corda vestra et
nō vestimenta vestra: et
convertimini ad dñm deum vestrum
Quia benignus et misericors est.
V. Derelinquat impius viā suā:
et vir iniquus cogitationes su
as: et revertatur ad dñm et mi
serebitur eius. Quia. R. viij.
Frange esurienti panem
tuū: et egenos vagosque in
duc in domū tuā. Tunc erum

pet quasi mane lumē tuū: et
ante ibit faciem tuā iusticia
tua. ℣. Cum videris nuduȝ o
peri eum: et carnē tuam ne dē
spexeris. Tunc. ℟. ix.
Angelis suis deus mādauit dē
te. vt custodiāt te in ōni
bus vijs tuis. In manib9 por
tabūt te. ne vnq̄ȝ ofendas ad
lapidem pedem tuū. ℣. Super
aspidē et basiliscum ābulab:
et conculcabis leonē et draco
nem. In ma. dictū ℟. nō citat. p hebdā. ℟. x.
Abscondite elemosinā in
sinu pauperū: et ipsa o
rabit pro vobis ad dn̄m. Quia
sicut aqua extinguit ignē: ita
elemosina extinguit peccatuȝ
℣. Date elemosynā et ecce ōnia
munda sūt vob. Q2. Ad lau. aā.

Cor mundū crea in me deus: et ſpiritū rectū innoua in viſceribus meis. ps. Miſerere.

cū rel. ſicut in dñica ſeptuageſime. aña.

Dñe ſaluū me fac: o dñe bene proſperare. aña.

Sic benedicā te in vita mea dñe: et in nomine tuo leuabo manus meas. aña.

In ſpiritu humilitatis ⁊ in animo cōtrito ſuſcipiamur domine a te: et ſic fiat ſacrificiū noſtrū. vt a te ſuſcipiatur hodie: ⁊ placeat tibi dñe deus. aña.

Laudate deū celi celorū et aque omnes. Hymn. Jam chriſte ſol iuſti.

V. Angelis ſuis. R. Et cuſt. Ad bñs aña.

Ductus ē ieſus in deſertū a ſpiritu: vt temptaretur a diabolo: et cū ieiunaſſet qua

draginta diebus et quadragi ta noctibus: postea esurijt. Ad

IEsus autẽ cũ ieiunaſſet quadragita diebus: et quadragita noctibus: poſtea esurijt. j. añ. Ad tertia. añã.

TUnc aſſumpſit cũ diabolus in ſancti ciuitatem: et ſtatuit eum ſupra pinaculũ templi: et dixit ei: ſi filius dei es mitte te de orſum. Ad .iij. R. bre.

Ipſe liberauit me. De laqo venatiũ. V. Et a vbo aſpero. V. Scapulis ſuis. R. Et ſub. Ad. vj. añ.

NOn in ſolo pane viuit homo: ſed in omni verbo qđ procedit de ore dei. R. br.

Scapulis ſuis. Obũbrabit tibi. V. Et ſub penis eis ſpabis. V. Scuto. R. Non timeb. Ad. ix. añ.

DOminũ deum tuũ adorabis: et illi ſoli ſerujes.

℟. br. Scuto circumdabit te. Veritas eius. ℣. Non timebis a timore nocturno. Verit. ℣. Gl'ia. ℣. Angelis suis mãdauit de te. ℟. Ut custodiãt te in omnibus vijs tuis. Ad v's. a. Dixit dñs. cu rel'. de psal'. hym. Aures ad nr̃as. ℣. Angelis suis. ℟. Ut custodiãt. Ad mgt añ.

Ecce nunc temp9 accepta bile: ecce nũc dies salu tis: in his ergo diebus exhi beamus nos sicut dei minis tros in multa paciencia. in ie iunijs. in vigilijs: in charitate non ficta. Hym. ℣. 7. ℟. bre. sup'dicto modo dñr in dñicis 7 ferijs usq3 ad dñicã de passioẽ: ex cepto hym. Aures ad no. q' tm̃ dr in serialis v's. dñice. Feria .ij. Inuitato. 7 añe. noct'. de psal'. ℣. Ipse libera uit. Ad lau. añ. Miserere. cũ rel'. de psal'. Ad bñs. añ.

Venite benedicti p'ris mei: percipite regnum qđ vo bis paratũ est ab origine mũ di. Ad primã añ.

Viuo ego dicit dominus: nolo mortẽ peccatoris:

h ut magis cõuertat᷑ et viuat.
Aduenerūt nob᷑ Ad.m̄.a̅.
dies penitentie: ad redi
menda peccata ad saluādas a
nimas. Ad vj. añ.
Commēdemꝰ nos metip
sos in multa patientia:
in ieiunijs multis per arma
iusticie. Ad ix. añ.
Per arma iusticie virtutis
dei: cōmendemꝰ nosme
tipsos in multa patientia. Ad
vs. añ. Inclinauit. cū rel̄. de psal̄. Ad magt añ.
Quod vni ex minimis meis
fecistis mihi fecistis: di
cit dominus. añe p hor̄. nō mutat᷑ in fe
rialibus diebꝫ vsqꝫ ad dñica de passiōe. ¶ Fra.iij. R̄.
Scapulis suis. Ad bñs añ.
Intrauit iesus in tēpluꝫ
dei: et eijciebat omnes

vendētes et ementes: et men
ſas nūmulariorum. et cathedras
vendentiū colūbas euertit.

Ad .mgt. Aña.

SCriptū est enim quia
domus mea domus o
rationis est cunctis gentibus
vos autē feciſtis illā ſpelūcam
latronū. et erat quottidie do
cens in templo. Fīa iiij. quatuor tē
porum. V. Scuto circū. Vſus predicti reiterāt tribus
ſequētibus diebus ſuo ordine. Ad. bńs. aña.

GEneratio hec praua et per
uerſa ſignū querit: et ſig
num nō dabitur ei niſi ſignū
ione prophete. Ad mgt. añ.

SIcut fuit ionas in vētre
ceti tribus diebus et tri
bus noctibus: ita erit filius ho
minis in corde terre. Fīa v. R.

Tribularer si nescirẽ mi
sericordias tuas domine:
tu dixisti nolo mortẽ peccato
ris: sed vt magis cõuertatur
et viuat. Qui chananeã ⁊ pu
blicanũ vocasti ad penitentiã.
℣. Secundũ multitudinẽ dolo
rum meoꝝ in corde meo: cõso
lationes tue letificauerũt ani
mã meã. Qui. Ad bñs añ.
Egressus iesus secessit in
partes tyri et sidonis: et
ecce mulier chananea a finibꝰ
illis egressa. clamabat dicens:
miserere mei fili dauid. Ad m̃.
Mulier magna est añ.
fides tua: fiat tibi sicut
petisti. Fña .vj. ad bñs añ.
Angelus dñi descẽdebat
de celo: mouebatur aq̃

et ſanabatur vnus. Ad mgt aн.

Qui me ſanum fecit: ille mihi precepit: tolle grabatum tuum et ambula in pace. Sabbo ad bňs. aн.

Aſſumpſit ieſus diſcipulos ſuos: et aſcendit in montē: et transfiguratus eſt ante eos. Ad mgt aн.

Viſionē quā vidiſtis nemini dixeritis donec a mortuis reſurgat filius hoīs.

Dnica. ij. in quadrageſ. Inuit.

Non repellet dns plebem ſuā. Quia in manu eius ſunt omnes fines terre. ps. Venite exulte. R. j.

Tolle arma tua pharetram et arcū: et affer de venatione tua vt come

dam. Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cunqz venatu aliquid attuleris: fac mihi inde pulmentū vt comedā. Et. ℟. ii.

Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dominus: crescere te faciat deus meus sicut arenam maris. Et donet tibi de rore celi benedictionē. ℣. Deus autē omnipotēs benedicat tibi atqz multiplicet. Et. ℟. iii.

Det tibi deus de rore celi: et de pinguedine terre abundātiā: seruiāt tibi tribꝰ ppli. Esto dn̄s fratrū tuorū. ℣. Et incuruētur ante te filij matris tue. Esto. ℟. iiii.

Cum exiret iacob de terra sua: vidit gloriam

dei et ait. Quam terribilis est lo
cus iste: Nō est hic aliud nisi
domus dei et porta celi. ℣. Vere
deus est in loco isto: et ego nes
ciebam. Nō est. ℟. v.

SI dominus deus meus fu
erit mecū in via ista per
quam ego ambulo: et custodierit
me: et dederit mihi panem ad
edendū: et vestimentū quo operi
ar: et revocaverit me cū salute.
Erit mihi dn̄s in refugiū: et
lapis iste in signū. ℣. Surgens
ergo mane iacob tulit lapidē
quē supposuerat capiti suo: et
erexit in titulum fundensq; o
leū desuper dixit. Erit. ℟. vi.

ERit mihi dn̄s in deū et
et lapis iste quē erexi in
titulum: vocabitur domus dei.

et de vniuersis que dederit
mihi. Decimas et hostias pa
cificas offeram tibi. ℣. Si re
uersus fuero prospere ad do
mus patris mei. Deci. ℟. vii.
Dixit angelus ad iacob.
Dimitte me aurora est:
respondit ei: nō dimittam te:
nisi benedixeris mihi: et bene
dixit ei in eodē loco. ℣. Cūqꝫ
surrexisset iacob: ecce vir luc
tabatur cū eo vsqꝫ mane: et
cum videret qd cū superare nō
posset: dixit ad eū. Di. ℟. viii.
Vidi dominū faciē ad
faciem. Et salua facta
est anima mea. ℣. Et dixit
mihi nequaqꝫ vocaberis ia
cob: sed israel erit nomen
tuum. Et salua. ℟. ix.

Cum audiſſet iacob qđ
eſau veniret contra eum
diuiſit filios ſuos et vxores
dicens: ſi percuſſerit eſau vnā
turmā ſaluabitur altera. Libe
ra me domine qui dixiſti mi
hi Multiplicabo ſemen tuum
ſicut ſtellas celi: et ſicut arenā
maris que pre multitudine
numerari nō poteſt. ℣. Domine
qui dixiſti mihi reuertere in t'
ram natiuitatis tue: dn̄e qui
paſcis me a iuuētute mea. Libe. Glo
Cum iret iacob de ber ℟. x.
ſabee et pergeret arā lo
cutus eſt ei dominus dicēs. Ter
ram in qua dormis tibi dabo
et ſemini tuo. ℣. Edificauit ex
lapidibus altare in honore
domini: fundēs oleū deſuper

et benedixit eum deus dicens. Terram. R. xi.
Apparuit deus iacob et benedixit eũ et dixit: ego ſum deus bethel: ubi unxiſti lapidem et votum vouiſti mihi. Creſcere te faciã et multiplicabo te. V. Vere dominus ẽ in loco iſto: et ego neſciebam. Creſcere. Ad laud. añ.
Domine labia mea aperies: et os meum ãnunciabit laudẽ tuam. ps. Miſerere. cum reliquis. ſicut in dñica. lxx. añ.
Dextera domini fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me. Factus eſt adiutor meus et deus meus. Añ.
Trium puerorũ cantemus hymnũ: quẽ cantabãt in ca

mino ignis benedicentes do
minum. aṅ.
Statuit ea in eternū et in se
culum seculi: preceptū posuit
et nō preteribit. Ad bñs aṅ.
Assumpsit iesus disci
pulos suos: et ascendit
in montē: et transfiguratus ē
ante eos. Ad .j. et .iij. aṅ.
Domine bonū est nos hic
esse: si vis faciamus hic
tria tabernacula: tibi vnum:
moysi vnū: et helie vnū. Ad
Faciamus hic tria vj. aṅ.
tabernacula: tibi vnum:
moysi vnū et helie vnū. Ad .ix.
Visionē quā vidistis aṅ.
nemini dixeritis donec
a mortuis resurgat filius hōis.
Ad vš aṅ. Dixit. cū rel. de psal. Ad mgt. aña.

visionem. vt s. in nona. Fẽa. ij. ad bñs. añ.
Ego principium: qui et
loquor vobis. Ad mgt. añ.
Qui me misit mecum est:
et nõ reliquit me solum:
quia que placita sunt ei facio
semper. Fẽa. iij. ad bñs añ.
Vnus est enim magister
vester: qui in celis est
christus dñs. Ad mgt. añ.
Omnes autẽ vos fratres
estis: et patrẽ nolite vo
care vobis super terram: vnus
est enim pater vester qui in ce
lis est: nec vocemini magistri:
quia magister vester vnus est
christus. Fẽa. iiij. Ad bñs añ.
Ecce ascendimus hiero
solymã: et filius homi
nis tradetur ad crucifigendũ

Ad mgt. añ.

Tradetur enim gentibus ad illudendū et flagellā dū et crucifigendum.

Fīa quinta ad bñdictus añ.

Fili recordare quia recepisti bona in vita tua: et lazarus similiter mala. Ad mḡ. aī.

Dives ille guttam aque petijt: qui micas panis lazaro negauit.

Feria sexta ad bñs añ.

Malos male perdet: et vineam suā locabit alijs agricolis: qui reddant ei fructus tēporibus suis. Ad mgt añ.

Querentes eum tenere timuerunt turbas: quia sicut prophetam eū habebāt.

Sabbato Ad mat. R.

Pater peccaui in celū et coram te: iam nō ſum dignus vocari filius tuus. Fac mē ſicut vnū ex mercenarijs tuis. ℣. Quanti mercenarij in domo patris mei abundāt panibus: ego autē hic fame pereo: ſurgā et ibo ad patrē meū et dicā ei. Fac. Ad bn̄s.

Vadam ad patrē meum añ. et dicam ei: pater: fac me ſicut vnum ex mercenarijs tuis. Ad magt añ.

Dixit autē pater ad ſuos ſuos: cito proferte ſtolā primā: et induite illum: et date annulū in manu eius: et calciamenta in pedibus eius.

¶ Dñica. iij. in xl. Inuitatoriū.

Venite adoremus dominū. Qui fecit nos. ps. Venite. R. j.

Uidentes ioseph a longe
loquebatur mutuo fra
tres dicentes: ecce sō
niator venit. Venite occidam9
eū: et videamus si prosint illi
sōnia sua. ℣. Cumqȝ vidisset io
seph fratres sui: qđ a patre cūc
tis fratribus plus amaretur:
oderant eū: nec poterat ei quic
qȝ pacifice loqui: vnde et dice
bant. Venite occi. R. ij.

Dixit iudas fratrib9 suis:
ecce hismaelite transeūt:
venite venūdetur: et man9 nos
tre nō polluātur. Caro enim et
frater noster est. ℣. Quid enim
prodest si occiderim9 fratrē nos
trum: et celauerimus sāguinē
ipsius: melius est enī vt venū
detur. Caro enim. R. iij.

Extrahentes ioſeph ō la
cu: vendiderūt hiſmae
litis triginta argēteis. Reuer
ſuſq; ruben ad puteū: et cuz
nō inueniſſet eum: ſcidit veſ
timenta ſua cū fletu et dixit:
Puer nō cōparet: et ego quo
ibo. ℣. At illi intincta tunica io
ſeph in ſanguine hedi: miſerūt
qui ferret eam ad patrē: et di
ceret: vide ſi tunica filij tui ſit
an nō. Reuer. Glo. Puer.

Videns iacob veſtimēta
ioſeph: ſcidit veſtimēta
ſua cum fletu et dixit. Fera
peſſima deuorauit filiū meuz
ioſeph. ℣. Tulerunt autez fra
tres eius tunicam illius mit
tentes ad patrē: quā cum cog
nouiſſet pater ait. Fera. ℟. v.

Ioseph dū intraret i ter
ram egypti linguā quā
nō nouerat audiuit: manus
eius in laboribus ſeruierunt.
Et lingua eius inter principes
loquebatur ſapientiā. V. Hu
miliauerūt in cōpedibus pe
des eius: ferrū pertranſijt ani
mā eius: donec veniret verbū
eius. Et. R. vj.
Memento mei dum bene ti
bi fuerit. Et ſuggeras
pharaoni. vt educat me de iſ
to carcere. Quia furtim ſubla
tus ſum: et hic innocēs in la
cū miſſus ſū. Tres enī adhuc
dies ſūt: poſt quos recordabi
bitur pharao miniſterij tui: ꝛ
reſtituet te in gradū preſtinum:
tūc memento mei. Et. Gloria.

Merito hec patimur: quia
peccauimus in fratrē noſ-
trum: videntes anguſtias ani-
me eius: dū deprecaretur nos: et
nō audiuimus. Id circo venit
ſuper nos tribulatio. ℣. Dixit
rubem fratribus ſuis: nunquid
nō dixi vobis: nolite peccare
in puerū: et nō audiſtis me. Id.
Dixit rubem fratrib9 ℟. viij.
ſuis: nūquid nō dixi vo-
bis nolite peccare in puerum:
et nō audiſtis me. En ſanguis
eius exquiritur. ℣. Merito hec
patimur: quia peccauimus i
fratrē noſtrū: videntes āguſtiā
anime eius: dū deprecaretur
nos: et nō audiuim9. En. ℟. ix.
Lamētabatur iacob de
duobus filijs ſuis: heu

me dolens sũ de ioseph perdi
to: et tristis nimis de bẽiamin
ducto pro alimonijs. Precor
celestẽ regem: vt me dolentem
nimiũ faciat eos cernere. V.
Prosternẽs se iacob vehemen
ter cũ lachrymis. pronus in ter
ram et adorãs ait. Pre. R. x.
Tollite hic vobiscũ mune
ra: et ite ad dominũ ter
re: et cũ inueneritis adorate eũ
super terrã. Deus autẽ meus fa
ciat eum vobis placabilẽ: et re
mittat et hũc fratrem vestrum
vobiscũ: et eũ quẽ tenet in vin
culis. V. Sumite de optimis t
re frugibus in vasis vr̃is: et de
ferte viro munera. Deus. R. xj.
Iste est frater vester mini
mus de quo dixeratis mi

hi: deus misereatur tibi fili mi.
Festinauitque in domo et plora
uit: quia erūpebant lachryme
et nō poterat se continere. ℣. At
tollens autē ioseph oculos: vi
dit beniamin stantē, et cōmota sūt
oīa viscera eius sup frē suo. Fes.

Dixit ioseph vndecim ℟. xij.
fratribus suis: ego sū io
seph quē vendidistis in egyptū.
ad huc viuit pater nr̄ senior. de
quo dixeratis mihi. Ite et ad
ducite eū ad me. vt possit viue
re. ℣. Bienniū enī est qd̄ cepit
esse fames in terra: et ad huc restat
āni quinque: quibus nec arari po
terit nec meti. Ite et. ℟. xiij.

Nunciauerūt iacob dicen
tes: ioseph filius tuus vi
uit: et ipse dn̄atur in tota terra

egypti: quo audito reuixit
ſpiritus eius et dixit. Suffi
cit mihi vadam et videbo eū
antq̄ȝ moriar. ℣. Cumqȝ audiſ
ſet iacob q' filius eius viueret
quaſi de graui ſomno euigi
lans ait. Suff. Ad lau. añ.
Age benigne in bona vo
luntate tua. vt edificentur
domine muri hieruſalē. ps. Mi
ſerere. cū rel. ſicut in dñica. lxx. Añ.
Dominus mihi adiutor est:
non timebo quid faciat mihi
homo. Añ.
Deus miſereatur nobis et
benedicat nos. Añ.
Vim virtutis ſue oblitus est
ignis: vt pueri tui liberaren
tur illeſi. Añ.
Sol et luna laudate deū: q̄ȝ

exaltatū est nomen eius so
lius. Ad bñs. añ.
Cum fortis armat⁹ custo
dit atrium suū in pace
sūt oīa que possidet. Ad .j. añ.
Et cum eiecisset iesus de
moniū locutus est mu
tus: et admirate sūt turbe. Ad
Si in digito dei eij- iij. añ.
cio demonia: profecto
peruenit in vos regnū dei. Ad
Qui non colligit me- vj. añ.
cum dispergit: et q̇ non
est mecū contra me est. Ad .jx.
Cum imundus spiri- añ.
tus exierit ab homine:
ambulat per loca inaquosa
querens requiem et nō inue
nit. Ad vs̄ aña. Dixit dñs. cū rel' de psal.
Ad mgt aña.

EXtollens vocē quedam mulier de turba dixit: beatus venter qui te portauit et vbera que suxisti: at iesus ait: quinimo. beati qui audiūt verbū dei et custodiūt illud.

¶ Fer. ij. Ad bn̄dictus. aña.

AMen dico vobis: quia nemo propheta acceptꝰ est in patria sua. Ad mgt. aña.

Iesus autem transiens: per mediū illoꝝ ibat. Fer. iij ad bs.

SI duo ex vobis cō aña. senserit super terram: de omni re quacunqꝫ petierint: fiet illis a patre meo: dicit dominus. Ad mgt. aña.

Vbi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo: in medio eorū sū dicit

dominꝰ. Fr̄a iiij. ad bn̄s an̄.
Audite et intelligite tra
ditiones: quas dominꝰ
dedit vobis. Ad mḡt. an̄.
Non lotis manibus ma
ducare nō coinquinat
hominē. Fr̄a. v. Ad bn̄s. an̄.
Exibant autē demonia
a multis clamātia: et di
cētia q̄r tu es chr̄s filiꝰ dei: et in
crepans nō sinebat ea loqui:
quia sciebant ipsū esse chris
tum. Ad mḡt an̄.
Omnes qui habebant
infirmos ducebant il
los ad iesum et sanabātur.
Fr̄a. vj. Ad bn̄s an̄.
Aqua quam ego dede
ro: qui biberit ex ea nō
sitiet vnq̄. Ad mḡt an̄.

Domine ut video prophe
ta es tu: patres nostri i
mōte hoc adorauerūt. Sbbto
Inclinauit se ie ad bñs. a
sus et scribebat in terra:
si quis sine peccato est: mittat
in eam lapidē. Ad mgt añ.
Nemo te condenauit mu
lier: nemo dñe: nec ego
te condēnabo: iam āplius noli
peccare. ¶ Dñica. iiij. in xl. In
Populus domini uit.
et oues pascue eius. Ve
nite adoremus deū. ps. Venite.
Locutus est dominꝰ R. j.
ad moysē dicens: des
cende in egyptum, et dic
pharaoni. Ut dimittat po
pulū meū: induratū est cor
pharaonis: nō vult dimitte

te populū meū nisi in manu
forti. ℣. Clamor filioꝝ israel
venit ad me. vidiqꝫ afflictio
nem eorū: sed veni mittam te
ad pharaonē. Ut dimit. ℟. ii.
Stetit moyses corā pha
raone et dixit hec dicit
dominus. Dimitte populuꝫ
meū. vt sacrificet mihi in de
serto. ℣. Dominus deus hebre
orum misit me ad te dicens.
Dimitte. ℟. iii.
Cantemus dn̄o gloriose
enī honorificat9 ē: equū
et ascensorē proiecit in mare.
Adiutor et protector fact9 est
mihi dominus in salutem. ℣.
Dominus quasi vir pugna
tor omnipotēs nomen eius.
Adiutor et. ℟. iiii.

In mari vie tue: et ſemi
te tue in aquis multis.
Deduxiſti ſicut oues populū
tuū: in manu moyſi et aaron.
℣. Tranſtuliſti illos per mare ru
brum et tranſuexiſti eos per
aquā nimiā. Dedu. ℟. v.
Qui perſequebatur pplm̄
tuū domine demerſiſti
eos in profundū. Et in colū
na nubis ductor eorū fuiſti
domine. ℣. Deduxiſti ſicut o
ues populū tuū: in manu moy
ſi et aaron. Et. ℟. vi.
Moyſes famulus dei ie
iunauit quadraginta die
bus et quadraginta noctibus.
Ut legē domini mereretur ac
cipere. ℣. Aſcendēs moyſes in
mōtē ſynai ad dominū: fuit

ibi quadraginta diebus et
quadraginta noctibus. Et. ℟. vij.
Splendida facta est
facies moysi dū respice
ret in eū dominus. Videntes
seniores claritatē vultus eius:
admirātes timuerūt valde. ℣.
Cumque descendisset de monte
synai: portabat duas tabulas
testimonij: ignorās quod cornu
ta esset facies eius ex consor
tio sermonis dei. Vidē. ℟. viij.
Ecce mitto angelū meum:
qui precedat te: et custo
diat sēper. Observa et audi
vocē meā: et inimicus ero ini
micis tuis: et affligentes te a
ffligā: et precedat te angelus me
us. ℣. Israel si me audieris: nō
erit in te deus recēs nec ado

rabis deum alienũ: ego enĩ
ſũ dñs. Obſerua. ℞. ix.

ATtendite popule meus
legem meã. Inclinate au
rem veſtrã in verba oris mei.
℣. Aperiã in parabolis os me
um: loquar propoſitiões ab
initio ſeculi. Incli. ℞. x.

VOs qui trãſituri eſtis
iordanẽ edificate alta
re domino. De lapidibus
quos ferrũ non tetigit et of
ferte ſuper illud holocauſta
et hoſtias pacificas deo vr̃o.
℣. Cũqȝ intraueritis terraȝ qȝ
dñs daturus eſt vobis: edi
ficate ibi altare dño. De. ℞. xj.

AVdi iſrael precepta dñi:
et ea in corde tuo quaſi
in libro ſcribe. Et dabo tibi

terrā fluentē lac et mel. ℣. Ob
ſerua igitur et audi vocē meā:
et inimicus ero inimicis tuis.
Et dabo. ℟. xij.
Sicut fui cū moyſe: ita
ero tecū dicit dominus.
Confortare et eſto robuſtus:
introduces populū meū ad
terrā lacte et melle manātē. ℣.
Noli timere quoniā tecū ſuꝫ:
ad quecūqꝫ perrexeris: non
dimittā te neqꝫ derelinquā. Cō.
Eduxi vos per de ℟. xiij.
ſertum quadraginta ānis
ego dominus: et nō ſūt attrita
veſtimēta veſtra. Manna de
celo plui vobis: et obliti eſtis
me dicit dñs. ℣. Ego eduxi
vos de terra egypti: et de do
mo ſeruitutis liberaui vos.

Manna dc. Ad lau. aña
Tunc acceptabis sacrifi
ciū iusticie: si auerteris
faciem tuam a peccatis meis.
psal. Sicut in dñica lxx. aña.
Bonū est sperare in domino
q̄z sperare in principibus. añ.
Benedicat nos deus deus
noster: benedicat nos deus. a.
Potens es domine eripere
nos de manu fortio: libera
nos deus noster. añ.
Reges terre et omnes ppli
laudate deum. Ad bñs añ.
Cum sublevasset oculos
iesus: et vidisset maxi
mā multitudinē venientē ad
se: dixit ad philipū vnd eme
mus panes vt maducent hi.
hoc autē dicebat tentās eū:

ipse enim sciebat quid esset fac
turus. Ad primã. aña.
Accepit ergo iesus panes:
et cũ gratias egisset dis
tribuit discũbentibus. Ad iij. a.
De quinque panibus et
duobus piscibus: satia
uit dñs quinque milia homi
num. Ad vj. aña.
Saciauit dominus quinque
milia hominũ: de quin
que panibus et duobus pisci
bus. Ad ix. añ.
Illi ergo homines cũ vi
dissent qđ fecerat iesus
signũ: intra se dicebãt: quia hic
est vere propheta: qui ventu
rus est in mundũ. Ad vš. añ. Dixit
dñs. cũ reliquis de psalmista.
Ad mgt. aña.

Subijt ergo in montem
iesus: et ibi sedebat cū
discipulis suis. Fīa ij. ad bn̄s
Auferte ista hic dicit añ.
dominus: et nolite face
re domū patris mei domū ne
gotiationis. Ad mḡt. aña.
Solvite templū hoc di
cit dominus: et post tri
duū reedificabo illud: hoc au
tem dicebat de templo corpo
ris sui. Fīa iij. R.
Quid me queritis inter
ficere hominē qui vera
locutus sum vobis. Si male
locutus sum testimoniū per
hibe de malo: si autē bene cur
me cedis. V. Multa bona o
pera operatus sū vobis: ꝓp
ter qḋ opus vultis me occiď

re. Si male. Ad bñs añ.
Quid me queritis inter
ficere hominem qui ve
ra locutus sũ vobis. Ad mgt
Nemo in eum misit añ.
manũ: quia nondũ ve
nerat hora eius. Fĩa. iiij. ad
Rabbi quid pecca bñs. añ.
uit homo iste: q cecus
natus est: respõdit iesus et di
xit: neqꝫ hic peccauit neqꝫ pa
rentes eius: sed vt manifeste
tur opa dei in illo. Ad mgt añ.
Ille homo qui dicitur ie
sus lutũ fecit ex sputo:
et liniuit oculos meos: ⁊ mo
do video. Fĩa v. ad bñs añ.
Ibat iesus in ciuitatem
que vocatur naim: et ec
ce defũctus efferebatur filius

vnicus matr̃ sue. Ad mḡt añ.
PRopheta magnus sur
rexit in nobis: et quia
deus visitauit plebem suam.
Fer. vj. ad bñs aña.
LAzarus amicus noster
dormit: eamus et a sõ
no excitemus eũ. Ad mḡt a.
DOmine si fuisses hic la
zarus nõ esset mortuus:
ecce iam fetet quatriduanus
in monumẽto. Sabbo ad bñs a.
QUi sequitur me nõ am
bulat in tenebris: sed
habebit lumẽ vite. dicit do
minus. Ad vs. Hym. Vexilla reg. V. Eripe me
dñe: ab hoĩe malo. R. A viro iniq. Ad mḡt añ.
EGo sũ qui testimoniuz
perhibeo de me ipso: et
testimoniũ perhibet de me q̃

misit me pater. ¶ Ab hoc sabbato usq͞ ad sabbatum post penthe. nõ fit cõme. de aplis nec de beatis hieronymo ⁊ augustino nec de pace.

¶ Dñica de passiõe Ad mt. inuit.

Hodie si vocem dñi audieritis. Nolite obdurare corda vestra. ps. Venite exultemus. sine. Glia pri. et cũ puenit ad ꝑmũ locũ scz. Hodie. cantat totũ inuitat. Et illi q̃ cantãt. Venite. nõ reincipiũt inuit. scz. Hodie. Sed incipiũt. Sicut i exacerbatiõe. Notãdũ q͞ ad inuit. et ad R͞. tã breuia. q͞ matut. usq͞ ad pascha nõ dr. Glia pri. s; accipite reicipit ubi. Glia pri. deberet dici. In festiuis uo diebȝ et officijs bte m͞. dr. Glia pri. Hym͞. Pange ligua. Ad n͞. añ. Seruite. cũ resĩ͞o psal. ℣. Erue a framea: deus aiã meã. R͞. Et de manu canis unicã meã. R͞. primũ.

Isti sũt dies quos obseruare debetis tẽporibus suis. Quarta decima die ad vesperũ pascha domini est: et in quita decima solẽnitatẽ celebrabitis altissi

mo domino. ℣. Locutus est do
minus ad moysē dicēs: loq̄
re filijs isrł' ⁊ dices ad eos.
Quartadecima. R. ij.
Multiplicati sūt qui tri
bulant me et dicūt: nō
est salus illi in deo eius. Ex
urge dn̄e saluū me fac deus
meus. ℣. Ne quādo dicat ini
micus meus preualui aduer
sus eum. Exurge. R. iij.
Usquequo exaltabitur
inimicus meus super
me. Respice et exaudi me do
mine deus meus. ℣. Qui tri
bulāt me exultabūt si mot⁹
fuero: ego autē in misericor
dia tua sperabo. Respice. In ij.
noct. ℣. De ore leonis libera me dn̄e. R.
Et a cornib⁹ vnicorniū hūilitatē meā. R. iij.

Deus meus es tu ne diſ
cedas a me. Quoniã tri
bulatio proxima eſt: et non
eſt qui adiuuet. ℣. Tu autẽ do
mine ne elongaueris auxili
um tuũ a me: ad defenſionez
meã aſpice. Quoniã. ℟. v.
In te iactatus ſum ex v
tero: de ventre matris
mee deus meus es tu ne diſ
cedas a me. Quoniã tribula
tio proxima eſt: et nõ eſt qui
adiuuet. ℣. Salua me ex ore
leonis: et a cornibus vnicor
nius humilitatẽ meã. Qm̃. ℟. vj.
In proximo eſt tri
bulatio mea domine:
et nõ eſt qui adiuuet: vt fodi
ant manus meas et pedes me
os libera me de ore leonis. Et

narrem nomē tuum fratribꝫ
meis. ℣. Erue a framea deus
animā meā: et de manu canis
vnicā meam. Et. In .iij. n. ℣.

Ne pdas cū impiis: deus animā meā. ℟. Et cū
viris sanguinū vitā meā. ℟. vij.

Tota die contristatus
ingrediebar dñe: quo
niā anima mea cōple
ta est illusionibus. Et vis fa
ciebāt qui querebāt animam
meā. ℣. Amici mei et pximi
mei aduersū me appropinq̄
uerūt et steterūt: et qui iux
ta me erant de lōge steterūt.
Et vim. ℟. viij.

Ne auertas faciem tuā
a puero tuo domine.
Quoniā tribulor velociter
exaudi me. ℣. Intende anime

mee.

mee: et libera eam: propter
inimicos meos eripe me.
Quoniam. R. ix.
Quis dabit capiti meo
aquam: et oculis meis
fontē lachrimaꝝ: ⁊ plo
rabo die ac nocte: quia frater
propinquus ſupplantauit me.
Et omnis amicus fraudulē
ter inceſſit in me. V. Fiant vie
eorū tenebre et lubricum: et
angelus domini perſequens
eos. Et omnis. R. x.
Deus meus eripe me de
manu peccatoris: et de
manu cōtra legem agentis et
iniqui. Quoniā tu es patien
cia mea. V. Deus meus ne e
longeris a me deus meus in au
xiliū meū reſpice. Qm̄. R. xi.

Qui custodiebant animā
meā consiliū fecerūt in
vnum: dicentes. Deus dereli
quit eum. Persequimini et
cōprehendite eū: quia nō est
qui liberet eū: deus meus ne
elongeris a me: deus meus in
adiutoriū meū intēde. ℣. Oēs
inimici mei aduersū me cogi
tabāt mala mihi verbuz ini
quū mādauerūt aduersū me
dicentes. Persequi. Ad lau. ℟.
Vide dn̄e afflictionē me
am: quoniā erectus est
inimicus meus. ps Sicut in dn̄ica. lxx. ℟.
In tribulatiōe inuocaui do
minū: et exaudiuit me in lati
tudine. aña.
Iudicasti domine causam
aie mee: defensor vite mee do

mine deus meus. añ.

Popule meus quid feci tibi: aut q̃d molestus fui? responde mihi. añ.

Nũquid redditur pro bono malũ: quia foderũt foueam anime mee. Hym̃ Iustitis sex. ṽ. Eripe me de inimicis meis: d̃s meus. R. Et ab insurgentib; i me libera me. Ad b̃n̄s añ.

Dicebat iesus turbis iudeorum: et principib; sacerdotũ: qui ex deo est: verba dei audit: propterea vos nõ audi tis: quia ex deo non estis. Ad .j. añ.

Ego demoniũ nõ habeo sed honorifico patrem meũ: dicit dominus. R. a br. dñi. sine. Glia p̃ri. per totã passiõẽ ad oẽs hor. Ad .iij. añ.

Ego gloriã meã nõ quero

est qui querat et iudicet.

¶ Ad .iij. R. ia. br. Erue a framea. Deus ani-
mā meā. V. Et de manu canis unicā meā.
R. Erue. V. De ore leonis. R. Et a corni. Ad vj. añ.

Amē amē dico vob: si q̄s sermonē meum servaverit. mortē non gustabit i eternum. R. br. De ore leonis. Libera me dñe.
V. Et a cornibus unicorniū hūilitatē meam.
Libera. R. De ore. V. Ne pdas. R. Et cū. Ad ix. añ.

Tulerunt lapides iudei. ut iacerent in eum: iesus autem abscondit se et exivit de templo. R. ia. brc. Ne perdas cū impiis. Deus animā meā. V. Et cū viris sanguinū vitā meā. Deus. R. Ne. ver. Eripe me dñe ab hoīe malo. R. A viro iniquo eripe me. Ad vs. añ. Dixit dñs. cū rel. de psal. [illegible] Versicula. V. Eripe me dñe ab homine malo. R. A viro iniq. eripe. Ad mgt. añ.

Abraham pater vester: exultavit ut videret diē meū: vidit et gavisus est.

Hym. v. et R. brev. predicta dicuntur sup^r scripto ordine usque ad feriam quartam maioris hebd. C Feria .ij. inuitator. Hodie si vocem. etc. et dicitur per totam hebdomadam in feriali officio. V. Erue a framea. R. Et de manu. Ad lau. aña. Miserere. cum rel. de psal. V. Eripe me de inimicis meis deus meus. R. Et ab insurgentibus in me libera me. Ad bñs aña.

Illa die magno festiuitatis: stabat iesus: et clamabat dicens: si quis sitit veniat ad me et bibat. Ad .j. Libera me domine añ. et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet cõtra me. Ad .iij. añ. Iudicasti domine causã anime mee: defensor vite mee domine deus meus. Ad sextã. añ. Popule meus quid feci tibi: aut quid molestus fui: responde mihi Ad nonam. añ.

R. 3^m huius diei quaere in breuiario. propria die.

Numquid redditur p bono malū: quia foderūt foueam anime mee. ℣. Eripe me dn̄e ab hoīe malo. ℟. A viro iniq. Ad mḡ. an̄.

Si quis sitit veniat + ad me et bibat: et de ventre eius fluent aque viue + dicit Dominus. An̄e p horas dn̄r. tm̄. vsq; ad dn̄icā palmar. ¶ Fer̄ iij. ℣. De ore leōis libera me dn̄e. ℟. Et a cornib9. Ad bn̄s an̄.

R. huius diei quaere in breuiario propria die.

Tempus meū nōdū aduenit: tēpus autē vestrum sēper est paratū. Ad mḡt an̄.

Vos ascendite ad diē festū hunc: ego autē nō ascendā: quia tēpus meū nōdum aduenit. ¶ Fer̄ iiij ℣. Ne perdas cū impijs: deus animā meā. ℟. Et cū viris: saguinū vitā meā. Ad bn̄s an̄.

Oves mee vocē meā audiunt: et ego dominus

agnoſco eas. Ad mgt añ.
Multa bona opera ope
ratus ſũ vobis: propter
qd opus vultis me occidere.
Fer. v. Ad bñs. aña.
Magiſter dicit: tempus
meũ prope eſt: apud te
facio paſcha cũ diſcipulis
meis. Ad mgt añ.
Deſiderio deſideraui hoc
paſcha mãducare vobiſ
cum: ante q̃ȝ patiar. Fe. vj. ad bñ.
Appropinquabat au añ.
tem dies feſtꝰ et q̃rebãt
principes ſacerdotũ quomo
do ieſũ interficerẽt: ſed time
bant plebẽ. Ad mgt. añ.
Principes ſacerdotum
conſiliũ fecerũt: vt ieſũ
occiderẽt: dicebant autẽ nõ

in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. Sabbo

Clarifica me pat᷑ ad vs᷑ ·x·

Clarifica me pat᷑ apud te metipsum: claritate quā habui priusq̃ȝ mūdus fieret. Hỹ. Vexilla regis. ℣. Eripe me dñe ab hōie malo. Ad mgt. añ.

Pater iuste mūdus te nō cognouit: ego autē noui te: quia tu me misisti.

Dñica in pl̃mis ad mat. inuit.

Ipsi vero nō cognouerūt vias meas. Quibus iuraui in ira mea si introibunt in requiē meā. ps. Venite. Sed cū puenit᷑ ad ꝓpriū locū scȝ. Ipsi vo. chor᷑ cantat ipm sic inuit᷑. ⁊ illi q̃ citāt. Venite. recipiūt Ipsi vo. Et cātatur vsq̃ ad feriam q̃rtā in feriālib̄ dieb̄. R/.

In die qua inuocaui te domine: dixisti noli timere. Judicasti cau

si mei: et liberasti me dñe deus
meus. V. In die tribulatiois
mee clamaui ad te: quia ex-
audisti me. Judicasti. R. ij.
Fratres mei elõgauerũt se
a me: et noti mei. Qua-
si alieni recesserũt a me. V. De-
reliquerũt me proximi mei:
et qui me nouerũt. Qua. R. iij.
Attende dñe ad me et
audi voces aduersarior
meorũ. Nũquid redditur pro
bono malũ: quia foderũt fo-
veã anime mee. V. Recordare
q steterim in cõspectu tuo: vt
loquerer pro eis bonũ: et a-
uerterẽ indignationẽ tuam
ab eis. Nũquid. R. iiij.
Conclusit vias meas inimi-
cus: insidiator factus

est mihi ſicut leo in abſcondi
to: repleuit: et inebriauit me
amaritudine: deduxerūt in
lacū mortis vitā meā: et po
ſuerūt lapidē contra me. Ui
de dn̄e iniquitates illoꝝ: et
iudica cauſā anime mee: de
fenſor vite mee. V̄. Factus ſū
in deriſū om̄i populo meo: cā
ticū eorum tota die. Uid. R̄. v.
Saluū me fac deus. qm̄
intrauerūt aque vſqꝫ ad
animā meā: ne auertas facie
tuā a me. Quoniā tribulor
exaudi me dn̄e deus meus. V̄. In
tende anime mee et libera eā:
propter inimicos meos eripe
me. Quoniā. R̄. vj.
Noli eſſe mihi domine
alienus: parce mihi in

die mala: confundantur oēs
qui me persequuntur. Et nō cō
fundar ego. ℣. Confūdantur
omnes inimici mei qui que
runt animā meā. Et. ℟. vij.
Dominus mecū est tanq̄
bellator fortis: propte
rea persecuti sunt me: et intel
ligere nō potuerūt: domine
probas renes et corda. Tibi
reuelaui causā meā. ℣. Vidisti
domine iniquitates eorū ad
uersum me iudica iudicium
meum. Tibi reuela. ℟. viij.
Dixerūt impij apud se
nō recte cogitantes: cir
cumueniamus iustū: quia cōtra
rius est operibus nr̄is: p̄mit
tit se scientiā dei habere: filiū
dei se nominat et gloriat̄ pa

trem ſe habere deū. Videamꝰ
ſi ſermones illius veri ſūt: et
ſi eſt vere filius dei liberet
eū de manibus noſtris: mor
te turpiſſima cōdēnemus eū.
V. Tanq̄ nugaces eſtimati ſu
mus ab illo et abſtinet ſe a
vijs noſtris: tanq̄ ab immū
dicijs: et prefert nouiſſima
iuſtorum. Videa. R. px.
Circundederūt me viri
mēdaces: ſine cauſa fla
gellis ceciderūt me. Sed tu
domine defēſor vindica me. V.
Quoniā tribulatio proxima
eſt: et nō eſt qui adiuuet. Sz.
Dominus deꝰ Ad lau. R.
auxiliator meus: et ideo
nō ſum confuſus. Pſal. ſicut in
dnica ſeptuageſime. aña.

Circundãtes circũdederũt
me: et in nomine domini vi
dicabor in eis. añ.
Iudica causã meã: defende
quia potens es domine. añ.
Cum ãgelis et pueris fide
les inueniamur: triũphatori
mortis clamãtes: osanna in
excelsis. añ.
Confũdantur qui me perse
quũtur, et nõ confũdar ego
dñe deus meus. ℣. Eripe me de. Ad bs
Turba multa que cõ añ.
uenerat ad diẽ festum:
clamabat domino: benedictus
qui venit in nomine domini.
osanna in excelsis. Ad .i. añ.
Pueri hebreorum tollentes
ramos oliuarũ: obuia
uerũt dño: clamãtes et dicẽtes

osanna in excelsis. Ad iij an.

Pueri hebreorũ vestimẽ
ta prosternebãt in via:
et clamabãt dicentes: osanna
filio dauid: benedictus qui
venit in nomine dñi. Ad vj. a.

Tibi reuelaui causã meã
domine defensor vite
mee: domine deus meus. Ad

Inuocabo nomen ix. a.
tuũ domine: ne auertas
faciẽ tuã a clamore meo. Ad vs.
añ. Dixit do. cũ rel. v. Eripe me. Ad mgt añ.

Scriptũ est enĩ: percutiã
pastorẽ et dispergentur
oues gregis: postq̃ autem re
surrexero precedã vos in gali
leam ibi me videbitis: dicit
dominus. ¶ Fta. ij. ĩuit. Ipsi vero.
Ad ĩ añ. Dñs defensor cũ rel. de ps. v. Erue. R. j.

Viri impij dixerūt op
primamus virū iustū
iniuste: et deglutiamꝰ
eū tanq̄ʒ infernꝰ viuū: aufe
ramus memoriā illius de ter
ra: et de spolijs eius sortē mit
tamus inter nos: ipsi enim
homicide thesaurizauerūt si
bi mala. Insipientes et mali
gni oderunt sapientiā: et rei
facti sunt in cogitationibus
suis ℣. Hec cogitauerūt et erra
uerūt: et excecauit illos mali
cia eorum. Insipiētes. ℟. ij.
Obprobriū factus sum
nimis inimicis meis:
viderūt me et mouerunt capi
ta sua. Adiuua me dn̄e deus
meus. ℣. Locuti sūt aduēsū me li
gua dolosa: et sermonibus

odij circu̅dederu̅t me. Adiu.

Illi surrexeru̅t in me R̃ɱ.
Viri iniqui absq̃ miseri
cordia quesieru̅t me interfi
cere: et no̅ pepercerunt in faciez
mea̅ spuere: et lanceis suis vul
neraueru̅t me et concussa sunt
oi̅a ossa mea. Ego aute̅ exsti
maba̅ me tanq̃ mortuu̅ sup
terra̅. V̄. Effuderu̅t furorem
suu̅ in me: fremueru̅t co̅tra me
de̅tibꝰ suis. Ego. Ad lau. a̅ ps ho̅.

Facie̅ mea̅ no̅ auerti a̅n̄.
ab increpantibus et co̅s
puentibus in me. pſ. feria. a̅n̄.
Framea suscitare aduersus
eos qui dispergu̅t grege̅ meu̅. a̅.
Appenderu̅t mercede̅ meam
triginta arge̅teis: quibus app
ciatus sum ab eis. a̅n̄.

Inu̅da

Inundauerūt aque ſup
caput meū: dixi perij: inuoca
bo nomē tuū domine deus. añ.
Labia inſurgentiū: et cogi
tationes cor vide dñe. Hy. Iuſ
tus ſex. ℣. Eripe me de. ℟. Et ab inſur. Ad bñ. ā.
Clarifica me pater apud
te ipſum claritate quaꝫ
habui priuſq̄ʒ mūdus fieret.
Ad vš. añ. Inclinaui. cū rel. de pſal. Hy. Vexilla re.
℣. Eripe me dñe. ℟. A viro iniq. Ad mḡ. ā.
Non haberes in me po
teſtatem: niſi de ſuper
tibi datum fuiſſet. Fēa. iij. ℟.
Contumelias et terro
res paſſus ſū ab eis:
qui erāt pacifici mei et
cuſtodiētes latus meū: dicen
tes decipiamus eū: et preuale
amus illi ſed tu dñe mecū es

tanq̄ȝ bellator fortis. Cadat
in obprobriū ſempiternū. vt
videā vindictā in eis: quia ti
bi reuelaui cauſā meā. ℣. Judi
ca domine cauſā anime mee:
defenſor vite mee. Cadat. ℟. ij.
Deus iſrael propter te ſuſ
tinui improperiū: ope
ruit reuerentia faciē meā: ex
traneus factus ſum fratribus
meis: et hoſpes filijs matris
mee. Quoniā zelus domus
tue comedit me. ℣. Intēde ani
me mee et libera eā: propter
inimicos meos eripe me. Quō.
Synagoga populo ℟. iij.
rum circūdederūt me et
nō reddidi retribuētibus mihi
mala. Conſumetur dn̄e nequi
tia peccator et dirige iuſtū. ℣.

Judica me dñe secūdū iusti
ciā meā: et secundū innocētiā
meā super me. Cō. Ad lau. a per
Vide domine et con hō. ar.
sidera: quoniā tribulor
velociter exaudi me. pi. feri. añ.
Discerne causā meā dñe: ab
homine iniquo et doloso eri
pe me. añ.
Dum tribularer clamaui
ad dñz de ventre inferi et ex
audiuit me. añ.
Domine vim patior: respō
de pro me: quia nescio quid
dicā inimicis meis. añ.
Dixerūt impij. opprimamꝰ
virū iustū: quoniā cōtrarius
est operibꝰ nostris. Ad bñs ar.
Ante diē festum pasche:
sciens iesus quia venit

hora eius: cũ dilexiſſet ſuos: in finẽ dilexit eos. Ad vſ. añ. In domũ. cũ rel'. de pſal'. Ad mḡt. añ.

Potestatem habeo ponẽ di animã meã et iteruz ſumendi eam. Feria. iiij. ℟. j.

Locuti ſũt aduerſũ me lingua doloſa: et ſermonibus odij circumdederunt me: pro eo vt me diligerent detrahebant mihi. Ego autẽ orabam. et exaudisti me domine deus meus. ℣. Et poſuerũt aduerſuz me mala pro bonis: et odiũ pro dilectione mea. Ego. ℟. ij.

℟. 2. Dixerunt. f. 94.
℟. 3 Circunde. ibid.

Fratres mei elõgauerũt a me et noti mei. Quaſi alieni receſſerũt a me. ℣. Dereliquerũt me proximi mei:

et qui me nouerut. Qua. R.
Attēde dñe ad me: et au
di voces adūsatior meorū.
Nūq'd redditr ꝑ bono malū: q2
fod erūt fouea aīe mee. V. Recor
dare q steteri in ɔspectu tuo. vt
loquerer ꝑ eis bonū: et auerte
rē indignationem tuam ab
eis. Nūq. Ad lau. ꝑ ho. añ.
Libera me de sanguinibꝫ
deus deus meus. ⁊ exul
tabit lingua mea iusticiam
tuam. ps. feriales. añ.
Contumelias et terrores
passus sum ab eis: et domi
nus mecū est tanq̄ bellator
fortis. aña.
Ipsi vero in vanum quesi
erunt animā meā: introibūt
in inferiora terre. añ.

Omnes inimici mei audi
erunt malû meû: domine
letati sût: quoniá tu fecisti. ℟.
Alliga domine in vincu
lis nationes gentiuz: et re
ges eaR in ꝯpedibꝫ. Ad bñs añ.
Symó dormis: nó potu
isti vna hora vigilare
mecû. Ad vš. añ. Nó cófúdet. Ad mgt añ.
Ancilla dixit petro: ve
re tu ex illis es nam et
loquela tua manifestû te fa
cit. ¶ Officia ferie quite. sexte. ꝛ sabbati:
inuenies in alio dñicali in quo sût of
ficia q̃ cantari debêt.
¶ Dñica in resurrectióe dñi. Ad
matutinas inuitatoriû.
Surrexit dominus vere.
Alleluia. ps. Venite. Hym. cap. nó
dicût in aliq̃ hora vsqꝫ ad vš sabbati nec ℣. nisi ad.

c

nocturnū. Ad nocturnū añ.

Ego ſum qui ſum et cō
ſilium meū nō ē cū impijs:
ſed in lege domini voluntas
mea eſt allã. ps. Beatus vir. añ.
Poſtulaui patrē meum al
leluia: et dedit mihi gentes
allã: i hereditatē all. ps. Quare f.
Ego dormiui et ſōnuz añ.
cepi: et reſurrexi quoniā do
minꝰ ſuſcepit me allã allã. V.
Surrexit dñs de ſepulchro allã. R. qui p. R. j.
Angelus domini deſ
cēdit de celo: et acce
dens reuoluit lapi
dē: et ſuper eū ſedit:
et dixit mulieribꝰ. Nolite ti
mere: ſcio eni quia crucifi
xū queritis: iam ſurrexit: ve
nite et videte locū vbi poſitꝰ

erat dominus all'a. V. Et in
troeuntes in monumētū: vi
derunt iuuenē sedentem in
dextris: coopertum stola ca
dida et obstupuerūt: qui di
xit illis. Nolite. V. Glia. et
reiteratur. R. Angelus. R. ij.

Cum transisset sabbatū:
maria magdalene et
maria iacobi et salo
me: emerunt aromata. Ut
venientes vngerent iesum.
all'a. all'a. V. Et valde mane v
na sabbatorum: veniūt ad
monumentū: orto iam sole.
Ut. V. Glia. Ut. Ad lau. añ.

Angelus autē domini
descendit de celo: et ac
cedens reuoluit lapidē: et
sedebat super eū all'a. all'a. ps.

Dn̄s regn̄. cū rel. an̄.

Et ecce terremotus factus est magnus: angelus enim dn̄i descendit de celo alleluia.

Erat autē aspectus eius an̄. sicut fulgur vestimēta autē eius sicut nix alleluia allā. an̄.

Pre timore autem eius exterriti sunt custodes: et facti sunt velut mortui allā. an̄.

Respondens autē angelus dixit mulieribus: nolite timere: scio enim q̄ iesum q̄ritis alleluia. Pro caplo. hȳ. 7 ꝟ. dr̄. Hec dies q̄ fecit dn̄s exultemus et letemur in ea. Et sic dicitur per hōs. Ad bn̄s. an̄.

Et valde mane vna sabbatorum: veniunt ad monumentū orto iam sole alleluia. ꝟ. Bn̄dicamus dn̄o allā allā.

Et ſic dr̄ cũ duplici all'a. in v̄ſs. ⁊ matut. tm̄ vſ
q; ad vſ. ſabbi. Ad. j. iij. vj. ix. poſt. Deus in ad
iutoriũ. ⁊ Gl'ia pr̄i. imediate dr̄r. pſal'i. ɔſueti.
quib; finitis dr̄. añ. Hec dies. ⁊ poſtea dr̄ oṙo.
Ad vſ. añ. Angel; autẽ. cũ rel'. de lau. pſ. Di
xit dñs. cũ rel'. In fine. In exitu. ⁊ ſic dr̄ vſq;
ad vſ. ſabbi. poſtea dr̄. Hec dies. Ad mgt. añ.

Et reſpicientes viderũt
revolutum lapidem:
erat quippe magnus valde
alleluia. V̄.

Exultemus et letemur
hodie reſurrexit rex e
terne glorie: noſtra reſurrec
tio benedicat omnis caro
domino alleluia all'a. R̄.

Exultandi et letandi tẽpus
eſt: paſcha noſtrũ imolatus
agnus eſt: qui noſtras miſe
rias expurgauit: ipſi demus
gratias. alleluia all'a. Et ſic dr̄. in
duobus dieb; ſeq̄ntib;. ad vſ. Ad cõpletoꝛ.

facta priꝰ ꝯfeſſioē poſt. Cōuerte nos. ⁊. Ds i adiu.
imediate cātant᷑. pſi. ꝯſueti. qbꝰ finit᷑ dīr. iiij.
alla. i tono ō añ. Miſerere. poſtea. ps. Nūc di
mitis. q̄ finito dr̄ Hec dies. deīde orō. Predic
tus modꝰ oratū ſuat᷑ vſqꝫ ad vs ſabbi. in alb
C Fra. ij. inuit. añe. ⁊ pſi. ad n. ⁊ ad lau. dīr. ſic
in paſcha. ⁊ ꝑ totā hebdāz. ſimilit᷑. ℣. Surrexit
dn̄s de ſepulchro alla. ℟. Qui pro nob pepē.

℟. j.

Maria magdalene et altera maria: ibant diluculo ad monumentū. Jeſum quē queritis nō eſt hic: ſurrexit ſicut locutus eſt: precedet vos in galileam: ibi eū videbitis alla. alla. ℣. Et valde mane vna ſabbatorū veniūt ad monumentū orto iā ſole. et introeūtes viderūt iuuenē ſedentē in dextris qui dixit illis. Jeſ. ℟.

Rx 2. Surrexit f. 104.

Congratulamini mihi omnes qui diligitis

dominũ: quia quẽ querebã
apparuit mihi. Et dũ flerem
ad monumentũ vidi domi
nũ meũ alleluia. ℟. Recedenti
bus discipulis nõ recedebã:
et amoris eius igne succẽsa
ardebã desiderio. Et. Ad lau. añ.
Angelꝰ aũt. ꝛ dñr. ad lau. ꝛ vs. ꝑ totã hebdõã. Ad ℣e.
Jesus iunxit se disci añ.
pulis suis in via: ꝛ ibat
cum illis oculi eorũ tenebã
tur ne eũ agnoscerẽt: et incre
pauit eos dicens. o stulti et
tardi corde ad credendũ: in
his que locuti sũt prophete
allã. Ad mgt. añ.
Qui sunt hi sermones
quos cõfertis ad inui
cem ãbulantes et estis tristes
alleluia. aliã. Feria tertia. ℣.

Surrexit dñs vere all'a. R. Et apparuit simo'i. C iij.

Virtute magna redd R. j.
debant apostoli. Testi
moniũ resurrectionis iesu
christi domini nr̃i alleluia
all'a. V. Repleti quidẽ spiritu
sancto: loquebantur cum fi
ducia verbũ dei. Testi. R. ij.
Tulerunt dominũ meũ:
et nescio vbi posuerũt
eum: dicũt ei angeli: mulier
quid ploras: surrexit sicut
dixit. Precedet vos in gali
leam. ibi eũ videbitis allelu
ia all'a. V. Cum ergo fleret in
clinauit se: et prospexit i mo
numentũ et vidit duos ãgelos
in alb' sedẽtes: q̃ dicũt ei. Pre. Ad
Tetit iesus in me bñs. a.
dio discipulorum suorum

1° N°

Rx 2. Deore. f. 10

et dixit eis: pax vobis all'a
alleluia. Ad mgt. añ.
Videte manus meas et
pedes meos: quia ego
ipſe ſum all'a all'a. Feria. iiij. V.
Gauiſi ſu͞t diſcipli all'a. R. Viſo dño all'. V. S. dicti
recapitulat' in trib' ſeq͞ntib; dieb; ſuo ordi͞e. R. j.
Ecce vicit leo de tribu
Iuda radix dauid: ape
rire libru͞ et ſoluere ſep
tem ſignacula eius. Alleluia
all'a all'a. V. Dignus eſt agnus
qui occiſus eſt: accipere virtu
tem et diuinitate͞: et ſapie͞tia͞
et fortitudine͞ et honore͞ et
gloria͞ et benedictione͞. All'a. R.
Ego ſu͞ vitis vera et vos
palmites. Qui manet
in me et ego in eo: hic fert
fructu͞ multu͞ all'a alleluia. V.

Sicut dilexit me pater et ego dilexi vos. Qui. Ad bñs. aa.

Mittite in dexteram naui gij rete et inuenietis alleluia. Ad magt. aña.

Dixit iesus discipulis suis: afferte de piscibus quos prendidistis nūc: ascendit autē symō petrus et traxit rete in terrā plenū magnis piscibus allā. C. Fīā v. R. j.

Surrexit pastor bonus: qui animā suā posuit pro ouibus suis: et pro grege suo mori dignatus est. Alleluia allā allā. V. Etenī pascha nostrū imolatus est christus. Alleluia. R. ij.

De ore prudentis procedit mel alleluia: dulce

R. 1. Surrexerunt. fol. 103.
R. 2. Congratu. 102.

do mellis est lingua eius
alleluia. Fauus distillans
labia eius alleluia all'a. V.
Sapientia requiescit in cor
de eius: et prudentia in ser
mone oris illius. Fau9. Ad
Maria stabat ad bts. a.
monumentū plorans:
et vidit duos angelos in al
bis sedētes et sudariū q' fuerat
super caput iesu all'a. Ad mg.
Tulerūt dominum an.
meū et nescio vbi po
suerūt eum: si tu sustulisti
eum dicito mihi alleluia. et
ego eū tollā all'a. Fēr. vj. R.
Surgens iesus domin'
nr̄ stans in medio dis
cipulorꝝ suorꝝ dixit.
Pax vobis all'a. gauisi sūt

discipli

diſcipuli viſo dño allła. ℣.
Una ergo ſabbatoꝝ cum fo
res eſſent clauſe vbi erāt diſ
cipuli congregati: venit ie
ſus et ſtetit in medio eoꝝ:
et dixit eis. Pax. ℟. ij.
Expurgate vetus fer
mentū: vt ſitis noua
conſperſio: etenim paſcha noſ
trum imolatus eſt chriſtus.
Jtaqꝫ epulemur in domino
alleluia. ℣. Mortuus eſt ꝓp
ter delicta noſtra: et reſurre
xit propter iuſtificationē
noſtrā. Jtaqꝫ. Ad bñs. aň.
Undecim diſcipuli: in
galilea videntes dñm
adorauerūt allła. Ad mgt. aň.
Data eſt mihi omnis po
teſtas in celo et i terra all.

Sabbato. ℟. primũ.

Christus resurgens ex
mortuis iam nõ mori
tur: mors illi vltra nõ
dominabitur: qđ enim mor
tuus est peccato: mortuus est
semel. Quod autẽ viuit: viuit
deo alleluia all'a. ℣. Mortuus
est semel propter delicta nr̃a:
et resurrexit propter iustifi
cationẽ nostrã. Quod. ℟. ij.

Isti sunt agni nouelli
qui ãnuntiauerũt all'a:
modo venerunt ad fontes.
Repleti sũt claritate all'a all'a.
℣. In conspectu agni amicti sũt
stolis albis: et palme in ma
nibꝰ eoꝝ. Reple. Ad bñs añ.

Currebãt duo simul: et
ille alius discipulus p̃

cucurrit citius petro: et venit prior ad monumentũ alla.

Ad. vš. añ. Alleluia allã allã. ps. Bñdictus. cũ rel. de psal. Ymn. Ad cenã agni. v. Mane nobiscũ dñe allã. R. Qm. Ad mg. añ.

Cum esset sero die illo vna sabbatorũ: et fores essent clause vbi erãt discipuli congregati in vnũ stetit iesus in medio et dixit eis pax vobis alleluia. Deinde fit añ. de cruce. añ.

Crucẽ sanctã subijt qui infernũ confregit: accinctus est potentia surrexit die tertia allã. v. Dicite in natioĩbꝰ allã. R. Quia dñs. Postea dr. Bñdicamꝰ dño. sine allã. Cõpletoriũ dr sicut ꝯsuetũ ẽ excepto q loco añe. sup ps. dr añ. Allã allã allã allã. et i fine añe. Salua nos. addit allã. Ad oĩa. Rña. bre. et v. p oẽs hor. iungit. all. vsq ad sabb. post penthe.

Dñica i oct. pasche. Inuitatõ.

Surrexit dominus vere
Alleluia. Ym. Rex eterne dñe. In j. n. an.
Alleluia: lapis reuolutus
est alleluia. cũ rel. añis et ps et v. sic in psal.
Angelus domini desce
dit de celo: et accedẽs
reuoluit lapidem: et
super eum sedit: et dixit mu
lieribus. Nolite timere: scio
enim quia crucifixũ queri
tis: iam surrexit: venite et
videte locũ vbi positus erat
dominus all'a. V. Et introeũ
tes in monumentũ: viderũt
iuuenẽ sedentẽ in dextris:
coopertũ stola candida: et
obstupuerut: qui dixit illis.
Nolite ti. R. ij.
Angelus dñi locutus est
mulieribus dicẽs: quẽ

queritis an ieſum queritis:
iam ſurrexit. Venite et vide
te alleluia all'a. ℣. Jeſum que
ritis nazarenū crucifixū: ſur
rexit nō eſt hic. Venite. ℟. iij.
Dum tranſiſſet ſabbatum
maria magdalene et ma
ria iacobi et ſalome: emerūt
aromata. Et venientes vn
gerēt ieſum all'a all'a. ℣. Et val
de mane vna ſabbatorum: veni
unt ad monumentū: orto iã
ſole. Et veniētes. ℟. iiij.
Maria magdalene et al
tera maria: ibant dilu
culo ad monumentū. Jeſum
quē queritis nō eſt hic: ſur
rexit ſicut locutus eſt: prece
det vos in galileã: ibi eum vi
debitis all'a all'a. ℣. Et valde

mane vna sabbatoꝝ: veniũt
ad monumentũ: orto iã so
le: et introeuntes viderunt
iuuenẽ sedentẽ in dextris: q̇
dixit illis. Jesuz. ℟. v.
℟ S. Surrexit. fol. 104.
Congratulamini mihi
omnes qui diligitis do
minũ: quia quẽ querebam
apparuit mihi. Et dũ flerẽ
ad monumẽtuz vidi domi
nũ meũ allã. ℣. Recedentibus
discipulis nõ recedebaz: et
amoris eius igne succensa
ardebã desiderio. Et. ℟. vj.
Uirtute magna reddebat
apostoli. Testimoniuz
resurrectionis iesu christi do
mini nostri: alleluia allã. ℣.
Repleti quidẽ spiritu sãcto:
loquebantur cũ fiducia ver

bum dei. Testimo. ℟. vij. ℟ 7. Deore. fol. 104.

Tulerunt dominū meū: et nescio ubi posuerūt eum: dicūt ei angeli: mulier q̄d ploras: surrexit sicut dixit. Precedet vos in galileā. ibi eum videbitis alleluia all'. ℣. Cum ergo fleret inclinauit se: et prospexit in monumē tum: et vidit duos angelos in albis sedentes: qui dicūt ei. Precedet. ℟. viij. ℟ 8. Surgens. f. 104.

Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid: aperire librū: et soluere septem signacula eius: Alleluia all' all'a. ℣. Dignus est agnus q̄ occisus est: accipere virtutē et diuinitatē: et sapientiam et fortitudinē: et honorem

et gloriã et benedictionē. Allã.
Ad laud. añā.
Alleluia alleluia alleluia
allã allã allã allã allã
allã allã. ps. Dñs reg. ps. Ju
bilate. ps. Deus deus. añā.
Surrexit christus de sepul
chro qui liberauit tres pue
ros de camino ignis arden
tis allã. ps. Bndicite. añā.
Alleluia alleluia alleluia.
ps. Laudate. Hym. Aurora lucis. V.
In resurrectione tua chre. allã. R. Celi et terra le
tent. Ad bñs. a. Cū esset. vt s. in vis. Pro cruce. a.
Crucifixus surrexit a
mortuis: redemit nos
alleluia allã. V. Dicite in nationib. R.
Quia dñs. Ad p̄mā. Hym. Jam lucis. Añ.
Alleluia allã alleluia al
leluia. ps. Deus in noie.

p̄s. Bti imacl̄a. p̄s. Retribue. p̄s.
Quicūq. Qui iūgit̃ pdictis psal̃ i dñicis
diebȝ usq ad ascensiõe. Rña br. Chre fili dei vi
ui miserere nob. Allã allã. V. Qui surrexisti a
mortuis. Allã. Glia. Chre. V. Exurge christe
adiuua nos allã. R. Et libera. et sic dr quotidie
usq ad ascēsiõe. ¶ Ad iii. añ. Allã allã allã al
leluia. Rña bre. Surrexit dñs de sepulchro.
Allã allã. V. Qui pro nob pepēdit in ligno.
Allã. Glia. Surre. V. Surrexit dñs ve. R. Et.
¶ Ad vi añ. Allã allã. allã. Rña bre. Surre
xit dñs vere. Allã allã. V. Et apparuit symõi.
Allã. Glia. Surr. V Gauisi. R. Viso dño.
¶ Ad ix añ. Allã allã allã allã. Rña bre. Ga
uisi sūt discipuli. Allã allã. V. Viso dño all.
Glia. Gauisi. V. Mane nobiscū dñe: allã. R.
Qm aduesperascit allã. Ad vs. a. Allã allã.
allã allã. p̄s. Dixit dñs. cū rel. de psal. Hyȝ.
Ad cenã. V. Mane nobis. R. Quoniã ad
uesperascit. Ad mgt añ.

Post dies octo ianuis clausis. ingressus dominus. dixit eis. pax vob. alleluia alleluia. De inde de cruce.
ut s. ¶ Notandū q inuit. añe noct et vesp.

cū ſuis pſal. ⁊ v̄ſi. dn̄r p ōnes dn̄icas modo pre
dicto vſq; ad aſcenſiōē. ¶ Sabbo ad vē. hẏn9.
Ad cenā agni. v̄. Mane nob. Ad mgt an̄.

EGo ſum paſtor ouiū:
ego ſū via veritas ⁊ vi
ta: ego ſū paſtor bonus et
cognoſco oues meas et cog
noſcūt me mee alleluia all'a.

† ℞ 1. Virtute mag. fol. 103.
2. Decore prud. 104.
3. Ecce uicit. 103.
4. Ego sum. 103.
5. Surgens. 104.
6. Expurgate. 105.
7. Christus re. 105.
8. Surrexit. 104.

¶ Dn̄ica. ij. poſt paſcha. ℞ j. †

Dominica 3.a

DIgnus es domine ac
cipere librum et ape
rire ſignacula eius all'a quoniā
occiſus es: et redemiſti nos
deo. In ſanguine tuo alle
luia. v̄. Feciſti enim nos deo
noſtro regnū et ſacerdotiū.
In ſangui. ℞. ij.

EGo ſicut vitis fructifi
caui ſuauitatē odoris
alleluia. Tranſite ad me ō

nes qui concupiscitis me: et a generationibus meis ad iplemini alleluia alleluia. ℣. In me omnis gratia vite et veritatis: in me omnis spes vite et virtutis. Tri. ℟. iij.

Audivi vocē de celo tanq̄ȝ vocem tonitrui magni alleluia: regnabit deus nr̄ ineternū allā. Quia facta est salus et virtus et potestas christi eius alleluia alleluia. ℣. Et vox de trono exivit dicens laudē dicite deo nostro omnes sācti eius: et qui timetis deū pusilli et magni. Q.

Locutus est ad me ℟. iij. Unus ex septē angelis dicens: veni ostendā tibi novā nuptā sponsā agni.

Et vidi hieruſalē deſcendē
tem de celo: ornatā moni
bus ſuis alleluia allā allā. V.
Et ſuſtulit me in ſpiritu in
montē magnū ⁊ altū. Et. R.
Audivi vocē in celo V.
āgeloꝝ multoꝝ dicētiū.
Timete dn̄m et date claritatē
illi: et adorate eū qui fecit celū
et terrā: mare et fōtes aquaꝝ
allā allā. V. Vidi angelū dei for
tem volantē per mediū celi ⁊
voce magna clamantē et di
centem. Timete. R. vj.
Veniens a libano q̄ȝ
pulchra facta eſt allelu
ia. Et odoꝛ veſtimentoꝝ eius
ſuper omnia aromata allelu
ia allā. V. Fauus diſtillās la
bia eius: mel et lac ſub ligua

eius. Et odor. ℟. vij.

De cantabat populus iſ
rael alleluia. et uniuer
ſa multitudo iacob canebat
legittime. Et dauid cum can
toribus cytharam percutie
bat in domo domini: et laudes
deo canebat alleluia alleluia.
℣. Sanctificati ſũt ergo ſacer
dotes et leuite: et uniuerſꝯ iſ
rael deducebat arcã federis
dñi in iubilo. Et da. ℟. viij. ℟. 8. Tristitia vr̃a. que in comuni Apostolorum

Vidi portam ciuitatis ad
orientē poſitam: et a
poſtolorum nomina et agni
ſuper eam ſcripta . Et ſuper
muros eius angelorũ cuſto
diam alleluia. ℣. Vidi celum
nouũ et terrã nouam: et ciui
tatem nouã deſcendentē de

celo. Et ſuper ℟. ℣.

Oſtendit mihi ãgelus fontẽ aque viue: ⁊ dixit ad me alleluia. Hic deum adora alleluia all'a all'a.

℣. Poſt q̃ȝ audiſſẽ et vidiſſem cecidi vt adorarem ante pedes angeli qui mihi hec oſtendebat: et dixit mihi. Hic.

Ad bñs añ. Ego ſũ paſtor ouiũ. vt ſ. in ſabbo.

Ad magt. añа.

Ego ſum paſtor bonus qui paſco oues meas: et pro ouibus meis pono animã meã alleluia. ℣. In Resurrectione tua. chr.

Sabbato Ad mgt. añа.

Modicum et nõ videbitis me dicit dominus: iterum modicũ et videbitis me. quia vado ad patrem

alleluia all'a. ¶ Dñica .iij. post pascha
R.ia. dñr de dñica preterita. Ad bñs añ. Mo
dicū. req're s. in vis. Ad mgt. añ.

Amen amen dico vob quia plorabitis et fle
bitis vos: mundus autē gau
debit: vos autē contristabimi
ni: sed tristicia vestra vertet' in
gaudiū all'. Sbb'o ad mgt añ.

Vado ad eum qui misit
me: et nemo ex vobis
interrogat me quo vadis al
leluia all'. ¶ Dñica .iiij. ad mat.

Si oblitus fuero R.
tui alleluia: obliviscatur me dextera mea.
Adhereat lingua mea faucib'
meis: si nō meminero tui al
leluia all'. V. Super flumina
babilonis illic sedimus et

fleuimus: dum recordaremur tui ſyon. Adhereat. R. ij.

Viderunt te aque deus: viderunt te aque et ti muerũt. Multitudo ſonitus aquarum vocem dederũt nubes alleluia alleluia alleluia. V. Jlluxerũt coruſcationes tue orbi terre: vidit et cõmota eſt terra. Multitu. R. iij.

Narrabo nomẽ tuum fratribus meis alleluia. Jn medio eccleſie laudabo te alleluia alleluia. V. Cõfitebor tibi in populis domine: et pſalmũ dicã tibi in gẽtibus. Jn. R. iiij.

Jn eccleſijs bene dicite deo allã. Domino de fõtibus iſrael alleluia alleluia. V. Pſalmũ dicite no

mini eius: date gloriam lau
di eius. Dño. R. v.
In toto corde meo alle
luia: exquisiui te allã.
Ne repellas me a mandatis
tuis allã. allã. V. Benedictus
es tu domine: doce me iusti
ficationes tuas. Ne re R. vj.
Hymnũ cantate nobis
alleluia. Quõ cãtabimꝰ
cãticũ domini in terra aliena
alleluia alleluia. V. Illic inter
rogauerũt nos: qui captiuos
duxerũt nos verba cantionũ.
Quomodo. R. vij.
Deus canticũ nouum
cantabo tibi. alleluia.
In psalterio decem cordaruꝫ
psallã tibi alleluia alleluia. V.
Deus meus es tu et confite

bor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. In psalt. R. viij.

Bonum est confiteri domino allīa. Et psallere alleluia. V. In decacordo psalterio cum cantico et cytara. Et psallere. R. ix.

Dicant nunc qui redēpti sunt alleluia. A dño allīa allā. V. Quos redemit de manu inimici: et de regionibus congregauit eos. A do.

Cantate domino alleluia. Psalmuz dicite ei alleluia. V. Afferte domino gloriā et honorē: afferte dño gloriā nōi eius. Psal. Ad bñs añ. Vado ad eū. vt. s. in salbō. Ad mgt. añ.

Vado ad eum qui misit me: sed quia hec locut⁹

ſum vobis tristicia imple
uit cor vestrum alleluia.

Sabbato. ad mgt añ.

Usq3 modo nō petistis
quicq3 in nomine meo:
petite et accipietis alleluia.

¶ Dñica v. post pasc. Rña. dñir de dñica.
pterita. Ad bñs añ. Usq3 mō. Ad mgt aña.

Petite et accipietis: ut
gaudium vestrū plenū
sit: ipse enim pater amat vos:
quia vos me amastis et credi
distis. alla. ¶ In vigilia ascē
sionis ad vs. añ. Viri galilei. cū rel.
de lau. ps. Dixit dñs cū rel. In fine ps. Lau
date dñz oēs gē. Hyȳ. Jesu nostra. V. Ascēdit
deus in iubilatiōe: alla. R. Et dominus i
voce tube. alla. Ad mgt añ.

Pater manifestaui no
men tuū hominibus
quos dedisti mihi. nunc autē

pro eis rogo: nõ pro mũdo:
quia ad te venio alleluia.
Ad matuti. Inuitat.
Alleluia: chriſtũ dominuz
aſcendentẽ in celũ. Venite a
doremus. alleluia. ps. Venite.
Hẏ. Eterne rex altiſ. In .j. n̄. an̄.
Eleuata eſt magnificẽtia
tua ſuper celos deus al
luia. ps. Dñe dñs nr̄. aña.
Dominus in templo ſancto
ſuo: dominus in celo allelu
ia. ps. In dño cõfi. an̄.
A ſummo celo egreſſio eius:
et occurſus eius uſq ad ſũmũ eius allã.
ps. Celi enar. v. Aſcendit deus in iu
bilatiõe: allã. R. Et dñs in voce tube all. R.
Poſt paſſionẽ ſuã per
dies quadraginta ap
parens eis: et loquẽs

de regno dei allā. Et videnti
bus illis eleuatꝫ eſt alleluia
et nubes ſuſcepit eū ab ocu
lis eorū allā. V. Et conueſcēs
precepit eis ab hieroſolymis
ne diſcederēt: ſed expectarēt
promiſſionē patris. Et. R. ij.
Omnis pulchritudo do
mini exaltata eſt ſuper
ſydera. Species eius in nubi
bus celi: et nomē eius inet
num permanet alleluia. V. A
ſūmo celo egreſſio eius: et oc
curſus eius vſqꝫ ad ſūmuz
eius. Species. R. iij.
Exaltare domine allelu
ia. In virtute tua allā. V.
Eleuata eſt magnificētia tua
ſuper celos deus. In virtu.
In ij. n°. aña.

Exaltare dn̄e in virtute
tua: cantabimus et pſal
lemus all'a. ps̄. Dn̄e in vir. an̄.
Exaltabo te dn̄e quoniā
ſuſcepiſti me all'a. ps̄. Ipſuꝫ. an.
Aſcendit deus in iubilati
one: et dominus in voce tube
all'a. ps̄. Omnes gētes. v. Aſcēdēs
chriſtus in altū all'a. R. Captiuā duxit. R. iij.
Tempus eſt vt reuertar
ad eū qui miſit me di
cit dn̄s: nolite cōtriſ
tari: nec turbetur cor veſtruꝫ.
Rogo pro vobis patrē vt ip
ſe vos cuſtodiat alleluia all'a.
v. Niſi ego abiero paracletus
nō veniet: cū aſſūptus fuero
mittā vobis eū. Ro. R. v.
Non turbetur cor veſtrū:
ego vado ad patrē: et

cũ aſſũptus fuero a vobis:
mittã vobis all'a. Spiritum
veritatis et gaudebit cor veſ-
truz all'a. ℣. Ego rogabo patrẽ:
et aliũ paracletũ dabit vob.
Spiritũ. ℟. vj.

Aſcẽdẽs xp̄s in altum alle-
luia captiuam duxit
captiuitatẽ. Dedit dona ho-
minibus alleluia alleluia. ℣.
Aſcẽdit deus in iubilatione:
et dominus in voce tube. De-
dit. In .iij. n. an̄.

Nimis exaltatus eſt alle-
luia: ſuper omnes deos
alleluia. ps. Dñs regñ exul. an̄.

Dominus in ſyon alleluia:
magnus et excelſus alleluia.
ps. Dñs regñ. iraſ. an̄.

Dominus in celo alleluia:

parauit ſedem ſuã alleluia.
ps. Benedic. ℣. Aſcendo ad prẽ
meũ et patrẽ vrm allã. ℟. Deũ meũ et. ℟. xvij.
EGo rogabo patrem. et
alium paracletũ dabit
vobis. Ut maneat vo
biſcum in eternũ ſpiritus ve
tis alleluia. ℣. Si enim non
abiero paracletus nõ veniet
ad vos: ſi autẽ abiero mittã
eum ad vos. Ut. ℟. viij.
POnis nubẽ aſcenſum
tuũ domine. Qui ambu
las ſuper pẽnas ventorum allã.
℣. Confeſſionẽ et decorẽ indu
iſti: amictus lumen ſicut veſ
timento. Qui. ℟. ix.
SI enim nõ abiero para
cletus nõ veniet ad vos:
ſi autẽ abiero mittã eũ ad vos.

Cum autē venerit ille. docebit
vos omnē veritatē all'a. ℣. Nō
enim loquetur a ſemetipſo: ſȝ
quecūqȝ audiet loquetur: et
que ventura ſūt annūciabit
vobis. Cum. ℟. x.

Ascendit deus in iubila
tione all'a. Et dominus
in voce tube all'a all'a. ℣. Aſcen
dēs chriſtus in altū captiuam
duxit captiuitatē. Et dn̄s.

Ad laud. et p̄ horas. diei. añ.

Viri galilei quid aſpicitis
in celum: hic ieſus qui
aſſūptus eſt a vobis in celū:
ſic veniet all'a. ps. Dn̄s reg. cū rel.

Cunqȝ intuerētur in celū añ.
euntē illū: dixerūt all'a. aña.

Eleuatis manibus fereba
tur in celū: et bn̄dixit eis all'a. ℟.

Exaltate regem regū: et hy-
num dicite deo alla. an̄.
Videntibus illis eleuatus
eſt: et nubes ſuſcepit eum in
celo alleluia. Hym. Jeſu nr̄a. v. Dn̄s in
celo alla. R. Parauit ſedē ſuā alla. Ad bn̄s an̄.
AScendo ad patrem me-
um et patrem veſtrum.
deum meum et deum veſtruꝫ
alleluia. In fine om̄iuꝫ hymnoꝝ vſqꝫ ad pe-
the. di. Glia tibi dn̄e q̄ ſcēdis ſup aſtra. ⁊ cātat'
in tono d' aſcenſiōe. ¶ Ad .j. R. ia. br. Chriſte
fili dei viui. v. Qui ſcēdis. Et ſic dr̄ vſqꝫ ad
pēthe. ¶ Ad iij. R. Aſcēdit deus in iubilatiōe
alla alla. v. Et dn̄s in voce tube. Alla. Glia.
R. Aſcē. v. Aſcendēs. R. Capti. ¶ Ad vj. R. b.
Aſcendēs xp̄s in altū. Alla alla. Capti-
uā duxit captiuitatē. alla. v. Glia. R. Aſcē.
v. Aſcēdo. R. Deū. ¶ Ad ix. R. b. Aſcendo
ad patrē meū et p̄rēꝫ vr̄m. Alla alla. v. Deū
meū et deū vr̄m. Alla. v. Glia. R. Aſcendo. v.
Dn̄s in celo alla. R. Parauit ſedē ſuā alla.
Ad vs an̄. Viri galilei. ps. Dixit dn̄s. cū
rel'. In fine. ps. Laudate dn̄m oēs gēt. Hym.

Jesu nr̄a. ℣. Dn̄s in celo all'a. Ad mgt. an̄a.

O Rex glorie domine virtutum: qui triūphator hodie super ōnes celos ascēdisti: ne derelinquas nos orphanos: sed mitte promissū patris in nos spiritū veritatis all'a. ℂ Sabbo infra octa. ascēsiōis Ad vs. hym. Jesu nr̄a. ℣. Dn̄s i celo all'. Ad mg̃. an̄.

Cum venerit paraclitus quē ego mittā vobis spiritū veritatis: qui a patre procedit: ille testimoniū perhibebit de me alleluia.

Et fit cōme. d ascensiōe. an̄. O rex glie. ℣. Ascendit ds. ℟. Et dn̄s. ℂ Dn̄ica infra oct. ascensiōis fit de ipsa: nisi festū dup. aut semidup. occurrat. & totū offiū fit de ascensiōe preter an̄ ad bñs & mgt. Ad bñs. Cū vene. require. s in his. et fit cōm. d ascensione. an̄. Ascendo. ℣. Ascendit deus. ℟. Et dn̄s.

Ad mgt. An̄a.

Hec locutus ſum vobis. ut cum venerit hora eorum reminiſcamini quia ego dixi vobis alleluia. Et fit com̄. de aſcenſiōe añ. O rex glie. ℣. Aſcendit deus.

In die oct̄ aſcenſiōis oīa dnr ſicut i die.

¶ In vigilia penthe. Ad vſ. añ.

Dū complerētur. ps Dixit dns. cū rel. In fine. ps. Laudate do. oēs gē. Hẏ. Veni creat. ℣. Repleti ſūt oēs ſpū ſancto. allā. ℟. Et ce perūt loqui allā. Ad mgt. aña.

Non vos relinquam orphanos: alleluia: vado et venio ad vos allā et gaudebit cor veſtrū allā. Ad mat. iuit.

Alleluia. Spiritus dn̄i repleuit orbē terrarū. Venite adoremꝰ allā. Venite. Hẏ. Jam chrs aſtra. In ſ. n. aña.

Factus eſt repente de celo ſonus aduenien-

tis ſpiritus vehemētis all'a
all'a. ps. Magnus dn̄s. an̄.
Confirma hoc deus quod
operatus es in nobis a tēplo
ſācto tuo qd eſt in hieruſalē
all'a all'a. ps. Exurgat ds. an̄.
Emitte ſpiritū tuū et cre
abuntur: et renouabis faci
em terre. all'a all'. ps. Bndic. ij.
v. Spūs dn̄i repleuit orbē terrarum all'a. R. Et
hoc qd ɔtinet oīa ſcientiā habet vocis all'. R.j.
Dum cōplerentur dies
penthecoſtes erant oēs
pariter dicentes all'a
et ſubito factus eſt ſonus de
celo alleluia. Tanq̄ ſpiritꝰ
vehemētis et repleuit totam
domū alleluia all'a. V. Dum
ergo eſſent in vnū diſcipli
congregati propter metum

iudcor: sonus repente d ce
lo venit super eos. Tanq̃. R̄.

Repleti sũt omnes spũ
sancto: et ceperũt loqui.
prout spiritus sanctus dabat
eloqui illis. Et conuenit
multitudo dicentiũ alleluia.
V. Loquebantur varijs liguis
apostoli magnalia dei. Et.

Ad lau. et per hor. diei. añ.

Cum cõplerẽtur dies
pentecostes: erant oẽs
pariter dicentes alleluia. ps.
Dñs regnauit. cũ rel'. aña.

Spiritus domini repleuit
orbem terrarum alleluia. añ.

Repleti sunt omnes spũ
sancto: et ceperũt loqui allã. alla.

Fontes et omnia que añ.
mouẽtur in aquis: hymnũ

dicite deo alleluia. an̄.
Loquebantur varijs lin
guis apoſtoli magnalia dei
alleluia alleluia. all'a. Hym̄. Bta
nobis. ℣. Repleti ſūt oēs ſpū ſancto all'. ℟. Et
ceperūt loqui all'a. predict9 v̓ſus dr̄ hoc lo
co per totā hebdō. Ad bn̄s. aña.
Accipite ſpiritū ſanctū
quorum remiſeritis
peccata: remittūtur eis all'a.
Ad oēs hy. dr̄ in fine. Glia pr̄i dño. Et cāta
tur in tono de. Beata nob gaudia. ¶ Ad
j. R̄ia. br. Chr̄e fili dei viui miſerere nob.
All'. all'a. ℣. Qui ſedes. &c. ℣ Exurge chr̄e. ℟.
Et libera nos. ¶ Ad iij. hy. Veni creator.
et dr̄ p totā hebdō. ℟. br. Spūs dñi reple
uit orbē terrarū. All'a all'a. ℣. Et hoc qd conti
net oia: ſcientiā habet vocis. All'a. ℣. Glia.
℟. Spūs. ℣. Spūs para. ℟. Docebit.
¶ Ad vj. ℟. b. Spūs paracletus. all'a all'a.
℣. Docebit vos oia. All'a. ℣. Glia. ℟. Spūs.
℣. Repleti ſūt. ℟. Et ceperūt. ¶ Ad nō. ℟. br.
Repleti ſūt oēs ſpū ſcto. all'a all'a. ℣. Glia.
℟. Repleti. ℣. Loqbantur varijs liguis a

apli alla. R. Magnalia dei alla. Ad vs. an.
Dū cōplerentur. cū rel'. ps. Dixit dns. cū rel'.
In fine ps. In exitu. ⁊ dr per totā hebdōā. hym.
Veni creator. V. Loqbant' varijs Ad mgt. an.
Hodie completi sunt di
es penthecostes alla. ho
die spiritus sanctus in igne
discipulis apparuit: et tribu
it eis charismatū dona mi
sit eos in vniuersū mūdum
predicare et testificari. qui cre
diderit et baptizatus fuerit.
saluus erit. alla. ¶ Fca. ij. V. Sps
dni repleuit orbē terraꝝ alla. R. Et hoc qđ
cōtinet ōia scientiā habet vocis alla. R. j.
Iam nō dicā vos seruos
sed amicos meos: q2
omnia cognouistis q̄
operatus sum in medio vri
alleluia. Accipite spiritum
sanctū in vobis paracletus:

ille est quē pater mittet vobis: allā. ℣. Uos amici mei estis: si feceritis que ego precipio vobis. Accipite. ℟. ij.

Spiritus sanctus procedens a throno. apostoloꝝ pectora inuisibiliter penetrauit. nouo sanctificationis signo. Ut in ore corꝝ omniū genera nascerētur linguarum allā. ℣. Aduenit ignis diuinus: nō comburēs sed illuminās: et tribuit eis charismatū dona. Ut. Ad bñs.

Sic deus dilexit aīā. mundū. vt filiū suuz vnigenitū daret: vt omnis qui credit ī ipsuz non pereat sed habeat vitam eternam: Ad mg̃t. aīā. alleluia.

SI quis diligit me ſer-
monē meum ſerua-
bit. et pater meus diliget
eum et ad eum veniemus ꝛ
māſionē apud eū faciemꝰ allā.
C Feria iij. V. Spūs paracletus allā. R.
Docebit vos oīa allā. R.
Apparuerunt aplis diſ-
pertite lingue tanq̃
ignis alleluia. Seditq; ſup̃
ſingulos eoꝝ ſpūs ſanctus
alleluia alleluia. V. Et ceperūt
loqui varijs liguis prout ſpūs
ſanctus dabat eloqui illis.
Seditq;. R. ij.
Loquebantur varijs li-
guis apoſtoli magna-
lia dei. Prout ſpiritus ſā-
tus dabat eloqui illis. allā.
V. Repleti ſunt omnes ſpū

ſancto: et ceperũt loqui. Pro.

Ad bñs. añ.

EGo ſum oſtiũ dicit do
minus: per me ſi quis
introierit ſaluabitur: et paſ
cua inueniet allã. Ad mgt. añ.

PAcem relinquo vob:
pacem meã do vobis:
nõ quomodo mũdus
dat: ego do vobis alleluia.

C Fer. iiij. V. Repleti ſũt õnes ſpũ
ſancto allã. R. Et ceperũt loqui allã. verſus
pdicti recapitulãtur in trib; dieb; ſeqntib; ſuo

DIſciplinam et ordĩe. R.
ſapientiã docuit eos
dominus alleluia.
Firmauit in illis gratiam
ſpiritus ſui. Et intellectu
impleuit corda eorum allã
allã. V. Repentino namq;

ſonitu ſpiritus ſanctus ſuper
eos venit. Et intel. R.
Ite in orbem vniuerſū:
et predicate euangelium
alleluia. Qui crediderit et
baptizatus fuerit: ſaluꝫ erit.
alleluia allā. V. In nomine
meo demonia eijciēt linguis
loquētur nouis: ſerpentes
tollent. Et Qui. Ad bn̄s aā.
Ego ſum panis viuus
dicit dominus qui de
celo deſcendi allā alleluia.
Ad magt aña.
Ego ſum panis viuus
qui de celo deſcendi: ſi
quis manducauerit ex hoc
pane: viuet in eternū: et pa
nis quē ego dabo caro mea
eſt pro mūdi vita alleluia.

Fer̄. quinta. ℟.

Aduenit ignis diuinꝰ
nō comburēs sed illu
minās: nō consumēs
sed lucens: et inuenit corda
discipulorū receptacula mū
da. Et tribuit eis charis
matū dona all'a all'a. ℣. Inue
nit eos concordes charita
te: et collustrauit eos inūdās
gratia deitatis. Et. ℟.

Spiritus sanctus reple
uit totam domū vbi
erant apostoli: et apparuerūt
illis dispertite lingue tanq̄
ignis: seditq; supra singu
los eorum. Et repleti sūt oēs
spiritu sancto. Et ceperunt
loqui varijs linguis: prout
spiritus sanctꝰ dabat eloqui

illis alleluia alleluia alleluia.
℣. Dum ergo eſſent in unū diſcipuli
congregati propter metū iu
deorum ſonus repente de ce
lo venit ſuper eos. Et. Ad bñ

Conuocatis ieſus duo
decim diſcipulis: dedit
illis virtutē et poteſtatem ſu
per omnia demonia: et vt la
guores curarēt: et miſit illos
predicare regnū dei et ſanare
infirmos allā. Ad mgt. aña.

Spiritus qui a patre pro
cedit: alleluia: ille me
clarificabit allā alleluia.

Feria ſexta. ℟.

Non vos me elegiſtis:
ſed ego elegi vos: et po
ſui vos. Ut eatis et fructum
afferatis: et fructus veſter

maneat allā allā. V. Sicut mi
ſit me pater: et ego mitto vos.
Et catis. R.
Spiritus domini reple
uit orbem terrarum. Et
hoc quod continet omnia
ſcientiā habet vocis alleluia
alleluia. V. Omniū enī eſt ar
tifex omnē habens virtutē
omnia pſpiciēs. Et. Ad bñs. añ.
Dixit ieſus: vt ſciatis
autē quia filius homi
nis habet poteſtatē in terra
dimittendi peccata: ait pa
ralitico: tibi dico ſurge: tol
le lectum tuū et vade in do
mum tuā allā. Ad mgt añ.
Paraclitus autē ſpūs
ſanctus quē mittet pa
ter in nomine meo: ille vos

docebit et ſuggeret vobis om̄ia
quecunq; dixero vobis. alle
luia allã. Sabbo. R.
REpleti ſunt omnes ſpi
ritu ſancto: et ceperũt
loqui: prout ſpiritus ſanct9
dabat eloqui illis. Et cõue
nit multitudo dicentium al
leluia. V. Loquebatur varijs
linguis apoſtoli magnalia
dei. Et con. R.
IAm nõ dicam vos ſer
uos ſed amicos meos:
quia omnia cognouiſtis q̄
operatus ſum in medio veſ
tri alleluia. Accipite ſpiritũ
ſanctũ in vobis paracletũ:
ille eſt quẽ pater mittet vo
bis alleluia. V. Vos amici
mei eſtis ſi feceritis que ego

precipio vobis. Acci. Ad bñs.
Charitas dei diffu- añ.
ſa eſt in cordibus noſ
tris: per inhabitantē ſpiritū
eius in nobis allā.
¶ In feſto ſanctiſſime trinitat
in primis vis. añã.
Gloria tibi trinitas: eq
lis vna deitas: et ante
omnia ſecula et nūc et in ꝑ
petuum in. pš. Dixit dñs. cum
rel. in fñc. Laudate do. oēs gē. añ.
Laus et perēnis gloria: deo
patri et filio. ſãcto ſimul pa
racleto in ſeculoꝝ ſecula. añ.
Gloria laudis reſonet ab
ore omniū patri genitoqꝫ
proli: ſpiritui ſancto parit
reſultet laude perēni. añ.
Laus deo patri: parilisqꝫ

proli: et tibi sancte studio p
ĉni: spûs nr̃o resonet ab ore cĉ
p cuû. R̃. Ex q̃ oĩa. p quẽ oĩa:
in q̃ oĩa. ipi glĩa in secl̃a. Hẏ̃.
Adesto. V̽. Bñdicam?. R̃. Laudem?. Ad magt. añ.

Gratias tibi deus: gra
tias tibi vera vna trini
tas: vna et summa deitas:
sancta et vna vnitas.

Ad matut. Inuitatõ. R̃.

Deum verũ et vnũ in tri
nitate: et trinitatẽ in vnita
te. Venite adoremus. ps̃. Ve
nite. Hẏ̃. O pater sc̃e. In .j. n̄. añ.

Adesto deus vnus oñi
potens: pater et filius
et spiritus sanctus. ps̃. Dñe dñs. añ.

Te vnum in substantia: tri
nitatem in personis confi
temur. ps̃. Celi enarrãt. añ.

Te ſemper idem eſſe viuere et intelligere profitemur. pš. Dñi eſt terra. ṽ. Benedicamus patrē et filiū cū ſancto ſpū. ℟. Laudemꝰ et ſuper exaltemus eū in ſecła. ℟. j. Vidi Dñm fol. 158.

Benedicat nos deus deus noſter: benedicat nos deus. Et metuāt eū omnes fines terre. ṽ. Deus miſereatᷣ noſtri et benedicat nos deus. Et me. ℟. ij.

Benedictus dominus deus iſrael: qui facit mirabilia magna ſolus. Et benedictum nomē maieſtatis eius i eternū. ṽ. Replebitur maieſtate eius omnis terra fiat fiat. Et bñdictū. ℟. iij. Benedicat. ut ſup.

Quis deus magnus ſicut deus noſter. Tueſ

deus qui facis mirabilia. V.
Notam feciſti in populis vir
tutem tuã: redemiſti in bra
chio tuo populũ tuum. Tu.

In ſecundo noctur. añ.

Te inuocamus te ado
ramus: te laudamus
o beata trinitas. ps. Afferte do.
Spes noſtra ſalus noſ añ.
tra: honor noſter: o beata
trinitas. ps. Deus nr̃ re. añ.
Libera nos: ſalua nos:
uiuifica nos. o beata trinitas.
ps. Omnes gẽtes. V. Bñdictus es
dñe: in firmamẽto celi. R. Et laudabilis
et glorioſus et ſup exaltat9 in ſecula. R.

Rx 4. Quis Ds. f. 126.

Magnus dominus et
magna virtus eius.
Et ſapientie eius nõ
eſt numerus. V. Magnus

dominus et laudabilis ni
mis: et magnitudinis eius
nō est finis. Et. R. v. Tibi laus. 128.
Gloria patri genitoqz p
li: et tibi compar utri
usqz semper spūs alme deꝰ
unus. Omni tempore secu
li. V. Da gaudiorꝫ premia:
da gratiarū munera. solue
litis uincula: astringe pacis
federa. Omni. R. vj. Magnus. ut sup.
Honor uirtus et potes
tas et imperiū sit tri
nitati in unitate: unitati in
trinitate. In perēni seculorꝫ
tempore. V. Trinitati lux per
ēnis: unitati sit decus honor
qꝫ perpeti. In. In. iij. n. an.
Charitas pater est gra
tia christus cōmunica

tio ſpiritus o beata trinitas.
ps. Qua dilecta. aña.
Una igitur pater logos pa
racletusq; ſubſtantia eſt o be
ata trinitas. ps. Benedixiſti do.
Verax eſt pater veritas aña.
filius: veritas ſpiritus o be
ata trinitas. ps. Cantate. j. V.
Verbo dñi: celi firmati ſūt. R. Et ſpū
oris eius omnis virtus eor. R. vij.
Summe trinitati ſimpli
ci deo vna diuinitas.
equalis gloria. coeter
na mageſtas patri proliq;
ſanctoq; flamini. Qui totū
ſubdit ſuis orbem legibus.
V. Preſtet nobis gratia dei
tas beata: patris et nati pa
riterq; ſpiritus almi. Qui.
R. viij. Duo Seraphim. 136.

R 7.
Benedicamus Pa̅trem et
Filium cum sancto spu:
Laudemus et superexaltemus
eum in saecula. V. Bene-
dictus es dn̄e in firmamento
caeli et laudabilis et glo-
riosus in saecula. + Laude.

Tibi laus: tibi gloria:
tibi gratiaꝝ actio. In
ſecula ſēpiterna. O beata tri
nitas. ℣. Et benedictū no
men glorie tue ſanctum et
laudabile: et ſuper exaltatū.
in ſecula. O be. ix.
O beata trinitas: te lau
damus te benedicimus:
te adoramus: auge in nob
fidem: auge ſpem: auge cha
ritatem. O beata trinitas. ℣.
Tibi laus: tibi gloria: tibi
gratiarū actio: in ſecula ſem
piterna. O beata. Ad lau. i pls.
Gloria perpes honor an.
tibi ſit: o trina poteſ
tas: laus iugis et virtus ea
dem cōmune tropheū: per
ſonet ervo concors concē

tus in celū. pſ. Dn̄s reg. cū rel.

Tres docet vna fides an̄.
perſonas nempe canendas:
ſacrandas confeſſa colit :
venerantur adorat vnū iure
deum: pplis qui eccliā pdidit.

Deū laudemus vnū: in an̄.
perſonis trinū: patrē et filiū
vna cū ſācto ſpiritu: indiui
duā trinitatē: per quem nos
omnes accepimus ſignum
ſalutiferū: et ſacrum fontis
lauacrum. an̄a.

Te trina deitas vnaqȝ poſ
cimus: vt culpas abluas:
noxia ſubtrahas: des paceȝ
famulis. nos quoqȝ gloriaȝ
per cuncta tibi ſecula. an̄a.

Te iure laudāt: te adorāt:
te glorificāt omnes creature

tue.

tuc: o beata trinitas. Hy. O venerãda. ℣. Sit nomẽ dñi bñdictũ. ℟. Ex hoc nũc et vsq; in scl'm. Ad bñs añ.

Te deum patrẽ ingenitum: te filiũ vnigenitum: te spiritũ sanctũ paraclitum sanctã et indiuiduã trinitatẽ toto corde et ore confitemur: laudamus atq; benedicimus gloria tibi in secula. ¶ Ad iij. ℟. br. Bñdicamus prẽ et filiũ. Cũ sãcto spũ. ℣. Laudemus et sup exaltemus eũ in secula. Cũ. ℣. Glia. ℟. Bñ. ℣. Bñdictus es dñe. ℟. Et laudabilis et. ¶ Ad vj. ℟. b. Bñdictus es dñe. In firmamẽto celi. ℣. Et laudabilis et gloriosus et sup exaltatus in sclã. In. ℣. Glia. ℟. Bñs. ℣. Verbo. ℟. Et spũ. ¶ Ad ix. ℟. b. Verbo dñi. Celi firmati sũt. ℣. Et spũ oris eius oĩs virtus eor. Celi. ℣. Glia. ℟. Verbo. ℣. Sit nomẽ dñi bñdictũ. ℟. Ex hoc nũc et vsq; in sclm. ¶ Ad vs. añ. Glia perpeĩ. ps. Dixit dñs. cũ rel'. In fine ps. Laudate do.

oēs gen. Hym. Adeſto ſcta. v. Bn̄dicamus patrē et filiū cū ſcto ſpū. R. Lau. Ad mgt an̄.

Trinitas ſancta: et indiuidua vnitas. et inuiolata deitas: eterna maieſtas: clementiā tuam exoramus domine: vt mereamur conſortes fieri in regno celorum. In feſto corporis chri

Ad veſperas an̄.

Sacerdos in eternum chriſtus dominus ſecundū ordinē melchiſedech panē et vinū obtulit. ps. Dixit dn̄s. an̄.

Miſerator dominus eſcā dedit timētibus ſe: in memoriā ſuorum mirabiliū. ps. Confitebor. an̄.

Calicē ſalutaris accipiā

et ſacrificabo hoſtiam lau
dis. pš. Credidi. añ.
Sicut nouelle oliuarum
eccleſie filij ſint: in circuitu
mēſe dñi. pš. Vti omnes. añ.
Qui pacē ponit fines ec
cleſie: frumenti adipe ſatiat
nos dominus. pš. Lauda hier.
Hẏm. Pange lingua. V. Panē de celo preſtiſ
ti eis all'a. R. Omne delectamētū in ſe haben
tem alleluia. Ad mgt añ.
O Quā ſuauis eſt dñe
ſpiritus tuus: qui vt
dulcedinē tuā in filios dēmō
ſtrares pane ſuauiſſimo de
celo preſtito eſurientes re
ples bonis: faſtidioſos diui
tes dimittēs inanes. Ad mat.
Chriſtū regem ado inuit.
remus dominantem gentibus.

Qui se mãducantibꝫ dat spi
ritus pinguedinē. ps. Venite.
Hym. Sacris solēnis. In .i. noct. añ.
Fructum salutiferum:
gustandū dedit domi
nus mortis sue tempore. ps.
Beatus vir. añ.
A fructu frumenti et vini
multiplicati fideles: in pa
ce chri reqescūt. ps. Cū inuoc.
Cõmunione calicis añ.
quo deus ipse sumitur: nõ
vitulorū sanguine congre
gauit nos dñs. ps. Cõserua.
℣. Panem celi dedit eis allã. ℟. Panē a
gelorꝫ mãducauit homo allã. ℟. .i.
Immolabit hedum
multitudo filiorum
israel ad vesperi pas
che. Et edent carnes et azi

mos panes. ℣. Pascha nos
trum imolatus est christus:
itaqꝫ epulemur in azimis si
nceritatis. et veritatis. Et. ℟. ij.

Comedetis carnes ⁊ sa
turabimini panibus.
Iste est panis quē dedit vo
bis dn̄s ad vescendū. ℣. Nō
moyses dedit vobis panē
de celo: sed pater meus dat
vobis panē de celo verū. Iste.

Respexit helias ad ℟. iij.
caput suū subcinerici
um panē: qui surgens co
medit et bibit. Et ambula
uit in fortitudine cibi illius
vsqꝫ ad montē dei. ℣. Si q̄s
manducauerit ex hoc pane:
viuet in eternum. Et amb.

In secundo. noct. an̄.

Memor ſit dominus ſacrificij noſtri: et holocauſtum noſtrū pingue fiat. ps. Exaudiat. aña

Paratur nobis menſa domini: aduerſus omnes qui tribulāt nos. ps. Dñs regit. a.

In voce exultationis reſonāt epulantes in menſa domini. ps. Quēadmoduz.

v. Cibauit illos ex adipe frumēti allā. R.

Et de petra melle ſaturauit eos. allā. R. iiij.

Ego ſum panis vite patres veſtri mādu cauerūt manna ī deſerto ꝛ mortui ſūt: Hic eſt panis de celo deſcēdēs ut ſiquis ex ipſo māducet nō moriatur. v. Ego ſū panis viuꝰ ꝗ de celo deſcendi ſiquis māducaverit

ex hoc pane vivet in eternū.
Hic est. Gloria. Hic. ℟. ℣.
Cenantibus illis acce
pit iesus panē: et bene
dixit ac fregit: deditꝗ disci
pulis suis et ait. Accipite
et comedite. hoc est corpus
meū. ℣. Dixerūt viri taberna
culi mei: quis det ut de car
nibus eius saturemur. Acc.
Accepit iesus cali ℟. ℣.
cem postꝗ cenauit di
cens: hic calix nouū testamē
tum est in meo sanguine.
Hoc facite in meam cōmemo
rationē. ℣. Memoria memor
ero: et tabescet in me anima
mea. Hoc. In iij. n. aña.
Introibo ad altare dei:
sumā christū qui reno

uat iuuentutē meā. ps. Judica me deus. añ.

Cibauit nos dñs ex adipe frumēti: et de petra melle saturauit nos. ps. Exultate deo. añ.

De altari tuo dñe christū sumimus: in quē cor et caro nr̃a exultāt. ps. Quā dilecta.

℣. Educas panē de terra allā. ℟. Et vinū.

Qui maducat meā ℟. vij. carnē: et bibit meū sanguinē. In me manet et ego in eo. ℣. Non est alia natio tā grandis que habeat deos appropinquātes sibi sicut deus noster adest nobis. In me. ℟. viij.

Misit me viuēs pater et ego viuo propter patrē. Et qui māducat me vi

uet propter me. ℣. Cibauit
illũ dominꝰ pane vite: ⁊ in
tellectus. Et qui. ℟. ix.
Unus panis et vnũ cor
pus multi sumꝰ. Oēs
qui de vno pane et de vno
calice participamus. ℣. Pa
rasti in dulcedine tua pau
peri deus: qui habitare facis
vnanimes in domo. Omnes.
Ad lau. et per horas diei. aň.
Sapientia edificauit si
bi domũ: miscuit vi
num et posuit mensã allã.
ps. Dñs regñ. cũ rel. aň.
Angelorũ esca: nutriuisti
populũ tuũ: et panẽ de ce
lo prestitisti eis allã. aña.
Pinguis est panis christi:
et prebebit delitias regibꝰ

alleluia. aña.

Sacerdotes ſancti: incē
ſum et panes offerūt deo
alleluia. aña.

Uincenti dabo maña ab
ſconditū: et nomē nouū
alleluia. Hym. Verbū ſupernū. V. Po
ſuit fines tuos pacem. alla. R. Et adipe fru
menti ſatiat te ... all. Ad bñs. añ.

Ego ſum panis viuꝰ
qui de celo deſcendi:
ſi quis manducauerit ex
hoc pane viuet ineternū
alleluia. Nota q in fine oīuz hymnoꝝ in
die et per octā dicit. V. Uni trinoqꝫ dño. pre
terqꝫ in. Pange ligua. et. Sacris ſolēnijs.
C. Ad .j. R. ia. bre. Chriſte fili dei viui. Miſe
rere nobis. V. Qui ſedes ꝛc. C. Ad iij. R. ia. br.
Panē celi dedit eis. Alla alla. V. Panē an
geloꝝ mādncauit homo. Alla. V. Gloria.
R. Pa. V. Cibauit. R. Et adipe. C. Ad vj. R. b.
Cibauit illos ex adipe frumēti. Alla alla.

v. Et de petra melle saturauit eos. alla. v.
Glia. R. Ciba. v. Educas panē. R. Et vinū.
C Ad iiie. R.b. Educas panē de terra. alla.
alla. v. Et vinū letificet cor hōis. alla. v. Glia.
R. Edu. v. Posuit fines tuos pacē alla. R.
Et adipe frumēti satiat te alla. In .ii. vīs.
oia. dnt sicut i pmis excepto q ad mgt. dr. añ.

O Sacrum conuiuiū in
quo christus sumitur:
recolitur memoria passio
nis eius: mens impletur
gratia: et future glorie no
bis pignus datur alla.

C Sabb'to dnice pme post pēte. Ad vs. Hy.
O lux b'ta. v. Vespertina oro. Ad mgt. an.

Loquere domine quia
audit seruus tuus.

C Dnica .i. post pēte. Ad mat. in

Adoremus dominum. uit.
Qui fecit nos. Hoc inuit. cātat. in
dnicis dieb; vsq; ad klās octobris. ps. Venite.
Hy. Nocte sur. Ad .n. añ. Seruite. cū rel'.

ſicut in pſalmiſta. ℟. prim9.

PReparate corda vr̃a
domino: et ſeruite il
li ſoli. Et liberabit vos
de manibus inimicoꝝ vr̃oꝝ.
℣. Conuertimini ad eũ in toto
corde veſtro: et auferte deos
alienos de medio vr̃i. Et. ℟.

DEus dominũ exau ij.
ditor eſt: ipſe miſit an
gelũ ſuũ et tulit me de oui
bus patris mei. Et vnxit m̃
vnctione miſericordie ſue. ℣.
Dominus qui eripuit me
de ore leonis: et de manu
beſtie liberauit me. Et. ℟. iij.

DOmin9 qui eripuit m̃
de ore leonis: ⁊ de ma
nu beſtie liberauit me. Ipſe
me eripiet de manibus ini

micorum meorum. ℣. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ps. pe.

Percussit saul mil ℟. iiij. lie et dauid decem milia. Quia manus domini erat cum illo: percussit philisteum et abstulit obprobrium ex israel. ℣. Nonne iste est dauid de quo canebant in choro dicentes saul percussit mille et dauid decem milia. Quia. ℟. v.

Montes gelboe nec ros nec pluuia veniat super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. ℣. Omnes montes qui estis in circuitu eius visitet dominus: a gelboe autem transeat. Ubi ceci. ℟. vj.

EGo te tuli de domo
patris tui dicit domi
nus: et posui te pascere gre
gem populi mei. Et fui te
cũ in oibꝫ vbicũqꝫ ãbulasti
firmãs regnũ tuũ ineternũ.
℣. Feciqꝫ tibi nomẽ grande:
iuxta nomẽ magnoꝝ qui
ſunt in terra: et requiẽ dedi
tibi ab omnibus inimicis
tuis. Et fui tecũ. ℟. vij.
PEccaui ſuper numerũ
arene maris: et multi
plicata ſunt peccata mea: et
nõ ſuꝫ dignus videre altitu
dinẽ celi: pre multitudine
iniquitatis mee: quoniam
irritaui iram tuã. Et maluꝫ
corã te feci. ℣. Quoniã iniq
tatẽ meã ego cognoſco: et

delictū meū contra me est sē
per: quia tibi soli peccaui. Et.
Duo seraphin clā R. viij.
mabant alter ad alte
rum. Sanctus sanctꝰ sc̄tꝰ
dominus deus sabaoth.
Plena est omnis terra glo
ria eius. V. Tres sūt qui tes
timoniū dant in celo: pater
verbum et spiritus sanctus
et hi tres vnū sunt. Sāctus.
Gloria. Plena. Hoc R. iū. dr̄ octo.
loco in dn̄icis diebꝰ vsq ad aduētū qn̄ fit
officiū de dn̄ica. Ad lau. an̄a. Alla. cū rel.
an̄. ꝛ p̄s de psal. Ad bn̄s an̄a.

Estote ergo misericor
des: sicut et pater ves
ter misericors est dicit dn̄s.
Nolite iudicare Ad mg. an̄.
vt nō iudicemini in q

enim iudicio iudicaveritis: iudicabimini dicit dn̄s.

Añe. subscripte dicūr. ad mḡt. in feriali offic̄. usq; ad kl̄as. augusti. Añ.

Cognoverunt omnes a dan usq; bersabee: quod fidelis samuel prophe ta esset domini. añ.

Prevaluit david in phi listeum in funda et la pide in nomine dn̄i. añ.

Nonne iste est david: de quo canebant in choro dicentes: saul percu ssit mille. et david decē mi lia in milibus suis. añ.

Iratus rex saul dixit: mihi mille dederunt: et filio ysai dederunt decē milia. añ.

quis.

DEus enim in omnibꝫ
ſicut dauid fidelis in
uentus eſt in regno tuo: eg
diens et regrediens et per
gens ad imperiū regis. aña.
PUer ſamuel miniſtra
bat ante deum coram
heli: et ſermo domini erat
precioſus cum eo. aña.
SAul et ionathas ama
biles et decori in vita
ſua: in morte quoqꝫ nō ſunt
diuiſi: aquilis velociores: le
onibus fortiores: quomo
do ceciderunt fortes in bel
lo. et perierūt arma bellica:
inclyti iſrael flete. aña
REx autem dauid coo
perto capite incedens
lugebat filium dicens: abſa

lon fili mi: fili mi absalon:
quis mihi det vt ego mori
ar pro te fili mi absaló. aſſ.
Doleo ſuper te frat̃ mi
ionatha: amabilis val
de ſuper amorẽ mulierum:
et ſicut mater vnicuȝ amat
filiũ ita te diligebam ſagit
ta ionathe nunq̃ȝ abijt re
trorſum: nec declinauit cly
peus eius in bello: et haſta
eius nõ eſt auerſa.
¶ Dñica. ij. poſt pẽte. Ad vẽs. ar.
Homo quidã fecit cenã
magnã et vocauit mul
tos et miſit ſeruũ ſuũ hora
cene dicere inuitatis vt veni
rẽt: q2 oĩa parata ſũt all'a. Ad
Exi cito in plate mg. ar.
as et vicos ciuitatis:

et pauperes ac debiles cecos
et claudos compelle intrare
ut impleatur domus mea all'.
Dñica. iiij. post pẽte. Ad bñs. añ.
Quis ex vobis homo
qui habet centũ oues:
et si perdiderit vnã ex illis:
nõne dimittit nonaginta
nouẽ in deserto: et vadit ad
illã que perierat: donec inue
niat illã all'a. Ad mgt. añ.
Que mulier habens drag
mas decẽ: et si perdide
rit dragmã vnã: nõne accen
dit lucernã et euertit domũ:
et querit diligenter donec i
ueniat. Dñica iiij. post pẽt. ad
Ascendens iesus bs. a.
in nauim: et sedẽs do
cebat turbas all'a. Ad mg. a.

Preceptor per totam noctē laborantes nihil cepimus: in verbo autē tuo laxabo rethe.
¶ Dn̄ica. v. post pētc. Ad bn̄s. an̄.
Audistis quia dictum est antiquis. nō occides: qui autē occiderit: reus erit iudicio. Ad mgt. an̄.
Si offers munus tuuz ante altare: et recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersū te: relinque ibi mun9 tuuz āte altare: et vade prius recōciliari fratri tuo: et tūc veniēs offeres munus tuū alleluia.
¶ Dn̄ica. vj. post pētc. Ad bn̄s an̄.
Cum turba multa esset cū iesu: nec haberēt q̄d

manducarét: conuocatis diſ
cipulis ait illis: miſereor ſu
per turbam: quia ecce iã tri
duo ſuſtinét me: nec habét
quod mãducét all'. Ad mgt. añ.
Miſereor ſup̃ turbã: quia
ecce iam triduo ſuſtinét
me: nec habent quod mãdu
cent: et ſi dimiſero eos ieiu
nos deficient in via alla.
Dñica vij. poſt pẽtc. Ad bñs añ.
Attendite a falſis pro
phetis qui veniũt ad
vos in veſtimentis ouium: in
trinſecus autẽ ſunt lupi ra
paces: a fructibus eorũ cog
noſcetis eos alla. Ad mgt. añ.
Non poteſt arbor bona
fructus malos facere:
nec arbor mala fructꝰ bonos

facere: omnis arbor que nõ
facit fructũ bonũ excidetur:
et in ignẽ mittetur. ¶ Dñica
viij. post pente. Ad bñs. añ.
Ait dñs villico: quid
hoc audio de te: redde
rationẽ villicatiõis tue allã.
Quid faciã qr ad mg̃. añ.
dominus meus aufert
a me villicationẽ: fodere nõ
valeo: mẽdicare erubesco:
scio quid faciã: vt cũ amo
tus fuero a villicatione: re
cipiant me in domos suas.
¶ Dñica. ix. post pẽte. Ad bñs añ.
Cum appropinquaret
dominus hierusalem:
vidẽs ciuitatẽ fleuit super
illã et dixit: quia si cogno
uisses et tu: quia venient

dies in te: et circũdabũt te
inimici tui vallo: et circũda
bũt et coanguſtabũt te vn
diq3: et ad terrã proſternẽt te:
eo q nõ cognouiſti tẽpuſ vi
ſitationis tue allã. Ad mgt aꝯ:
SCriptũ eſt enĩ: quia do
mus mea domuſ ora
tiõis eſt cũctis gentibuſ: voſ
autẽ feciſtis illã ſpeluncã la
tronũ: et erat quottidie do
cens in templo.
¶ Dñica .x. poſt pẽte. Ad bñs. aꝯ:
STans a lõge publicanꝰ
nolebat oculos ad celũ
leuare: ſed percutiebat pectꝰ
ſuũ dicẽs: deus propitiꝰ eſto
mihi pctori. Ad mgt. añ.
DEſcendit hic iuſtifica
tus in domũ ſuam ab

illo: quia omnis qui se exal
tat humiliabit᷑: et qui se hu
miliat exaltabitur.
¶ Dñica xi. post pētc. ad vñs. añ.
Cum transiret dñs per
medios fines tyri: sur
dos fecit audire et mutos lo
qui. Ad mgt. añ.
Bene omnia fecit: sur
dos fecit audire et mu
tos loqui.
¶ Dñica xii. post pētc. ad vñs. a.
Magister quid faciendo
vitā eternā possidebo:
at ille dixit ad eum: in lege
quid scriptū est: quomodo
legis: diliges dñz deū tuū ex
toto corde tuo. all'a. Ad mgt. a.
Homo quidā descende
bat ab hierusalem in

hiericho: et incidit in latro
nes: qui etiam diſpoliaue
rũt eum: et plagis impoſitis
abierũt ſemiuiuo relicto.

¶ Dñica xiij. poſt pẽt. Ad bñs. añ.

Cum trãſiret ieſus qđ
dam caſtellũ occurre
runt ei decẽ viri leproſi: q̃
ſteterũt a longe: et leuaue
runt vocẽ dicentes: ieſu pre
ceptor miſerere nr̃i. Ad mg̃. añ.

Unus autẽ ex illis vt
vidit quia mũdatus
eſt regreſſus eſt cũ magna
voce: magnificãs deũ allã.

¶ Dñica xiiij. poſt pẽte. Ad bñc. añ.

Nolite ſolliciti eſſe di
centes: quid mãduca
bimus: aut quid bibemꝰ:
ſcit eni pater veſter celeſtis.

quid vobis necesse sit all'a.
Ad mg̃t aña.
Querite primũ regnũ
dei et iusticiã eius: et
hec omnia adiicient' vob all'.
Dñica xv. post pẽte. Ad bñs aã.
Ibat iesus in ciuitatẽ
que vocatur naym: et
ecce defũctus efferebatur fi
lius vnicus matris sue. Ad mg̃
Propheta magnus aã.
surrexit in nobis: et
qr deus visitauit plebẽ suã.
Dñica xvi. post pẽt. Ad bñs aã.
Cum intraret iesus in
domũ cuiusdã princi
pis phariseorũ sabbato ma
ducare panẽ: et ecce homo
quidã hydropicus erat ãte
illũ: ipse vero apprehensũ sa

nauit eum: ac dimiſit. Ad mag̃
Cum vocatus fueris an̄.
ad nuptias: recumbe
in nouiſſimo loco: vt dicat
tibi qui te inuitauit: amice
aſcende ſuperius: et erit tibi
gloria corā ſimul diſcūbenti
bus alleluia.

¶ Dñica xvij. poſt pēt. Ad bñs ã.

Magiſter qd̄ eſt mādatū
magnū in lege: ait illi
ieſus: diliges dñs deū tuū
ex toto corde tuo allã. Ad mag̃
Quid vobis videtur an̄.
de chriſto: cuius filius
eſt: dicūt ei omnes: dauid:
dicit eis ieſus: quomodo da
uid in ſpū vocat eū dominū
dicens: dixit dñs dño meo:
ſede a dextris meis.

¶ Dñica xviij. post pẽt. Ad bñs. añ.

Dixit dominus paralitico: confide fili: remittuntur tibi peccata tua.

Ad mgt. Añ.

Tulit ergo paraliticus lectũ suũ: in quo iacebat: magnificãs deũ et õnis plebs vt vidit: dedit laudẽ deo. ¶ Dñica xix. post pẽt. ad bñs.

Dicite inuitatis: ecce añ. prandiũ meũ paraui: venite ad nuptias all. Ad mg.

Intrauit autẽ rex: añ. vt videret discũbẽtes: et vidit ibi hominẽ nõ vestitũ veste nuptiali: et ait illi: amice quomodo huc intrasti nõ habẽs vestẽ nuptialẽ.

¶ Dñica. xx. post pẽte. Ad bñs. añ.

ERat quidā regulꝰ: cu
ius filius infirmaba
tur capharnaū: hic cū au
disset quod iesus veniret in
galileam. rogabat eū. vt sana
ret filiū eius. Ad mḡt aña.
COgnouit autē pater:
quia illa hora erat in
qua dixit iesus: filius tuus
viuit: et credidit ipse et do
mus eius tota.
¶ Dñica xxi. post pēt. Ad bñs aña.
DIxit autē dominus
seruo: redde quod de
bes: procidens autē seruus
ille rogabat eū dicēs: patiē
tiam habe in me: et omnia
reddam tibi. Ad mḡt aña.
SErue neq̄ omne debi
tū dimisi tibi: quoniā

rogasti me: nōne ergo opor
tuit et te misereri conserui
tui: sicut et ego tui misertus
sum alleluia.

¶ Dñica xxij. post pētc. ad bñs. añ.

Magister scimus quia
verax es: et viā dei in ve
ritate doces all'. Ad mgt. añ.

Reddite ergo que sunt
cesaris cesari: et que
sunt dei deo alleluia.

¶ Dñica xxiij. post pēt. Ad bñs. a.

Dicebat enim intra se:
si tetigero fimbriā ves
timenti eius tantū salua ero.

Ad magt. aña.

At iesus conuersus et
vidēs eā dixit: cōfide
filia fides tua te salua fecit all'a.

¶ Dñica xxiiij. post pēt. ad bñs. a.

Cum videritis abhominationē desolationis que dicta est a daniele propheta: stantē in loco sc̄to: qui legit intelligat. Ad mḡa. an.

Amen dico vobis: quia nō preteribit generatio hec: donec ōnia fiāt: celū et terra transibūt: verba autē mea nō transiēt dicit dominus. ¶ Sabbato proximo kalēdis augusti. Ad mḡt. an̄.

Sapientia edificauit sibi domū excidit columnas septē: subdidit sibi gentes: sup̄borumq; et sublimium colla p̄pria v̄tute calcauit. ¶ Dñica .j. kalēdis augusti. R̄. j.

In principio deus āteq̄ terrā faceret priusq̄

abyſſos conſtitueret: priuſ
q̄ȝ produceret fontes aqua
ruȝ: anteq̄ȝ montes colloca
rentur. Ante omnes colles
generauit me dominus. ℣.
Quando preparabat celos ade
raȝ: cum eo cuncta compo
nens. Ante. ℟. ij.
Girum celi circuiui ſo
la: et in fluctibus ma
ris ambulaui: in ōni gente
et in omni populo primatū
tenui. Superborum et ſubli
miū colla propria virtute
calcaui. ℣. Ego in altiſſimis
habito: et thronus meuſ in
colūna nubis. Sup. ℟. iij.
Emitte domine ſapiē
tiam de ſede magnitu
dinis tue: vt mecū ſit ⁊ me

cum laboret. Et sciã quid ac
ceptũ ſit corã te õni tẽpore. ℣.
Da mihi dñe sediũ tuarum
aſſiſtricẽ ſapientiã. Et. ℟. iiij.
Da mihi dñe sediũ tua
rum aſſiſtricẽ ſapiẽtiã:
et noli me reprobare a pue
ris tuis. Quoniã ſeruus tu9
ſum ego: et filius ancille
tue. ℣. Mitte illã de ſede mag
nitudinis tue: ut mecũ ſit:
et mecũ laboret. Qm. ℟. v.
Initiũ ſapientie timor
domini. Intellectus
bonus omnibus facienti
bus eũ: laudatio eius ma͡et
in ſeculũ ſeculi. ℣. Dilectio il
lius cuſtodia legũ eſt quia
omnis ſapientia timor do
mini. Intellect9. ℟. vj.

Verbū iniquū et dolo
ſuz longe fac a me do
mine. Diuitias et pauperta
tes ne dederis mihi: ſed tan
tū victui meo tribue neceſſa
ria. V. Duo rogaui te: ne dñe
ges mihi anteꝗ̃ moriar. Di.
Domine pater et R. vii.
deus vite mee: ne dere
linquas me in cogitatu ma
ligno: extollentiā oculoꝝ
meoꝝ ne dederis mihi: et de
ſideriū malignū auerte a me
dñe aufer a me cōcupiſcen
tiā. Et animo irreuerenti et
infrunito ne tradas me dñe.
V. Ne derelinquas me dñe ne
accreſcāt ignorantie mee. et
multiplicentur delicta mea.
Et animo. R. viii.

Duo ſeraphin clama
bant alter ad alterū.
Sanctus ſanctus ſāctus do
minus deus ſabbaoth. Ple
na eſt omnis terra gloria
eius. ℣. Tres ſūt qui teſtimo
niū dāt in celo: pater ver
bum et ſpiritus ſanctus: et
hi tres vnum ſunt. Sanctꝰ.
Gloria. Plena. ℟. ix.

Ne derelinquas me do
mine pater et dn̄ator
vite mee: vt nō corruā in cō
ſpectu aduerſariorꝝ meoruꝫ.
Ne gaudeat de me inimicꝰ
meus. ℣. Apprehende arma
et ſcutū: et exurge in adiuto
riū mihi. Ne. ℟. x.

Magna enim ſūt iudicia
tua dn̄e. et inenarra

bilia verba tua. Magnifi
caſti populũ tuũ et honoraſ
ti. ℞. Tranſtuliſti illos mare
rubrũ et tranſuexiſti eos p
aquã nimiã. Mag. R. xi.

Q Ecce ſunt in corde ho
minũ oculi tui vident
domine: et in libro tuo õ
nia ſcribentur. Homo videt
in facie: deus autẽ in corde.
℣. Omnia eni corda ſcrutatr:
et vniuerſas mentiũ cogita
tiones intelligit. Homo.

Añe ſubſcripte dñr ad mgt. in feriali officio
vſqꝫ ad kalendas ſeptembris. Aña.

E Go in altiſſimis habi
to: et thronus meus
in columna nubis. Añ.

O Mnis ſapientia a do
mino deo eſt: et cum

illo fuit ſẽper: et eſt ãte eũ.
Sapientia clamitat añ.
in plateis: ſi quis dili
git ſapientiã ad me declinet:
et eam inueniet: et cũ eã in
uenerit: beatus erit ſi tenu
erit eam. añ.
Obſerua fili precepta
patris: et ne dimit
tas legẽ matris tue: et liga
eã in corde tuo iugiter.
¶ Sabbato proximo kalendas ſep
tembris. Ad mgt. aña.
Cum audiſſet iob nũ
ciorum verba: ſuſtinu
it patienter et ait: ſi bona
ſuſcepimus de manu dñi:
mala autẽ quare nõ ſuſtine
amus: in omnibus his non
peccauit iob labijs ſuis: neque

ſtultū aliquid cōtra deū lo
cutus eſt. ¶ Dñica. j. mēſis ſep
tembris. Ad matutinas. ℟. j.

SI bona ſuſcepimus d
manu dñi: mala aūt
quare nō ſuſtineamꝰ.
Dñs dedit: dominꝰ abſtulit:
ſicut dño placuit ita factū
eſt: ſit nomē dñi benedictū.
℣. Nudus egreſſus ſū d vte
ro matris mee: nudus reuer
tar illuc. Dñs. ℟. ij.

ANteq̄ comedā ſuſpi
ro: et tanq̄ inūdant'
aque ſic rugitus meus: qꝛ
timor: quē timebā euenit
mihi. et qd verebar accidit.
nōne diſſimulaui: nōne ſi
lui: nōne quieui? Et venit
ſuper me indignatio. ℣. Ecce

nō eſt auxiliū mihi in me:
et neceſſarij quoqȝ mei receſ
ſerūt a me. Et. R. iij.
Quare detraxiſtis ſmo
nibus veritatis: ad in
crepandū verba cōponitis:
et ſubuertere nitimini ami
cū veſtruȝ. Verūtamē que
cogitatis explete. V. Quod
iuſtū eſt iudicate: et nō inue
nietis in lingua mea iniqui
tatem. Verum. R. iiij.
Induta eſt caro mea
putredine et ſordibꝰ
pulueris cutis mea aruit et
contracta eſt. Memēto mei
domine: quoniā ventus eſt
vita mea. V. Dies mei veloci
us tranſierūt q̄ʒ a texente te
la ſuccidit̄r: et cōſūpti ſunt

abſqꝫ vlla ſpe. Memẽ. R. v.
PAucitas dierũ meorũ
finietur breui: dimitte
me domine vt plangã pau
lulũ dolorẽ meũ. Anteqꝫ va
dam ad terrã tenebroſaꝫ et o
pertã mortis caligine. V. Ma
nus tue domine fecerũt me
et plaſmauerũt me totuꝫ in
circuitu: et ſic repente preci
pitas me. Anteqꝫ. R. vi.
NE abſcondas me dñe
a facie tua: manũ tuaꝫ
longe fac a me. Et formido
tua nõ me terreat. V. Corripe
me dñe in miſericordia. et
nõ in furore tuo: ne forte ad
nihilũ redigas me. Et. R. vii.
QUis mihi tribuat. vt
in inferno protegas m̃

et abſcondas me donec per
tranſeat furor tuus dñe ni
ſi tu qui ſolus es deus. Et
conſtituas mihi tēpus in
quo recorderis mei. ℣. Nun
quid ſicut dies hominis di
es tui: ut queras iniquita
tatē meā: cū ſit nemo qui
de manu tua poſſit eruere.
Et conſtitu. ℟. viij

Duo ſeraphi clamabāt
alter ad alterū. Sāctꝰ
ſāctus ſāctus dñs deus
ſabaoth. Plena eſt om̄is ter
ra gloria eius. ℣. Tres ſūt q
teſtimoniū dāt in celo: pater
verbū et ſpiritus ſāctus: et
hi tres unū ſunt. Sanctus
Gloria. Plena eſt. ℟. ix.

Versa est in luctũ cythara mea: et organũ meum in vocẽ flentiũ. Parce mihi domine: nihil enim sũt dies mei. ℣. Cutis mea denigrata est super me: et ossa mea aruerũt. Parce. ℟. x.

Utinã appenderẽtur peccata mea quibus iraʒ merui. Et calamitas quaʒ patior in statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret. vnde et verba mea dolore sunt plena. Et. añe subscripte dicũtur ad mgt. per hebdomadã. Añ.

In omnibus his non peccauit iob labijs suis: neqʒ stultũ aliquid contra deum locutus est. Añ.

Dominus dedit dñs abs

tulit: sicut dño placuit ita
factũ est: sit nomen domi
ni benedictum. añ.
Quantas habeo iniquita
tes et peccata ostende mihi:
cur faciẽ tuã abscondis: et
arbitraris me inimicũ tuũ.
¶ Sabbato dñice in q̃ ponit͂
historia thobie. Ad mgt. añ.
Ne reminiscaris dñe de
licta mea vel parentuꝫ
meoꝝ neqꝫ vidictã sumas
de peccatis meis. Ad matuť.
Peto dñe vt de vi ℟.
nculo improperij huiꝯ
absoluas me: aut cer
te de super terrã eripias me.
Ne reminiscaris dñe delicta
mea vel parentũ meoꝝ neqꝫ
vindictã sumas de peccatis

meis: quia cruis ſuſtinētes
te dñe. ℣. Omnia enī iudicia
tua iuſta ſūt: et ōnes vie tue
miſericordia et veritas: et
nūc dñe memēto mei. Ne.
Omni tēpore bene ℟. ij.
dic deū: et pete ab eo
vt vias tuas dirigat. Et oī
tēpore conſilia tua in ipſo
permaneāt. ℣. Inquire vt fa
cias que placita ſūt illi ī ve
ritate et in tota virtute tua.
Et omni. ℟. iij.
Memor eſto fili quoni
am pauperē vitā geri
mus. Habebis multa bona
ſi timueris deū. ℣. In mente
habeto eum: et caue nequā
do pretermittas precepta
eius. Habebis. ℟. iiij.

Sufficiebat nobis pau
pertas nr̃a: ut diuitie
computarẽtur: nunq̃ fuiſ
ſet pecunia ipſa: pro qua
miſiſti filiũ noſtrũ. Bacu
lum ſenectutis noſtre. V. Heu
me fili mi: ut quid te miſi
mus peregrinari: lumẽ o
culoꝝ noſtroꝝ. Ba. R. v.
Benedicite deũ celi: et
corã omnibus uiuẽ
tibus confitemini ei. Quia
fecit uobiſcũ miſericordiã
ſuã. V. Ipſũ benedicite et ca
tate illi: et enarrate omnia
mirabilia eius. Quia. R. vj.
Tempus eſt ut reuer
tar ad eũ qui me mi
ſit: uos autẽ benedicite de
ũ. Et enarrate omnia mira

bilia eius. ℣. Confitemini ei
coram omnibus viuentibus: quia
fecit vobiscum misericordiam
suam. Et enarrate. ℟. vij.

Tribulationes ciuita
tum audiuimus quas
passe sunt et defecimus: timor
et hebetudo mentis cecidit su
per nos: et super liberos nos
tros: ipsi montes noluit reci
pere fugam nostram. Domine mise
rere. ℣. Peccauimus cum patri
bus nostris: iniuste egimus
iniquitatem fecimus. Domine. ℟.
viij. Duo seraphim. require in dominica
preterita. ff. c l. ¶ Antiphone subscripte dicuntur
Ad magnificat per hebdomadam. Antiphona.

Omni tempore benedic
deum: et pete ab eo vt
vias tuas dirigat. ana.

memo

Memor eſto fili quoniã
pauperẽ vitã gerimus:
habebis multa bona ſi ti
mueris deũ. ¶ Sabbato dñice i
q° ponit᷑ hiſtoria iudith. Ad mg.
Adonay domine de an.
us magne et mirabi
lis: qui dediſti ſalutẽ in ma
nu femine: exaudi preces
ſeruorũ tuor. R. j.
Adonay domine deus
magne et mirabilis:
qui dediſti ſalutẽ in
manu femine. Exaudi pre
ces ſeruorũ tuor. V. Bñdic
tus es dñe qui nõ derelin
quis preſumẽtes de te: et de
ſua v̾tute gliãtes humilias. Ex.
Tribulatiões ciui R. ij.
tatũ audiuimꝰ quas

paſſe ſūt et defecimus: ti
mor et hebetudo mentis ceci
dit ſuper nos: et ſuper libe
ros noſtros: ipſi mōtes no
lunt recipere fugā noſtram.
Domine miſerere. ℣. Pecca
uimus cū patribus noſtris:
iniuſte egimus: iniquitatē
fecimus. Dñe. ℟. iij.
Benedixit te dominus
in virtute ſua: qui ꝑ
te ad nihilū redegit inimi
cos noſtros. Ut nō deficiat
laus tua de ore hominū. ℣.
Benedictus dñs qui crea
uit celū et terrā: quia hodie
nomē tuum ita magnifica
uit. Ut nō. ℟. iiij.
Nos aliū deū neſcimus:
preter dominū i quo

ſperamus. Qui nō deſpiciet
nos: nec amouet ſalutē ſuā
a genere noſtro. ℣. Indulgen
tiā ipſius fuſis lachrymis
poſtulemus et humiliemus
illi animas noſtras. Qui. ℟.
Dominator dn̄e celo ℣.
rū et terre: creator aq̄r.
rex vniuerſe creature tue. Ex
audi orationē ſeruorū tuor.
℣. Tu dn̄e cui humiliū ſēper
et māſuetorū placuit depre
catio. Exaudi. ℟. vj.
Domine deus qui cōte
ris bella ab initio: ele
ua brachiū tuū ſuper gentes
que cogitant ſeruis tuis ma
la. Et dextera tua glorifice
tur in nobis. ℣. Allide virtu
tem eorū in virtute tua ca

dat robur corū in iracūdia
tua. Et. R. vij.
Conforta me rex ſāctoꝝ
principatū tenēs. Et
da ſermonē rectū et bene ſo
nantē in os meū. V. Dn̄e rex
vniuerſe poteſtatis: conuer
te conſiliū corū ſuper eos. Et.
R. viij. Duo ſeraphi. quere. ff. C. l.
¶ An̄e ſubſcripte dr̄. ad mgt p hebdāz. an̄.
Memēto noſtri domine:
et oſtende te nobis in
tempore tribulationis. an̄.
Domine rex omnipotēs
in ditione tua cuncta
ſunt poſita: et nō eſt qui poſ
ſit reſiſtere voluntati tue. an̄.
Domine deus rex om̄i
potens libera nos prop
ter nomē tuū: et da nobis

locum penitentie. Dominica i
qua ponit' liber hester. R. j.
Domine rex omnipo
tens in ditione tua cū
cta sunt posita: et nō
est qui possit resistere volun
tati tue: libera nos. Propt'
nomē tuū. V. Exaudi oratio
nē nostrā: et conuerte luctū
nostrū in gaudiū. Prop. R. ij.
Conforta me rex sancto
rū principatū tenēs.
Et da sermonē rectū et bene
sonātem in os meū. V. Domi
ne rex vniuerse potestatis:
conuerte consiliū eoꝝ super
eos. Et da. R. iij.
Spem in alterū nunq̃
habui preter in te deus
israel. Qui irasceris et pro

picius eris: et omnia pecca
ta hominũ in tribulatiõe di
mittis. ℣. Domine deus crea
tor celi et terre: reſpice ad hu
militatẽ noſtrã. Qui. ℟. iiij.
Memẽto mei deus in bo
no: et ne deleas miſera
tiones meas: quas feci ĩ do
mo dei mei. Et in cerimoĩjs
eius. ℣. Recordare mei dñe
deus meus. Et in. ℟. v.
Tribulatiões ciuitatis
audiuimus quas paſ
ſe ſũt: et defecimꝰ: timor et
hebetudo mẽtis cecidit ſuper
nos et ſuper liberos noſtros.
ipſi mõtes nolũt recipe̅ fu
gã noſtrã. Domine miſerere.
℣. Peccauimꝰ cũ patribꝰ noſ
tris iniuſte egimꝰ iniquitatẽ

fecimus. Domine. R. vj.
Benedixit te dominus in virtute ſua: qui per te ad nihilū redegit inimicos noſtros. Ut nō deficiat laus tua de ore hominum. V. Benedictus dn̄s qui creauit celū et terrā: quia hodie nomē tuū ita magnificauit. Ut nō defi. R. vij.
Nos aliū deū neſcimus: preter dominū in quo ſperamus. Qui nō deſpicit nos: nec amouet ſalutē ſuā a genere noſtro. V. Indulgētiam ipſius fuſis lachrimis poſtulemus: humiliemus illi aīas nr̄as. Qui. R. viij.
Duo ſeraphin. quere. ff. c. l.
Sabbato primo kl̄dis octo

bris. Ad mgt. aña.

Aperiat dominus cor
vestrum in lege sua et
in preceptis suis: et faciat
pacē dominus deus noster.

¶ Dñica .j. mēsis octobris. Ad
matutinū. Inuitatoriū.

Venite exultemus domi
no. Jubilemus deo saluta
ri nostro. ps. Preoccupem9.

AD aperiat domin9 ℟. j.
cor vestrū in lege sua
et in preceptis suis. et
faciat pacē in diebus vestris.
Concedat vobis salutē: ⁊ re
dimat vos a malis. ℣. Exau
diat dñs orationes vestras
et reconcilietur vobis: nec
vos deserat in tēpore malo.
Concedat. ℟. ij.

Exaudiat dñs oratio
nes veſtras: et reconci
lietur vobis: nec vos deſerat
in tẽpore malo. Dñs deus
veſter. ℣. Det vobis cor omi
bus vt colatis eũ: et faciatis
eius volũtatẽ. Dñs. ℟. iij.
Congregati ſũt inimi
ci noſtri: et gloriãtur
in virtute ſua: contere forti
tudinẽ illoꝝ dñe: et diſper
ge illos. Et cognoſcit quia
nõ eſt alius qui pugnet ꝓ
nobis: niſi tu deus noſter.
℣. Diſperge illos in virtute
tua: et deſtrue eos protector
noſter domine. Et. ℟. iiij.
Impetũ inimicoꝝ ne
timueritis memores
eſtote quomodo ſalui facti

ſuit patres noſtri. Et nūc
clamemus in celū: et miſe
rebitur noſtri deus noſter.
℣. Memētote mirabilium
eius: que fecit pharaōi et
exercitui eius in mari ru
bro. Et nūc. ℟. v.
Congregate ſunt gētes
in multitudīe vt dimi
cent contra nos: et ignora
mus quid agere debeamus.
Dn̄e deus ad te ſunt oculi
noſtri ne pereamus. ℣. Tu
ſcis que cogitant in nos q̊
modo poterim⁹ ſubſiſtere
ante faciē illoꝝ: niſi tu ad
iuues nos. Dn̄e. ℟. vj.
Tua eſt potentia tuum
regnū dn̄e: tu es ſup
omnes gētes. Da pacē dn̄e

in diebus nostris. ℣. Creator omniũ deus: terribilis et fortis: iustus et misericors. Da pacẽ. ℟. vij.

Refulsit sol in clypeos aureos et resplenduerunt mõtes ab eis. Et fortitudo gentiũ dissipata est. ℣. Erat eni exercitus magnus valde et fortis: et appropiauit iudas et exercitus eius in prelio. Et for. ℟. viij. Duo seraphin. quere. ff. c l. ¶ Añe subscripte dñic. ad mgt in fẽali officio usq; ad kalẽdas nouembris.

Refulsit sol in clypeos aureos: et resplenduerunt montes ab eis: et fortitudo gentiũ dissipata est.

Aña.

Extende dñe brachiũ
tuũ. et libera animas
noſtras ne pereamus. añ.
Exaudiat dominus ora
tiones veſtras: et recõ
cilietur vobis: nec vos deſe
rat in tempore malo domi
nus deus noſter. añ.
Lugebat autẽ iudam
et iſrael planctu magno:
et dicebat quomodo ceci
diſti potens in prelio: qui
ſaluũ faciebas populum
domini. ℂ Sabbato pximo
kl'dis novẽbris. Ad mgt. añ.
Vidi dominũ ſedentem
ſuper ſoliũ excelſum
et elevatũ: et plena erat om
nis terra maieſtate eius: et
ea que ſub ipſo erãt: reple

bant templũ. ¶ Dñica pro
xima kl'dis nouẽbris. R. j.
Vidi dñm sedentẽ su
per soliũ excelsuz et
eleuatũ: et plena erat
omnis terra maiestate eius.
Et ea que sub ipso erant re
plebãt templũ. V. Seraphi
stabant super illud: sex
ale vni et sex ale alteri. Et.
Aspice domine R. ij.
de sede sancta tua: et
cogita de nobis: inclina de
us meus aurẽ tuã et audi.
Aperi oculos tuos: et vide
tribulationẽ nostrã. V. Qui
regis israel intẽde: q̇ dedu
cis velut ouẽ ioseph. Aper. R.
Aspice domine q2 iij.
facta est desolata ciui

tas plena diuitijs: ſedet in
triſticia dña gentiũ. Nõ eſt
qui cõſoletur ei: niſi tu ds nr̃.
℣. Plorãs plorauit in noc
te: et lachryme eius in ma
xillis eius. Nõ eſt. ℟. iiij.
Super muros tuos hie
ruſalẽ conſtitui cuſto
des. Tota die et nocte non
tacebũt laudare nomẽ do
mini. ℣. Predicabũt popu
lis fortitudinẽ meã: et ãnũ
ciabũt gentibus gloriam
meã. Tota die. ℟. v.
Muro tuo inexpugna
bili circumcĩge nos
domine: et armis tue potẽ
tie protege nos ſemper. Li
bera domine deus iſrael cla
mãtes ad te. ℣. Erue nos in

mirabilibus tuis: et da
gloriā nomini tuo. Lib. R. vj.
Suſtinuimus pacē et nō
venit: queſiuimus bo
na et ecce turbatio: cognoui
mus dn̄e peccata nr̄a. Non
in perpetuū obliuiſcaris nos.
V. Peccauimus: impie geſ
ſimus: iniquitatē fecimus
domine in omnē iuſticiā
tuam. Non in. R. vij.
Laudabilis populus.
Quē dn̄s exercituū
benedixit dicēs: opus ma
nuū meaꝝ tu es: hereditas
mea iſrael. V. Beata gēs cu
ius dn̄s deus: populus elec
tus in hereditatē. Quē. R. viij
Duo ſeraphin clama
bant alter ad alterū.

Sanctus ſanctus ſanctuſ
dominus deus ſabbaoth.
Plena eſt omnis terra glīa
eius. ℣. Tres ſunt qui teſti
moniū dant in celo: pater
verbū et ſpiritus ſanctus: et
hi tres vnū ſūt. Sanctus.
Glīa. Plena eſt. ℟. ix.
REdemit dn̄s populū
ſuū et liberauit eū: et
venient ⁊ exultabūt in mō
te ſyon et gaudebūt de bo
nis dn̄i ſuper frumēto vino
et oleo. Et vltra nō eſuri
ent. ℣. Eritq; anima eorū
quaſi ortus irriguus. Et. ℟.
AVguſtie mihi ſunt x.
vndiq;: et quid eligā
ignoro. Melius eſt mihi i
cidere in manus hominū:

Feria quarta
℟. j. Indicabo tibi homo quid sit bonum: aut quid Dn̄s requirat a te: Facere iudicium et iustitiam, et sollicitum ambulare cum Dn̄o tuo. ℣. Spera in Dn̄o, et fac bonitatem, et inhabita terram. Facere.
℟. 2. Angustia.
℟. 3. Misit Dn̄s.

quã derelinquere legem dei
mei. ℣. Si enim hoc egero
mors mihi est: si autẽ non
egero: nõ effugiã manus
vestras. Melius. ℟. xi.
Misit dominus angelũ
suũ: et conclusit ora
leonũ. Et nõ cõtamina
uerunt quia corã eo iusticia
inuẽta est in me. ℣. Misit de
us misericordiã suã et veri
tatẽ suã: animã meã eripu
it de medio catulorum leonũ.
Et nõ me. Añe subscripte dicũtur
Ad magt in feriali off. vsqȝ ad aduẽtũ. aña.
Aspice domine quia
facta est desolata ciui
tas plena diuitijs: sedet in
tristicia dña gentiũ: non est
qui consoletur eam nisi tu

deus noſter. añ.

Muro tuo inexpugna
bili circumcinge nos
dñe: et armis tue potentie
protege nos ſemper. aña.

Qui celorum contines
thronos: abyſſos in
tueris dñe rex regum: mõ
tes ponderas terrã palmo
concludis: exaudi nos dñe
in gemitibus noſtris. añ.

Super muros tuos hie
rusalẽ conſtitui cuſto
des: tota die et nocte nõ ta
cebunt laudare nomẽ do
mini.

In feſto ſcti ſtephani pro
thomartyr. ad matu. In .j. n. añ.

In lege dñi fuit volũ
tas eius die ac nocte.

ps. Beatus vir. añ.
Predicans preceptũ dñi:
cõstitutus est in mõte scto
eius. ps. Quare fre. aña.
Voce mea ad dñz clama
ui: et exaudiuit me de mõ
te sancto suo. ps Dñe qđ. ℣.
Glia et honore. ℟. Et cons. In .ij. n. a.
Filij hominũ scitote:
quia dominus sanc
tũ suũ miri ficauit. ps. Cũ inuo.
Scuto bone volunta añ.
tis tue: coronasti eum do
mine. ps. Verba mea. añ.
In vniuersa terra: glia
et honore coronasti eum.
ps. Dñe dñs. ℣. Posuisti dñe su
per caput eius. ℟. Coro. In iij. n. añ.
Iustus dominus et
iusticias dilexit: eq'

tatē vidit vultus eius. ps.
In dño cōfido. aā.
Habitabit in tabernacu
lo tuo. requiescet in mōte
sancto tuo. ps. Dñe quis. a.
Posuisti domine super
caput eius: coronā de la
pide precioso. ps. Dñe i vir.
V. Magna est gloria eius: in salutari tuo.
R. Gliā et mag. ¶ In festo sācti
ioānis apli et euāg. Ad matu.
Regē apostolorum Inuit.
dnm. Venite adorem9. ps.
Venite. In. s. n°. aā.
In omnē terrā exiuit
sonus eoꝝ: et in fines
orbis terre verba eorū. ps.
Celi enarrāt. aāā.
Clamauerūt iusti: et do
minus exaudiuit eos. ps.

Benedicat dn̄m. aīī.
Constitues eos princi
pes super om̄es terram: me
mores erūt nōis tui dn̄e.
ps. Eructauit. ꝟ. In om̄es terram exi
uit sonus eorum. ℟. Et in fines. In .ij. n. aī.
Principes populorum con
gregati sūt cū deo abra
ham. ps. Om̄es gētes. aīī.
Dedisti hereditatē timē
tibus nomē tuū dn̄e. ps.
Exaudi deus deprecationem. aīī.
Annūciauerūt opera dei:
et facta eius intellexerūt.
ps. Exaudi deus orationem. ꝟ. Constitu
es eos principes super om̄em terram. In .iij. n. aīī.
Exaltabuntur cornua
iusti all'a. ps. Confitebor.
Lux orta est iusto aīī.
all'a: rectis corde leticia all'a.

ps. Dn̄s reg. exul. an̄a.
Custodiebat testimonia
eius: et precepta eius alla.
ps. Dn̄s reg. irat. v. Animis hono.
¶ In festo sctor inocentiū ad
matuti. Inuitatoriū.
Regē martyr dn̄m. Venite
adorem9. ps. Veni. In .i. n°. an̄.
Secus decursus aquarū
plātauit vineā iustor
sed in lege dn̄i fuit volūtas
eorū. ps. Beatus vir. an̄a.
Tanq̄ʒ aurū in fornace p
bauit electos dn̄s: et qua
si holocausta accepit eos in
eternū. ps. Quare fre. an̄a.
Si corā hominib9 tormē
ta passi sūt: spes elector est
immortalis in eternum. ps.
Dn̄e quid. v. Letamini. R. Et gl'iami.

In secu̅do noctur. an̄.
Abo sc̄tis meis locu̅ noiatus in regno patri̅ mei dicit dn̄s. ps. Dn̄e quis. an̄.
Sanctis qui in t̄ra su̅t eius mirificauit o̅es volu̅tates meas int̄ illos. ps. Co̅s̄ua. an̄.
Sancti qui sperant in domino habebu̅t fortitudi̅e̅: assume̅t pe̅nas vt aquile. volabu̅t et no̅ deficient. ps. Dn̄i est t̄ra. ℣. Exulte̅t iusti i co̅spectu dei. ℟. Et delecte̅tur in leticia. In iij. n̄. an̄.
Iusti aute̅ in perpetuu̅ viuent: et apud dn̄m est merces eor̄. ps. Exultate.
Tradideru̅t corpora an̄. sua in morte: ne seruire̅t ydolis: ideo coronati pos sident palma̅. ps. Benedici. an̄.

Ecce merces ſanctorū co
pioſa eſt apud deū: ipſi ve
ro mortui ſunt pro chriſto:
et viuēt in eternū. ps. Deus
noſter. V. Juſti autē in perpetuū viuēt.
R. Et apud dn̄z eſt merces eoꝝ.

Abſolutū eſt preclarū hoc diuinorū officioꝝ
volumē. Anno nr̄e ſalutis. 1.5.4.8. mēſe iunio.
Rectore huius collegij fr̄e blaſio doliuença. Cete
rum expenſas oēs ſuppeditauit inuictiſſimus luſi
tanoꝝ Rex ioānes tertius, quē chriſtus optimus
maximus diu incolumē tueatur. Laus deo.

O ſola magnaꝝ vrbium
maioꝝ bethlehē, cui cōtigit
ducē ſalutis celit⁹ incoꝛporatū
gignere. Quē ſtella q̄ ſolis ro
[illegible]cit decore ac lumine ve
niſſe terris nūtiat cū carne te
rreſtri tectū deū. Videre poſtquā

[illegible] co
[illegible]ſide
[illegible]ſto.
Deus
[illegible]ũ viuit

offic[illegible]
iuno.
[illegible]a. Co
[illegible]us lu[illegible]
[illegible]otimus
[illegible]oco.

[illegible]olum
[illegible]ſtigt
[illegible]ora[illegible]
[illegible]us [illegible]
[illegible]e ve
[illegible]encte
[illegible]quã

